

VEDDELØPEREN 2023

UTGITT AV NORSK AMATØRRYTTERKLUBB | 34. ÅRGANG

ÅRETS PROFIL:

Ida Tandberg

Side 28

Norske Dina Heggum får oppleve verdens flotteste galoppbaner på jobb

Side 48

Tidligere amatørrytter, Philip Scott Sønsteby, har suksess i USA

Side 52

Unge og ambisiøse talenter vokser fram i ponni-galoppen

Side 64

ALL DIFFERENT SHAPES

Just like a thoroughbred,
there is no mould for a successful leader.

SEE YOUR POTENTIAL

Apply now for Godolphin Flying Start
and take flight on your journey as a future leader.

Leder	4
Norsk Galopp	5
Amatørsesongen	6
NoARK reisestipend	10
Sikkerhet rundt hester	15
Irish Student Derby	16
Norske amatørryttere i utlandet	20
Fegentri på Øvrevoll	22
Årets debutanter	24
Årets profil	28
British Racing School	32
NoARK-kurs	36
Agria Oslo Horse Show	39
Fegentri – Ida Tandberg	40
Fegentri junior	46
Treningsrytter hos Godolphin	48
Travtrener i USA med suksess	52
Ponni- og ridehestsesongen	56
Resultater – Ponni- og ridehestsesongen	62
Galoppfrelst ponnyrytter	64
Pensjonisten	66
Løpsutstyr til hest og jockey	70
Spørsmål og svar	72
Resultater amatørsesongen	74

VEDDELØPEREN utgis av Norsk Amatørtrytterklubb og blir tilsendt alle våre medlemmer. Ønsker du bladet tilsendt uten medlemskap, send e-post til: NoARK@NoARK.info

Norsk Amatørtrytterklubb (NoARK)
Stiftet 18. april 1988
Antall medlemmer per 31.12.2023: 107

NoARK
c/o Norsk Galopp/Vollsveien 132
1358 Jar

NoARK@NoARK.info
www.NoARK.info

STYRET
Helene Marwell-Hauge (styreleder), Thea Hofossæter (nestleder), Anne Petterøe, Camilla Høvdning Blom, Victoria Allers Wismer, Sissel Tangen, Emilie Finckenhagen, Kjetil Kjær, Linn Arntzen, Benedikte Rånes og Finn Kristiansen.

MEDLEMSSKAP 2024
Medlem m/forsikring: 600 kroner
Ponnimedlem m/forsikring: 600 kroner
Støttemedlem u/forsikring: 300 kroner

FORSIDEFOTO: Ida Tandberg og Bobby The Brown runder svingen og jakter seier i Høymyr Hestesport Cup II. Hestefoto.no

REDAKTØR
Sissel Tangen

LAYOUT
BOLT.as

TRYKK
Kraft Digitaltrykk AS

ANNONSEPRISER
1/1 side cover 2500 kroner
1/1 side 2000 kroner
1/2 side 1000 kroner

© NoARK 2023
Ettertrykk tillatt ved kildehenvisning

Helene Marwell-Hauge
Styreleder, NoARK

Tett i toppen og et velfortjent championat

Det ble nok et år med spenning til siste slutt, og årets championat ble ikke avgjort før årets siste amatørlop var i mål. Før det siste løpet ledet fjorårets championrytter, Mie Blichfeldt, med fire seire. Fjorårets toer på statistikken, Ida Tandberg, hadde tre seire, men flere 2. plasser, og årets rytterkomet og vinner av reisestipendet, Tonje Sørvang, hadde fire seire, men ingen 2. plasser.

Både Ida og Tonje måtte vinne løpet for å bli amatørchampion, mens for Mie holdt det at ingen av de to førstnevnte vant løpet. Løpet endte med seier til Ida, med Tonje på 2. plass og Mie på 3. plass. Dette ga Ida hennes første championat, Mie ble nummer to og Tonje nummer tre på rytterstatistikken for amatørlop. Det er en ekstra bragd å bli champion uten vektlettelse, da det historisk sett har vist seg vanskelig å oppnå.

Årets champion er beviset på hvor langt hardt arbeid kan rekke. Ida har de siste årene jobbet knallhardt for å bli bedre, og har vist seg som en dyktig amatørrytter som stadig tar nye steg. Hun har fått reist mye både gjennom Fegentri og ved bruk av reisestipendet hun vant i fjor.

I Fegentri har Ida utmerket seg med to seire og mange gode plasseringer. Hun endte med dette på en flott 2. plass, og føyde seg med det inn i rekken av ryttere med sammenlagt pallplass; Sofie Langvad, Nora Holm, Willa Schou har alle kommet på 2. plass sammenlagt, mens Philip Scott Sønsteby og Emilie Finckenhagen endte på 3. plass. Norge har bare vunnet Fegentri sammenlagt to ganger opp gjennom historien; i 1999 vant Trine Langvad og i 2006 vant Jan-Erik Neuroth sammenlagt på flatt for gutta.

Mie kom som en komet i fjor, og har

igjen beviset at hun er blant våre ledende amatører. To sesonger på rad har hun klart å ta fire seire, og snart mister hun vektlettelsen og kan ri profflop, det bare etter kort tid i løpsbanen. Mie har vist stor fremgang som rytter, og hun fikk mulighet til å ri i Irland, på selveste Derbybanen The Curragh.

Årets rytterkomet må sies å være Tonje, som debuterte i løpsbanen i fjor, men som i år virkelig markerte seg med fire seire og ritt i nesten alle amatørlopene. Dette ga henne seieren i NoARKs reisestipend og mulighet til en hesterelatert reise med verdi på 10 000 kroner.

Frida Sandbraaten debuterte i 2021, i 2022 red hun tre vinnere, og denne sesongen ble det to vinnere. Frida er en hardtarbeidende rytter som rir hos ulike trenere for å lære mest mulig. Hun jobber for å stadig forbedre seg, og er en virkelig talentfull rytter vi trolig vil se mye til de neste sesongene.

Dessverre så har vi nå færre muligheter til å sende amatørryttere ut i verden for å ri løp enn vi hadde før pandemien. Nå er det i hovedsak kun Fegentri, men student-Derby i Irland er et unikt unntak, og en sjelden gang får vi også sende to ryttere til et vanlig Fegentri-løp.

NoARK ønsker seg både flere og mer varierte amatørlop, slik at flere trenere kan ha hester i løpene. Nå har vi mange amatørlop i de lavere handicapklassene, mens det er få norsktrente hester i disse løpene. Noen hester kan også gå en tredjedel av amatørlopene på lik distanse. Dette ønsker vi å endre for neste sesong.

For første gang så har NoARK foretatt uttaket til shettisgaloppen på Oslo Horse Show. Dette ble veldig

vellykket, og er noe vi gjerne avholder igjen. Vi har hatt økt antall treninger og har avholdt kveldstreninger, og har også hatt treninger på den mekaniske hesten for ponnirytterne. Totalt sett har dette gitt oss et økt antall deltagere, og vi er glade for å se en positiv trend. Vi har innført at alle ponnirytterne skal ha hvite bukser og drakt i løp, og flere av løpene er gjennomført mellom hovedløp på løpsdagen, noe som er viktig for at flere skal få sett løpene.

Takk til våre trofaste sponsorer og støttespillere til amatørporten. Vi i NoARK er glade for entusiasmen vi møter rundt vårt arbeid for rekruttering til sporten.

God lesning!

Helene Marwell-Hauge

Er du medlem av NoARK?

NoARK jobber for å bedre amatørernes vilkår i galoppporten og legger stor vekt på kurs, opplæring og sikkerhet.

Medlemsskapet inkluderer:

- Ulykkesforsikring (Gjensidige) ved omgang med hest i trening (ridning i løp/trening, leiling til løp) og ridning på ponniarrangementer organisert av Norsk Galopp / NoARK.
- Kurs med redusert pris og fortrinnsrett på deltagelse.
- Medlemsbladet «Veddeløperen» én gang i året.
- Mulighet til å samle poeng til NoARKs amatørstipend, Høymyr Hesteutstyr Cup og andre amatørserier.
- Ri NoARKs vandrepokal og andre løp forbeholdt medlemmer av NoARK.
- Mulighet til å starte i ponniløp.

Medlemskontingent 2024

- Fullt medlemsskap m/forsikring 600 kroner
- Ponnimedlemskap m/forsikring 600 kroner
- Støttemedlem u/forsikring 300 kroner

Som medlem i NoARK blir du automatisk medlem i Norsk Galopp, og du får sesongkort på Øvrevoll uten ekstra kostnad.

Betales til NoARK
c/o Norsk Galopp
Vollsveien 132
1358 Jar

Kontonummer: 8397.11.42025
Husk å oppgi fødselsdato og e-post-adresse når kontingent betales.

Mer info på www.NoARK.info, eller kontakt oss på NoARK@NoARK.info

NoARK

1988

Sammen inn i fremtiden

Det er en glede å få muligheten til å bli en del av dette spennende miljøet, og jeg ser frem til å vie min tid, sammen med dere, til å løfte norsk galoppssport inn i fremtiden.

Vi har en unik attraksjon, landets eneste sådan, og vi driver med en fantastisk fartsfylt, spennende sport. Nå skal vi bruke vinteren til å legge strategiske planer, slik at vi er forberedt på de utfordringene og omstillingene vi står ovenfor.

Vi skal i større grad jobbe mer systematisk, se på synergiene ved et skandinavisk samarbeid, fortsette arbeidet med digitalisering og modernisering av sporten og utviklingen av et felles skandinavisk sportssystem. Norsk Galopp må øke egne inntektskilder på alle områder. Dette må blant annet gjøres gjennom kommersielle inntekter, samt utvikling og utnyttelse av anlegget vårt.

Samtidig skal vi rette fokus på tiltak som kan bidra til å styrke og utvikle sporten vår, øke interessen for galopp, øke antall hesteeiere, fremme norsk hesteavl, hestehold og hestesport. Vi må fortsette å skape den gode totalopplevelsen for alle.

2023-sesongen har vært preget av klimautfordringene og dette gjorde at løps- og treningsfasilitetene ikke var helt optimale. Vi har hatt mange gode resultater, og svært gledelig var det at Jan-Erik og Wido Neuroth sammen vant Norsk Derby. Dette var deres siste sjanse til å ta denne gjeve seieren sammen. Wido har, som eneste trener, 21 skandinaviske Derby-seiere. Etter 61 år avslutter han nå sin fantastiske karriere, og fra januar 2024 er det sønnen Jan-Erik, som tar over. Vi gleder oss over den yngre generasjonen som fortsetter arbeidet i galoppporten.

NoARK gjør en fantastisk jobb med rekruttering til sporten, og rollen foreningen har som støttespiller for amatør- og ponnirytterne er meget viktig. Det er her det hele starter. Med hjelp av ildsjeler som virkelig brenner for sporten vår, avles kommende jockeyer og gode ambassadører for galoppen. Dette arbeidet skal i enda større grad støttes oppunder i årene fremover.

Det var veldig gøy å se alle de utkledd ekvipasjene til Halloween-galoppen, og det ble en fin avslutning på sesongen for ponnirytterne. En stor takk til alle dere som bidrar – vi er

– Godt rustet skal vi sammen gå inn i fremtiden!, sier Bente Rosenberg. Foto: Hesteguiden.com

helt avhengige av deres engasjement, entusiasme og lidenskap for å lykkes.

I 2023 var det tre kvinnelige amatørryttere som utmerket seg spesielt og som kjempet jevnt i teten til siste slutt. Etter seieren i det siste amatørløpet, var det til slutt Ida Tandberg som ble den mestseirende amatørrytteren denne sesongen. Hun har også to seire i Fegentri og endte totalt sett på en meget respektabel 2. plass sammenlagt, så norske ryttere hevder seg også utenfor landets grenser.

Internasjonalt fortsetter William Buick å hevde seg. I november vant han Breeders Cup Mile, og han ble engelsk championjockey for andre gang på rad. Det er imponerende å tenke på at han startet sin karriere i ponnigaloppen her på Øvrevoll.

Vi skal fortsette å være stolte over det arbeidet vi gjør, og vi skal bygge gode to- og firbente profiler for sporten vår. Det er lov å heie på seg selv og alle rundt oss. Jeg er ydmyk og takknemlig for at jeg har fått muligheten til å bli en del av norsk galoppssport og ser virkelig frem imot årene som kommer. Min dør er alltid åpen, og jeg ser frem til å bli kjent med alle som er involvert i sporten vår – og flere skal det bli.

Bente Rosenberg
Adm. direktør
Norsk Galopp

Spenning til siste slutt blant amatørerne

Jevnt i amatørchampionatet, mange flotte prestasjoner, flere gjensyn med erfarne ryttere og noen debutanter. Det ble avholdt 23 amatørlop inkludert to løp for Fegentri-rytterne.

FOTO: HESTEGUIDEN.COM

Det var spenning til siste slutt i amatørchampionatet. Tre av de seks rytterne i feltet hadde muligheten til å ta championatet. To av disse måtte vinne løpet for å bli champion. Det ble en forrykende oppløpskamp med nettopp disse tre, før Ida Tandberg kunne kalle seg amatørchampion 2023. Fasiten ble fire seire hver på de tre i toppen.

Det er sterkt gjort av Ida å vinne amatørchampionatet nå som hun ikke lenger har vektlettelse. I tillegg gikk hun glipp av flere løpsdager på hjemmebane på grunn av reiser for å ri i Fegentri-serien.

Tonje Sørvang var årets store komet. Hun har arbeidet steinhardt gjennom vinteren og sesongen, og hun har forbedret seg markant i sin andre sesong som løpsrytter. Det er moro å se at hardt arbeid betaler seg i form av seire og reisestipend.

13 forskjellige ryttere har vunnet amatørlop på Øvrevoll i 2023 (inkludert Fegentri), og i år vant kun tre svenske ryttere amatørlop på Øvrevoll.

Amatørlovene har tradisjonelt vært dominert av kvinnelige ryttere. Men likestillingen brer om seg, og vi har i år hatt intet mindre enn syv mannlige ryttere i årets amatørlop. Veteranene Russell Masset og Tollef Langvad kom tilbake fra en tilværelse som jockeypensjonister, og de red begge flere amatørlop i år.

I tillegg til løpsseriene/cupene, har 2023 bydd på amatørlop sponset av banens populære smed, Danny Patil, vår trofaste sponsor, Agria Dyreforsikring, og selvfølgelig banens fantastiske fotografer Hesteguiden.com og Hestefoto.no.

Tonje Sørvang vinner Longines Ladies and Gentlemen Cup på Norok på selveste Derby-dagen.

NOARK AMATØRSERIE

Navn	1	2	3	4	5	Uklassert	Sum	Antall løp
Tonje Sørvang	4	1	4			10	154	19
Ida Tandberg	4	2	2	2		3	146	13
Mie Blichfeldt	3	2	2	1	2	5	136	15
Frida Sandbraaten	2	1	1	1	2	6	94	13
Charlotta Ericsson		1	1	2	3	7	74	14
Finn Kristiansen		2		3	1	8	74	14
Michelle Rosenqvist	1		2	1	2	5	72	11
Benedikte Rånes	1	2	2			1	72	6
Aiden Jones	1	1	2	1		1	66	6
Fernando Manzo	1	1			2	4	52	8
Malin Bekkelund Østby	1			2	1	1	42	5
Jana Kolackova		1	1			6	38	8
Mai Elin Fjellheim		1	1		1	3	38	6
Karoline Pedersen		1			1	1	22	3

**For å samle poeng i seriene må man være medlem av NoARK.
Husk å melde deg inn før sesongstart!**

PA MINIBUSS CUP

Navn	1	2	3	4	5	Uklassert	Sum	Antall løp
Tonje Sørvang	1		1			1	32	3
Mai Elin Fjellheim		1	1				26	2
Benedikte Rånes	1						18	1
Malin Bekkelund Østby				1	1	1	16	3
Finn Kristiansen				2			16	2
Frida Sandbraaten		1					14	1
Ida Tandberg			1				12	1
Mie Blichfeldt					1		6	1

HØYMYR HESTEUTSTYR CUP

Navn	1	2	3	4	5	Uklassert	Sum	Antall løp
Ida Tandberg	2	1				2	54	5
Benedikte Rånes		1	2			1	40	4
Mie Blichfeldt	1				1	2	28	4
Frida Sandbraaten	1					2	22	3
Fernando Manzo		1				2	18	3
Charlotta Ericsson		1				2	18	3
Michelle Rosenqvist				1	1	1	16	3
Jana Kolackova			1			1	14	2
Aiden Jones		1					14	1
Malin Bekkelund Østby				1			8	1

ØVREVOLL HESTEEIERFORENING KLOKKESERIE

Navn	1	2	3	4	5	Uklassert	Sum	Antall løp
Mie Blichfeldt	2					3	42	5
Ida Tandberg	1			2			34	3
Aiden Jones	1		1			1	32	3
Tonje Sørvang			2			3	30	5
Michelle Rosenqvist			2			2	28	4
Frida Sandbraaten	1				1	1	26	3
Charlotta Ericsson				1	2	2	24	5
Finn Kristiansen		1				3	20	4
Benedikte Rånes		1					14	1
Mai Elin Fjellheim					1	1	8	2

Mie Blichfeldt og Lynghonning har fire seire sammen, to i år og to i fjor.

NoARK amatørserie

I år var 21 løp tellende i amatørserien, og årets vinner, Tonje Sørvang, red hele 19 av dem. Resultatet ble klart etter det nest siste amatørlopet, Hestefoto.no amatørlopet, der Tonje tok sin fjerde seier for året med Honorah.

Mot slutten av sesongen sto det egentlig mellom Mie Blichfeldt og Tonje Sørvang. Ida Tandberg hadde nest mest poeng, men man kan ikke vinne serien to år på rad. Bak Tonje, Ida og Mie var det langt ned til de øvrige.

Premien i NoARK amatørserie er et reisestipend som må brukes på en hesterelatert reise i løpet av påfølgende år. Vi gleder oss til å se hvor, og hvordan, Tonje skal bruke sitt stipend.

PA Minibuss Cup

Sesongen ble som vanlig innledet med serien til vår trofaste sponsor PA Minibuss. Det var bare to ryttere som red alle tre løpene i serien. Før det siste løpet sto det mellom stallvenninnene Tonje Sørvang og Malin Bekkelund Østby, som begge hadde ritt fra trener Åge Mathisen. De måtte begge på trippelen om de skulle ha en sjans til å vinne foran Mai Elin Fjellheim, som ikke hadde ritt i det siste løpet i serien. Tonje red et godt løp på Sir Benjamin, og gikk med det til topps og fikk sin første seier i karrieren.

Høymyr Hesteutstyr Cup

Høymyr Hesteutstyr Cup gikk over fem løp i midten av sesongen. I år som i fjor var Ida Tandberg den eneste som red alle løpene i serien. Før det siste løpet sto det mellom Ida og Benedikte Rånes.

Benedikte Rånes tok sin første seier på sin egen hest, Azure World.

Ida Tandberg vinner første løp i Høymyr Hesteutstyr Cup på Machine Gun.

Frida Sandbraaten tar årets første seier på etter et godt ritt på Greyicious Girl.

Malin Bekkelund Østby tar karrierens første seier med Norok etter tett finish med Karoline Pedersen og Away Wit Da Fairys i NoARKs Vandrepokal.

Aiden Jones tar sin første seier på Karen From Finance.

To seire, én 2. plass og én uplassert ble fasiten for Ida, som til slutt vant serien ganske klart foran Benedikte. Den ene seieren i serien var på hennes egen hest, Bobby The Brown.

Ida kunne dermed kvittere ut sammenlagtseieren Høymyr Hesteutstyr Cup for andre år på rad, og hun får enda en flott løpssal i premie av Høymyr Hestesport.

Hver av de vinnende hestene i serien fikk også et dekken. Vi synes det er veldig hyggelig å ha et så godt samarbeid med hestebutikken på Øvrevoll. Det er flott at de støtter opp om sporten, amatørerne og i tillegg ponnigaloppen. Vi ser frem til et videre godt samarbeid.

Øvrevoll Hesteeierforening Klokkeserie

Mie Blichfeldt vant to av årets fem løp i klokkeserien, og var en av tre ryttere som red alle fem løpene i serien. Mie hadde en solid ledelse i serien allerede før det siste løpet, men det var fire ryttere bak henne som kunne kapre klokken i det siste løpet. Frida Sandbraaten, som ikke var med i tetkampen, vant det siste løpet med Redneck. Da holdt det helt hjem for Mie, og for andre år på rad ble det ny klokke på henne. Hvert poeng teller, og det gjelder å kjempe til siste slutt. En spennende avslutning på serien ble det i hvert fall.

TIDLIGERE AMATØRCHAMPIONS

År	Navn
2022	Mie Blichfeldt
2021	Charlotta Ericsson
2020	Cicero Lemos
2019	Willa Schou
2018	Willa Schou
2017	Kaia Ingolfslund
2016	Dina Heggum
2015	Silja Støren
2014	Silja Støren
2013	Philip Scott Sønsteby

TIDLIGERE VINNERE AV NOARK AMATØRSERIE

År	Navn
2022	Ida Tandberg
2021	Viktoria Hughes
2020	Ida Tandberg
2019	Mina Haug*
2018	Willa Schou
2017	Kaia Ingolfslund
2016	Dina Heggum
2015	Nora H. Holm
2014	Silja Støren
2013	Philip Scott Sønsteby

* Willa Schou hadde flest poeng, men man kan ikke vinne to år på rad.

Tonje Sørvang vinner karrierens første løp på Sir Benjamin.

Tusen takk til Øvrevoll Hestecierforening som trofast arrangør av serien, og særlig til Stall Holiday som sponser klokken. Det er et minne for livet for amatørtrytterne å få en slik flott premie.

NoARKs Vandrepokal

Malin Bekkelund Østby vant NoARKs Vandrepokal og sitt første amatørlop i karrieren med Norok. Det ble en spennende finish mot Karoline Pedersen som debuterte i løpsbanen på sin egen Away Wit Da Fairys. Løpet gikk i år på Damenes Aften i strålende solskinn.

Longines Ladies and Gentlemens Cup

Siden i fjor har det tradisjonsrike amatørlopet på Derby-dagen vært for både «ladies» og «gentlemen». I år, som i fjor, ble det «lady-seier» da Tonje Sørvang og Norok vant løpet sikkert. Aiden Jones, som red Cat's Gambit, ble beste «gentleman» i løpet på 4. plass, der det var starterklært hele fem gutter.

Fernando Manzo vinner med Imperial Dawn.

Thuva Hjalmarsson vinner med Gimme Love.

Michelle Rosenqvist vinner på Supremacy Quick.

Gjensyn med Tollef Langvad i løpsbanen, nå som amatørtrytter.

AMATØRCHAMPIONATET

Navn	1	2	3	Premiesum	Antall løp
Ida Tandberg	4	4	2	208 206	16
Mie Blichfeldt	4	2	2	187 345	16
Tonje Sørvang	4	1	4	161 348	19
Frida Sandbraaten	2	1	1	97 813	13
Benedikte Rånes	1	2	2	73 586	6
Charlotta Ericsson	1	2	1	80 913	16
Thuva Hjalmarsson	1	2	0	62 335	4
Nicolas Vega	1	1	1	67 121	4
Fernando Manzo	1	1	0	59 146	8
Aiden Jones	1	1	2	52 974	6

DU KAN STØTTE NoARK GJENNOM DITT SPILL

Hver gang du spiller går **7 prosent** av din spillerinnsats til NoARK – uten at det går ut over din innsats, premie eller vannersjanse. Du kan bli grasrotgiver i alle Norsk Tippings kanaler, eller ved å sende **SMS «Grasrotandelen 981647572» til 2020**

Les mer om Grasrotandelen på www.grasrotandelen.no

BLI GRASROTGIVER I DAG!

Lambourne, «The Valley of the Racehorse»

I fjor vant Ida Tandberg reisestipend fra NoARK, og hun valgte å bruke stipendet på to turer. Den første turen gikk til England og flotte Lambourne, og den andre turen gikk til Spania.

TEKST: IDA TANDBERG

I Lambourne florerer det av hester i løpstrening, avl og til hobbybruk. Skiltet du møter når du kommer til dette fredelige stedet, bare én times kjøretur fra London, har teksten «Lambourne, The Valley of the Racehorse». Lambourne er det andre store treningssenteret for galopphester etter Newmarket.

Dette er veldig tydelig på dagtid, når man ser alle hestene som er ute for å trene. Lambourne er hjemmet til over 30 trenere, og det er rundt 1 500 galopphester i trening der til enhver tid. Det er et stort utvalg av ulike treningsmuligheter for både hinder- og flatløpshester. Det finnes bratte, slake, rette og svingete galoppspor med alle mulige underlag som *all-weather*, sand, bark, gress etc. Dette gjør det enkelt å benytte seg av alt Lambourne har å tilby når det kommer til trening av galopphester.

«Det er trafikklys for hestene, som man kan trykke på fra hesteryggen, så bilistene vet at du skal over veien.»

Tilrettelagt for løpshestene

Det finnes det ingen oval galoppbane, som hjemme, bare ulike spor som har et start-, og et stoppunkt. Det er

nydelig natur overalt, vakre staller, gamle bygninger, og alt er tilrettelagt for at løpshestene skal komme seg trygt rundt. Det er trafikklys for hestene, som man kan trykke på fra hesteryggen, så bilistene vet at du skal over veien. Det finnes også ridestier stort sett over alt. Bilistene i Lambourne tar hensyn til hestene, og man føler de er både viktige og respektert i den hesterike landsbyen.

Med erfaring fra en del ulike land og steder, kan jeg trygt si at Lambourne er mitt absolutte favorittsted for å ri ut i trening. Hestene vet akkurat hvilke spor som er ment for rolig canter, vanlig canter, frisk canter og/eller jobb. De vet hvor de må bremse, og alt virker å gå ganske av seg selv hos de fleste hestene. Det er bekker og småelver man kan trave og vasse i, og utsikten er fantastisk

Ida ute på et av de mange treningssporene i Lambourne. Foto: Privat

Fantastisk vakre Lambourne. Foto: Dominic James of @horsesintraining

på hver eneste bakketopp. Det er også superfint å ri ut i Newmarket 2,5 timers kjøretur nord-øst for Lambourne, men personlig synes jeg Lambourne er hakket finere.

Sist jeg var i Lambourne, fikk jeg sitte på mange fine hester med god avstamning. Som mange andre steder så hentet vi lotten vi skulle ri på walkeren, salte opp for så å gå langt om lenge for å komme til det sporet hestene skulle trene på den dagen. Det er lange ridestier og veier for å komme til de ulike sporene, og oppvarmingen skjer i skritt og trav på vei til disse. Flere av stallene er lokalisert et stykke unna, så oppvarmingen og nedskrittingen etterpå er gunstig for hestene. Én lott tar cirka én time, litt fra eller til ettersom hvor treneren ønsker at hestene skal ha sin trening denne dagen.

En god canter i England er ganske mye raskere enn hjemme

En av lottene jeg minnes godt var en god canter på et barkspor på utsiden av Lambourne. For å komme dit må man ri gjennom sentrum av byen. Dette et et langt, litt bredt spor med en bratt oppoverbakke til slutt.

Jeg ble fortalt at jeg måtte huske å ta på briller, siden kickbacken er ekstra kjipt på dette underlaget, og at hesten var villig og antageligvis dro godt av gårde. Mens vi ventet på traktoren som preppet sporet merket jeg at hesten visste godt hva den hadde i vente og gledet seg til

å ta fatt på oppgaven. Da vi endelig fikk klarsignal kom jeg fort på at en god canter i England er ganske mye raskere enn det den ofte er hjemme på banen i Norge.

Hesten min var godt på bittet og kjempet i all kickbacken vi fikk, den dro nesten tøylen ut av hendene mine. Heldigvis kjenner disse hestene sporene godt, og selv om sikten var noe dårlig visste han akkurat hvor det måtte slakkes av på toppen. Lokomotivet, som jeg ti sekunder tidligere ikke trodde jeg skulle klare å holde, roet helt ned av seg selv da vi kom til stedet for å stoppe. At jeg var møkkete da jeg kom på toppen er en underdrivelse, jeg hadde bark i både ører og munn. Alt i alt en fantastisk canter, og jeg kjente på en skikkelig god følelse hele veien tilbake til stallen.

Den siste lotten endte dårlig...

Den siste lotten jeg red på denne turen til Lambourne, endte uheldigvis ganske dårlig. Jeg red favorithesten jeg hadde ridd flere ganger samme uken. Vi hadde gått en rolig canter som *lead* for en hest som hadde vært ute en stund med skade, og skulle skritte hjem igjen. Jeg satt med lange tøyler og tok livet med ro da vi møtte noen hester som skulle ut på samme ridesti, så skjer det... Hesten steiler så høyt at han faller bakover og over meg med mye av sin vekt. Hesten reiste seg forsiktig opp på den ene siden av meg, mens jeg ble liggende og kjenne

«Jeg satt med lange tøyler og tok livet med ro, da vi møtte noen hester som skulle ut på samme ridesti, så skjer det...»

på smerter jeg ikke har kjent tidligere. Heldigvis holdt den andre rytteren seg rolig, pratet til meg og fikk tak i hesten min.

Etter en stund kjente jeg at alt i kroppen min fungerte som det skulle, og jeg fikk hjelp av noen forbipasserende til å reise meg. Jeg hadde fortsatt veldig vondt i rygg og bekken, så jeg ble kjørt til sykehuset for å ta røntgenbilder. Det var heldigvis ingen brudd!

Dagene og ukene etter var likevel ikke enkle, for jeg hadde fått en skikkelig smell og rift i et muskelfeste. Jeg rakk ikke å bli klar til første løpsdag hjemme i Norge, men heldigvis kom jeg meg akkurat i tide til å ri det første Fegentri-løpet for sesongen.

Jeg anbefaler sterkt å dra til Lambourne for å ri ut. Det er usedvanlig fine fasiliteter, hyggelige folk og et brennende engasjement for galopphestene.

Energiske hester og vakre soloppganger

Del to av reisestipendet til Ida Tandberg ble en tur til Spania for å ri ut for den største treneren i Spania, Guillermo Arizkorreta, som holder til i Madrid.

TEKST: IDA TANDBERG

I høstferien tok jeg en liten tur til Madrid for å ri ut, nyte varmen og for å besøke de spanske Fegentri-rytterne, som jeg er blitt gode venner med. Jeg skulle ri ut for den største treneren i Spania, Guillermo Arizkorreta som har rundt 70 hester i trening, og holder til i en stor stall rett ved galoppbanen.

Jeg ankom Madrid på søndag formiddag, som er deres ukentlige løpsdag. Jeg dro derfor direkte fra flyplassen for å se på løpene. Fasilitetene på Madrids galoppbane «Hipódromo de la Zarzuela» er flotte, jockeyrommet og tribunen store og innbydende, og alt ser velholdt og nytt ut.

Hyggelig velkomst

Menneskene var vennlige og imøtekommende, og det tok ikke lang tid før jeg skjønnte at alle jeg møtte visste at jeg var «hun norske Fegentri-rytteren» som skulle komme og ri løp der om bare et par uker. Mange jeg møtte kjente jockeyer og trenere fra Skandinavia, og det minnet meg igjen på hvor liten verden er, spesielt når man holder på med galoppsport.

Etter løpene ble jeg bedt med ut på lunsj sammen med de spanske Fegentri-rytterne og deres venner, som blant annet var en av de beste jockeyene i Madrid og hans familie, manager og trenere. Siden deres løpsdag er på en søndag, fikk jeg inntrykk av at søndagen kunne klassifiseres som vår fredag eller lørdag. Det ble servert mye god mat og vin, og jeg følte meg veldig velkommen på kort tid.

Den innholdsrike første dagen var veldig hyggelig, og jeg følte meg ydmyk og takknemlig for gjestfriheten til alle som gjorde dagen så fin. Det ble en

Ida har fått mange nye venner i Spania. Foto: Privat

relativt tidlig kveld på meg, siden jeg skulle ri ut tidlig dagen etter, og jeg la meg med mange ubesvarte spørsmål om hvordan de neste dagene kom til å bli.

Første morgen på ny stall

Jeg ankom galoppbanen på stallet til Guillermo Arizkorreta rundt klokken halv syv mandag morgen. Det var en stor, litt sliten stall, med mange mennesker og enda flere hester. Alt var ryddig og velholdt, selv om det til likhet til mange andre steder på stallsiden, kunne trengt litt oppussing. Jeg ble satt i kontakt med en tysk jente som het Melissa, siden hun var en av de få som snakket engelsk i stallet. Hun hjalp meg med å finne utstyr og riktig hest, før jeg tittet meg rundt for å prøve og kopiere

det de andre gjorde.

Hver stall har ganske like rutiner rundt om i verden, men man vil selvfølgelig ikke være i veien når man er på et nytt sted eller gjøre de andres daglige jobb mer strevsom når man er der som gjest. Jeg prøvde derfor å ikke stille for mange dumme spørsmål.

Bekmørk start

Hesten jeg skulle ri først var en stor, slank vallak. Vi kom oss ut til riktig tid og det bar av gårde mot banen i bekmørket. Det er vanskelig å gi et godt bilde av hvordan ferden mot banen tidlig om morgenen i Madrid, men jeg kan fortelle at jeg aldri sett så mange stjerner på en og samme tid i hele mitt liv. Det var så mørkt at du verken så

hestene foran eller bak deg, men Melissa forsikret meg om at hestene så bedre enn oss og visste hvor de skulle. Det tok ca. ti minutter og komme seg bort til banen fra stallen, og heldigvis var vallaken jeg satt på både snill og rolig. Banelyset kom på akkurat i tide da vi entret selve galoppbanen.

Trene sammen med traktoren

I likhet med i Norge så trener hestene i Madrid på en bane innenfor gressbanen. Banen er en polytrack (blanding av sand og syntetisk fiber), og som hjemme på Øvrevoll så har de også løp på den samme banen som de trener på, i tillegg til gressbanen. Men det er ganske mange flere hester på galoppbanen i Madrid enn det er hjemme, så det var trangt om plassen. Bare på min *lot* fra en trener var det rundt 15 hester og ryttere, og det var mange andre der også. Banen er mye bredere enn den vi har her hjemme, og traktoren kjørte kontinuerlig for og holde den flat og fin. Det betød også at man red hestene mens traktoren var ute i banen til enhver tid, noe som kunne by på litt utfordringer med spreke og friske hester på en mandagsmorgen.

Vallaken jeg satt på oppførte seg, til forskjell fra mange av de andre hestene på lotten min, veldig pent, og vi gikk rolig en og en halv runde etter å ha travet på midtbanen. Treneren var der også, og observerte og spurte samtlige ryttere hvordan hesten deres føltes. Han snakket til min lettelse engelsk, og virket som en veldig hyggelig mann den lille tiden vi pratet sammen.

Etter at vi var ferdig med å cantre, skrittet vi i en liten evighet på en liten vei på baksiden av stallene mens solen kom opp. Det var helt klart en av de vakreste soloppgangene jeg har sett, noe som gjorde Spania-turen min vel verdt det bare fordi jeg fikk se den.

«Jeg skjønte fort at han ikke var like bedagelig som foregående *lot*... »

En uregjerlig andrelott

Den andre lotten jeg fikk, var en stor hingst med navnet Clifford. Jeg skjønte fort at han ikke var like bedagelig som foregående lott, men han virket likevel som en kul hest. Denne lotten ble ridd i dagslys, noe jeg var glad for da Clifford

Mange hester i trening samtidig. Foto: Privat

Stallen til treneren Ida red for i Madrid. Foto: Privat

hoppet både opp og sidelengs store deler av veien ned til banen. Men vi kom oss trygt til midten, fikk travet og varmet godt opp, før vi cantret rolig halvannen runde med denne gjengen også.

Flaut nok så tok Clifford en 180 graders bråsving på vei hjem, og jeg falt av på rumpa i sanden. Heldigvis gikk det fint med både meg og hesten, og til min lettelse var treneren verken overrasket eller irritert da jeg kom meg til fots tilbake til stallen. Melissa trøstet meg med at jeg var langt fra den første til å falle av Clifford. Han hadde som tidligere travet pent gjennom myldret av hester fra ulike staller i morgenrushet og hjem til boksen sin i stallen!

Rolige Sherrox

Den tredje hesten jeg satt på het Sherrox, som jeg automatisk forbinder med gummistøvlene barna har her hjemme. Han var en kraftig, litt overvektig toårig hingst med et strålende gemytt, og han kledde navnet sitt godt. Jeg hadde en rolig slutt på dagen, uten noen vansker. Selv det å cantre forbi traktoren i rolig tempo, helt alene i front, var ingen sak for Sherrox.

Resten av dagen gikk til sightseeing, og masse god mat, før jeg avsluttet dagen på et lokalt utested som virket flittig brukt av galoppmiljøets mennesker. Alle hadde selvfølgelig fått med seg at «hun norske Fegentri-rytteren» hadde falt av på den andre lotten hun red i Spania. De syntes nok dette var mye mer festlig enn meg.

Dagen etterpå red jeg igjen den store slanke vallaken som jeg ikke husker navnet på, pluss Sherrox og en hoppe som het Wendy. Alle lottene gikk heldigvis nesten problemfritt. Den rolige vallaken var dog hakket mer fresh denne dagen. Ikke så rart kanskje, siden det var gressgalopp ved siden av sporet som ledet til banen. Men jeg holdt meg heldigvis i salen, og jeg fikk et par kommentarer om at det var godt gjort å holde seg på, noe som forhåpentligvis reddet litt av det dårlige ryktet mitt fra dagen i forveien.

Jeg tok det med ro resten av dagen og skulle reise hjem tidlig dagen etter. Jeg er veldig glad for at jeg tok denne snarturen til Spania, og takknemlig for menneskene og hestene jeg møtte. Hvis du søker energiske hester, hyggelig mennesker og vakre soloppganger er dette virkelig stedet å dra på hesteferie.

Hipódromo la Zarzuela har flotte fasiliteter. Foto: Privat

Uvant for en norsk rytter å ri i bekmørket. Foto: Privat

Tar vi sikkerheten vår på alvor?

Det å håndtere eller ri hester generelt innebærer alltid en viss risiko, og løpshester kanskje litt mer enn andre hester? Har vi nok bevissthet rundt dette i hverdagen?

De fleste hestefolk er kjent med at selv den minste hendelse kan medføre store konsekvenser. Noe så lite som en flyvende plastikkpose eller et bjeff fra en hund, kan føre til at en hest reagerer og skvetter til. Hester er fluktdyr. Det innebærer at de vil forsøke å komme seg vekk fra det de er redd for. Hester vil forsvare seg fra det ubehagelige og utrygge. Skjer det noe veldig tett innpå hesten, eller den ikke finner noen vei å flykte, kan den sparke for å forsvare seg.

Det samme kan skje på boksen. Hester går svært sjelden inn for å skade noen, men de kan skade seg selv eller andre dersom de føler seg utrygge, blir skremt eller redde. Skulle noe skje er det viktig å komme seg unna.

Regnes som et kjøretøy

Når man rir en hest er den etter lovverket å regnes som et kjøretøy, og rytter regnes som sjåfør. Det er rytters ansvar å opptre sikkert i offentligheten, samt å overholde trafikkregler. Det er derfor viktig å ha et årvåkent blikk og være oppmerksom på omgivelsene når man rir. I henhold til loven er det faktisk også forbudt å bruke mobiltelefon når

man rir, da vi som ryttere er underlagt veitrafikkloven.

Det er også viktig å huske på at det ikke er alle vi møter på veien som er vant til hester. Det er derfor viktig at vi tar ansvar og er vennlige og imøtekommende ovenfor folk vi møter. Si ifra når man kommer bak en barnevogn. Forklar barn at hesten blir redd om de hopper på trampolinen eller gjør annet som bråker akkurat når du kommer forbi. Snakk vennlig og forklar hvordan det er best å opptre i en gitt situasjon. Husk å spørre pent, om du vil at folk skal endre adferd.

Godkjent sikkerhetsutstyr

Sikkerhetsutstyr er til for rytterens beskyttelse, og dette utstyret kan ved en stygg ulykke utgjøre forskjellen mellom liv og død. I de fleste vestlige land er man pålagt å bruke sikkerhetsvest og hjelm med sikkerhet på et visst nivå. Norge er man i dag pålagt å bruke vest på nivå 2 og hjelm godkjent for løpsriding. Men for eksempel i England er kravene til dette utstyret enda strengere enn i Norge, der må man ha vest på nivå 3 og en spesielt sikker hjelm. I Norge er det er samme krav til sikkerhetsutstyr når man rir galopphester i trening på banen som i løp.

En godkjent hjelm, som er riktig festet og sitter godt på hodet, kan utgjøre forskjellen mellom en hjernerystelse og en hjerneskada eller død. Husk også at en hjelm som har gått i bakken og fått et slag bør byttes ut. Den vil ikke lengre gi samme beskyttelse som før. En hjelm vil også rett og slett bli for gammel etter noen år.

En godkjent sikkerhetsvest kan bety forskjellen mellom en brist i ryggraden eller et mer alvorlig brudd, som kan medføre ryggmargsskade og varige men. Det er mange som rir med for tynne sikkerhetsvester i både trening og løp. Det finnes en utallig mengde med for dårlige vester i bruk i løp og i trening. Noen er alt for tynne, noen for korte og andre mer som en litt kul boblevest. Problemet med disse er at de rett og slett vil gjøre liten nytte dersom uhellet er ute.

Noen av de godkjente vestene er litt stive og klumpete og flere velger dem bort av den grunn. Men det finnes heldigvis unntak. En av vestene som er både behagelig å bruke og som oppfyller alle sikkerhetskrav er den australske

vesten, VIPA. Denne kan nå heldigvis kjøpes hos Høymyr hestesport på Øvrevoll.

Det finnes mange godkjente hjelmer, men Back on Track sin hjelm er nok en av beste på markedet da den også har MIPS sikkerhetssystem, som også er påbudt i alpinkonkurranser.

Back on track-hjelm. Foto: Back on track

VIPA-sikkerhetsvest. Foto: VIPA

IVARETA SIKKERHET

I NoARK er vi opptatt av å ivareta sikkerheten for våre ryttere. Vi oppfordrer derfor alle ryttere til å ta forholdsregler for å minske risikoen for uhell. Dette er det verdt å tenke gjennom:

- Bruk alltid påbudt og godkjent sikkerhetsutstyr.
- Fest hakestroppen på hjelmen før du setter deg på hesten.
- Hold bena i stigbøylene til enhver tid.
- La mobilen ligge i lomma.
- Vær oppmerksom på dine omgivelser, følg med på trafikkbildet.
- Husk refleks når det er skumring.
- Opptre vennlig og kontrollert overfor de du møter.

Du finner disse produktene og alt du trenger til hest og rytter hos Høymyr Hesteutstyr på Øvrevoll

HESTEUTSTYR

Amatør og student på The Curragh i Irland

I år var jeg så heldig å få delta i Student Derby Race på The Curragh i Irland. European Student Horse Racing ved Paddy Barlow inviterer og rekrutterer studenter fra hele Europa til å delta i dette irske løpet for studenter.

TEKST: MIE BLICHFELDT

I år deltok det én rytter fra Frankrike, to fra England, inkludert Paddy selv, og meg fra Norge, mens det resterende feltet på elleve var fra Irland. Jeg representerte Høyskolen Kristiania, der jeg studerer og skal ta en bachelor i biomedisin.

Jeg ankom Dublin natt til torsdag og tok inn på hotellet vi utenlandske studenter skulle sove før løpsdagen torsdag 12. oktober. Morgenen etter ble vi kjørt til banen «The Curragh» som ligger en drøy time unna sentrum. Her ble det litt venting før vi sammen gikk banen kl. 13.00 i følge med en «jockeycoach».

Løpet skulle gå over 1 mile og 2 furlongs, som tilsvarer 2000 meter, på gresset som var både bløtt og tungt grunnet det irske våte høstværet. The Curragh er Irlands mest kjente bane og er banen der irsk Derby avholdes. Banen og hele området var stort og fint, og jeg gledet meg veldig til å ri.

Rideordre: Have fun!

Løpet skulle gå kl. 16.45, og da klokken nærmet seg fire, fant vi frem alt vi trengte, veide ut og var klare til å ri løp. Jeg skulle ri fire år gamle Rotolo, som bare hadde startet en gang i år, og som aldri hadde vunnet løp. Hesten er eid og trent av W.T Farrell. Hesten hadde i tidligere starter hoppet litt dårlig ut av boksene, og vært treg fra start. Rideordren var derfor «å få en god start, se hvor jeg landet, holde posisjonen, and most important: have fun!».

Rotolo hoppet raskt ut av boksene og vi lå som nummer to hele veien fram til oppløpet. Det hadde nok gått litt fort i fronten, så oppløpet ble tøft og vi endte på en 7. plass av de 14 startende

Mie Blichfeldt og Rotolo i visningspaddock. Foto: PC Equine Photos

Studentene klare før løpet. Mie Blichfeldt tredje fra venstre. Foto: HEALY racing photographers

hestene. Arrangør Paddy Barlow satt på David Garrick, trent av Eddie & Patrick Harty og stakk av med seieren med en liten nesens margin foran andrehesten. Det var utrolig spennende og gøy og få muligheten til å ri på en så stor og flott bane, særlig på en så skjønn hest som Rotolo.

Uvant med pisk

Mest uvant var det å ri løp med pisk. I Norge har vi gått helt bort fra å bruke pisk i løp. Jockeyen har kun lov til å bære pisk på toåring, men ikke bruke det som et fremdriftsmiddel. I Irland er reglene annerledes: jockeyen har lov til å benytte seg av åtte slag med pisk bak salen på oppløpet. I tillegg har man ubegrenset med slag på skulderen fra start til mål. Tross friheten til å gi hesten åtte slag på oppløpet, så var det noen regler rundt dette. Dersom du ga hesten to slag på rumpa, og det ikke hadde noe effekt måtte piskens legges til side. Dette var selvsagt uvant for meg. Heldigvis hadde jeg fått god undervisning og trening av Manuel Martinez på Woody flere uker i forkant. Takket være dette gikk det noe lettere å bruke pisk på oppløpet enn det ville gjort ellers.

En mannsdominert sport

Amatørsporten i Norge er nokså

kvinnedominert. Hele 14 av 20 amatører er i år kvinner. Grunnen til at det er slik, er ikke så vanskelig å forstå. I Norge er mennene høyere og da naturlig nok også tyngre, noe som gjør det vanskelig for dem å passe inn i en vektbasert idrett. Dette gjelder ikke bare Norge, men også i resten av Skandinavia og i økende grad i den vestlige verden.

Du skal ikke lenger enn til Irland før rollene er motsatte. Noe jeg reagerte på, da jeg så garderobene for herrer og damer, var forskjellene på dem. Damegarderoben var lekker og moderne. Det var flere toaletter, dusjer, vasker, ladeuttak og skifteplasser med LED-lysstriper og det var rent og pent. Men det var ingen vekt, og jeg var den eneste i garderoben. Noe som var veldig uvant, ettersom jeg er vant til en stappfull kvinnegarderober hjemme på Øvrevoll.

Jeg var dog veldig tidlig ute og etter hvert kom det en kvinnelig lærer som hjalp meg med alt jeg trengte. Hun var positivt overrasket over at vi hadde fått håndklær direkte i kvinnegarderoben, og konkluderte at det måtte være på grunn av oss, studentamatørene.

Alt skjedde i herregarderoben. For å sjekke vekten, sette sammen utstyr og veie ut, måtte vi inn til herrene. Alle draktene ble også hengt inne hos

gutta. Herregarderoben var enorm! Og stappfull av mannlige jockeys. Det var også massevis av utstyr til låns, og ansatte som hjalp blant annet meg med å sette sammen utstyret til korrekt vekt. Gutta fikk utdelt forfriskninger, som brus og frukt. Dette var selvsagt også til de kvinnelige jockeyene, men vi måtte inn til herrene for å få tak i det.

Til sammen var vi syv damer som kom og gikk i garderoben i løpet av løpsdagen, hvor mange menn det var fikk jeg ikke oversikten over, men det var betydelig flere. På bakgrunn av dette, er det jo ikke så rart at det meste skjedde inne hos herrene, men enkelte ting kunne vært mer likestilt. Personlig hadde jeg ønsket at det var en vekt inne hos damene, og det kunne også vært satt inn forfriskninger der også...

Dette var en annerledes opplevelse, som fikk meg til å reflektere litt over kjønnsforskjellene i sporten. Jeg møtte på flere menn som loftet på øyenbrynet, da de fikk vite at jeg var amatørjockey. Dette var kun positivt rettet, og jeg fikk mange fine ord. De syntes det var veldig kult å ha kvinnelige ryttere med i løpet. Da var det selvfølgelig litt artig å være den første jenta til å krysse målstreken, tross 7. plassen.

Mange hester i bredden på sporet hos Mullins. Foto: Caroline Norris

Hos championtrener, Willie Mullins

Fredag, dagen etter løpet, red jeg ut for Willie Mullins, mangeårig irsk champion hindertrener. Jeg tok toget til Muine Bheag der den svenske amatørrytteren, Elliot Öhgren, hentet meg, derfra var det ca. 10 minutter å kjøre til Mullins' stall. Elliot hadde allerede ridd en *lot* og var tilsølt fra topp til tå. Han forklarte at banen de trente på ikke var den beste den dagen grunnet mye nedbør, og at jeg burde forberede meg på mye sølete kickback. Heldigvis hadde jeg med klesskift.

Mullins har rundt 250 hester i trening, og han har et stort treningsområde med fine fasiliteter. Jeg red fire hester, blant annet Mr Giff og A Penny a Hundred, og alle var veldig fine. Jeg hadde blitt advart om at «Penny» var litt *cheeky*, noe hun absolutt var, men veldig søt og fin å cantre. Heldigvis har jeg god trening fra enkelte av Soma sine hester, så litt «cheekiness» gikk fint. Dette var ikke en bane det fristet å falle av på.

Treningsbanen var dyp og gjørmete med en kickback uten like, nok til å gi en nordmann vant til dirten på Ørevoll «bakoversveis». Dette brydde hverken hestene eller jeg oss noe om, da det hele var en fantastisk opplevelse! Været var nydelig, og vi cantret enten 1B eller 2B som ville si én eller to *big* som var den store dirttracken, alt ettersom hva hesten skulle gjøre. Mullins og hans to hunder stod og fulgte med på treningen.

Han spurte alle rytterne om hvilken hest de satt på, og hva den spesifikke hesten skulle gjøre. Han fikk litt å gjøre ettersom vi var rundt 30–40 stykker i hver lott.

Etter treningen ble hestene spylt godt og smurt med krem rundt kodene for å unngå sår etter den dype gjørmen. Etter endt dag på stallen, kjørte Elliot meg til toget, og jeg dro tilbake til hotellet i Dublin sentrum. Lørdag utforsket jeg byen før jeg reiste hjem igjen søndag morgen.

En uendelig stor takk til NoARK for en slik mulighet, som har gitt meg en fantastisk og unik opplevelse. Jeg nøt hver eneste dag! Stor takk også til Paddy Barlow, som tok godt vare på alle deltagerne og som planla hele arrangementet. Og til sist, takk til skolen min Kristiania for nye fine løpsbukser og jakke med skolens logo på.

Championtrener Willie Mullins. Foto: Foto: Caroline Norris

WILLIE MULLINS

- 250 hester i trening.
- Championtrener på hinder hvert år siden sesongen 2008/2009.
- Trente 32 G1 vinnere på én sesong (2015).
- Satt rekord med 10 vinnere under Cheltenham-festivalen (2022).

 hesteequiden.com

En smak av Fegentri i eksotiske Marokko

NoARK fikk muligheten til å sende to ryttere til Fegentri-løpet i Marokko. Talentfulle Frida Sandbraaten fikk denne sjansen til å oppleve Fegentri i litt andre omgivelser sammen med Ida Tandberg.

TEKST: FRIDA SANDBRAATEN

I forkant av løpet var jeg veldig spent! Jeg hadde kun ridd ett løp utenfor Øvrevoll før dette. Det var på Gøteborg tidligere i år, og Gøteborg regnes jo nesten som å ri hjemme. Jeg hadde heller ikke ridd løp med pisk før, og var spent på om jeg i det hele tatt kom til å huske på å bruke den.

Heldigvis var Jan-Erik Neuroth så snill at han ga meg et lynkurs i hvordan man bruker pisk i løp før vi reiste, samt ga meg andre gode tips, som selvfølgelig viste seg å være nyttige.

Mitt første Fegentri-løp

Bare halvannen uke før avgang, fikk jeg forespørsel om jeg ville reise til Casablanca i Marokko for å ri et Fegentri-løp. Alle Fegentri-rytterne var invitert, og i tillegg fikk landene mulighet til å sende en rytter til. Det var tre ekstra plasser og Fegentri-kontoret skulle trekke disse blant de landene som hadde sagt ja til å sende en rytter til. Norge var heldig og vant trekningen, og jeg fikk denne unike muligheten. Jeg skulle også reise sammen med Ida Tandberg, som jo rir for Norge i år, så det var ekstra hyggelig å reise sammen med noen på min første tur.

Løpet skulle gå over 1300 meter på dirt. Vi slet med å finne informasjon om hestene i forkant av løpet, men det vi klarte å finne var at både Idas og min hest trolig trivdes best over litt lengre distanser.

En annerledes løpsopplevelse

Det var mange som skulle ri med lave vekter, og det var kun en vekt over 60 kg og ellers var de mellom 53,5 og 58,5 kg, så mye lavere vekter enn det vi er vant til i amatørløp hjemme. Jeg skulle ri 57 kg

Alle rytterne i drakter med deres nasjons flagg før løpet. Foto: Sorec

og Ida 56 kg.

Vi startet med å gå banen i det fine været, og fikk ordnet sal og utstyr i fred og ro, før vi måtte så veie ut 30 minutter før løpet. Til alles overraskelse måtte vi sale våre egne hester. Dette ble i seg selv en veldig stressende og litt komisk opplevelse. Det var vanskelig å kommunisere med trenere og leiere på grunn av språkbarrieren. Hestene ble leid rundt på plassen, mens vi prøvde å finne den rette. Flertallet av hestene var veldig spreke og spretne, så vi var alle litt spent på hvordan de skulle oppføre seg før start og i boksene. Alt løste seg til slutt, og vi ble overrasket over hvor rolige de fleste hestene var bak og i startboksene.

Jeg red åtte år gamle Global-Force, han var en gentleman og gjorde det hele til en hyggelig opplevelse. Vi gikk veldig lenge bak boksene før vi ble lastet og

det var ikke alle som hadde like greie hester som Ida og meg. Da vi sprang ut av boksene, skjønte jeg fort at jeg måtte jobbe for å henge med feltet. Vi ble liggende bakerst hele veien, før vi ut på oppløpet endelig fikk litt fart på beina og endte på en 8. plass av 12 startende. Ida og hesten Helspeed Fal ble også liggende langt bak i feltet, fikk drøye spor og endte på en 9. plass.

Det gikk overraskende fint å bruke pisk i løpet så jeg var glad jeg hadde øvd med Jan-Erik. Jeg hadde en liten glipp av tøylen et sted, men med litt mer øvelse blir nok dette en helt naturlig måte å i løp på. Det var absolutt ikke noe å bekymre seg for, men det er viktig å øve.

Amerikanske Taylor Kingsley vant løpet foran engelske Serena Brotherton og franske Margaux Collomb tok tredjelassen, etter å ha ridd hele løpet

uten stighbøyer. Margaux hadde nok sannsynligvis vunnet løpet om hun hadde kunne ri løpet på vanlig måte, da hun var kort slått i mål.

Fine rammer for turen

Sorec Official, som er den marokkanske jockeyklubben, sørget for veldig god oppfølging av alle oss besøkende hele helgen. Da vi kom ble vi til og med fulgt gjennom sikkerhetskontroll og passkontroll av vår helt egne sjåfør, som deretter kjørte oss til hotellet vårt. Vi bodde på et veldig fint hotell rett ved galoppbanen og spiste middag på hotellet den første kvelden.

Etter løpene spiste vi lunsj på banen, før vi dro tilbake til hotellet for å pynte oss til gallamiddag på kvelden. Den var i et fint lokale, rett ved havet. Der fikk vi en veldig god femretters middag, og underholdning i form av livemusikk og dansere. Det var en helt fantastisk kveld! Alt var veldig flott og luksuriøst og gøy å være med på.

Den siste dagen var vi på sightseeing i Casablanca hvor vi besøkte en Souk, som er et marked der de har alle mulige håndlagete ting til en billig penge, uante mengder med krydder, oljer og oliven og bare veldig mye å se på, selv om man ikke kjøper noe. Vi besøkte også den kjente, vakre moskéen i byen, som har utsmykninger fra gulv til tak. Vi var igjen invitert til lunsj på banen under løpene, og avsluttet turen med en koselig middag på hotellet med hele gjengen.

En stor takk til NoARK for muligheten til å få oppleve dette!

Ida og Frida i flotte kjoler på gallamiddag. Foto: Privat

Den vakre moskéen i Casablanca. Foto: Privat

De skandinaviske rytterne før løpet. Emelie Gustavsson red for Sverige. Foto: Privat

Fegentri på hjemmebane

I september var ni Fegentri-nasjoner samlet på Øvrevoll. Vår representant, Ida Tandberg, hadde to gode sjanser med sine ritt. For første gang skulle vi avholde Fegentri-løp med både kvinnelige og mannlige ryttere sammen.

Det var ryttere fra USA, Belgia, Tsjekkia, Ungarn, Sverige, Frankrike, Spania og England, som besøkte oss på Øvrevoll denne litt grå høstdagen. Det første løpet gikk over 900 meter, rett frem på gresset. Ida satt på Hope And Glory, et tredjevalg i vinnerpillet, men med myggvekt. De fikk en ok start, men Alvaro Sainz fra Spania fikk den beste starten med Titanium Carlras og tok teten. Ida og Hope And Glory hang på og så ut som vinner av løpet 200 meter fra mål, men Titanium Carlras bet fra seg og tok en knepen seier med hode. På 3. plass kom franske Matthieu Havart

med Imperial Dawn.

Etter dette var det over på dirtbanen og et løp over 1750 meter. Ida satt nå på sin egen hest, Bobby The Brown, som var et andrevalg i vinnerpillet. Her gikk det alt for fort fra start, men Ida lå fint plassert midt i feltet med Bobby The Brown. Gjennom siste sving avanserte de opp til 2. plass bak en godt gående Thunderboy ridd av Mie Blichfeldt, som var reserverytter i løpet. Mie holdt godt grep om ledelsen og vant til slutt sikkert. På 3. plass kom Tereza Grbavcicova fra Tsjekkia med Moonflash.

Vi er godt fornøyde med to 2. plasser på Ida Tandberg som dermed fikk fine poeng på hjemmebane.

Det er alltid hyggelig når jentene og guttene rir på samme sted, noe de ikke gjør så mange ganger i løpet av sesongen. Løpene gikk godt ut på løpsdagen og rett etterpå møttes alle til en god middag på Café Hygge.

Ryttere klare for løp i drakter i deres lands flagg. På sidene Emilie Finckenhagen og Helene Marwell-Hauge. Foto: Hestefoto.no

Alvaro Sainz og Titanium Carlas vinner knepent foran Ida Tandberg og Hope And Glory. Foto: Hestefoto.no

Rytterne går banen før løpene. Foto: Hestefoto.no

KRITERIER FOR Å RI FEGENTRI OG ANDRE INTERNASJONALE AMATØRLØP

NoARK ønsker å gi våre beste amatørryttere sjansen til å reise utenlands for å representere Norge. NoARK velger sine representanter ut fra følgende kriterier:

- Generelt gode ferdigheter i løpsridning vurdert av NoARK i samråd med jockey.
- God løpserfaring – vurderinger gjøres, og vi ønsker at rytterne har ridd rundt 40–50 løp.
- Minimum fem seire er obligatorisk for å ri Fegentri-løp.
- Løpsresultater de siste sesongene.
- Interessen for egen videreutvikling av rideferdigheter er viktig.
- Deltagelse på NoARK-kurs.
- Vise interesse og delta på NoARKs løpsgjennomgang.
- Bør helst ikke jobbe med hest på heltid.
- Egnethet til å representere Norge i utlandet.
- Minimum 18 år.
- Medlem av NoARK.

Er du forsikret?

Som medlem i NoARK er du forsikret når du rir, leier eller holder på med galopphester. For ponnimedlemmer gjelder den ved deltagelse på ponnitrening eller løp i regi av NoARK.

Det er en ulykkesforsikring og i henhold til forsikringsvilkårene dekkes «behandlingsutgifter etter ulykkesskade» f.eks.:

- Lege/tannlege.
- Behandling på sykehus.
- Fysikalsk behandling som foreskrevet av lege.
- Forbindingssaker, medisin osv.
- Reise til og fra hjemstedet til behandling.

Om ulykken er ute, kontakt Gjensidige på telefon 03100. Skadeskjema kan også lastes ned fra www.gjensidige.no. Ta kontakt med NoARK for å få en bekreftelse på medlemskap.

Medlemskontingent 2024

- Fullt medlemskap m/forsikring 600 kroner
- Ponnimedlemskap m/forsikring 600 kroner
- Støttemedlem u/forsikring 300 kroner

Betales til NoARK
c/o Norsk Galopp
Vollsveien 132
1358 Jar

Kontonummer 8397.11.42025 Husk å oppgi fødselsdato og e-post-adresse når kontingent betales.

Mer info på www.NoARK.info, eller kontakt oss på NoARK@NoARK.info

NoARK
1988

Blandet drops av debutanter

Årets debutanter er en god blanding av førstegangslisensierte ryttere og et par tidligere lisensierte ryttere. Vi har en herlig miks av forskjellige nasjonaliteter og demografi.

Vi har i år også et meget godt spenn på både alder og erfaring. To av rytterne har tidligere ridd i profesjonelle løp og har vunnet mange løp, mens de fleste andre er ferske i gamet. Vi har syv nye ryttere med lisens i år, seks av dem har ridd løp, to av seks har vunnet løp, og tre av syv debutanter er menn, noe vi også er fornøyd med.

Nok statistikk, la oss se litt nærmere på hvem disse syv er.

Målet er å bli lærling

Aiden Jones kommer fra England og er en ung mann på 24 år. Han har jobbet hos Cathrine Erichsen i 2023-sesongen. Aiden red sitt første løp på Bartat 10. august, noe som resulterte i en flott andreplass. En snau måned senere fikk han sin første seier på svensktrente Karen From Finance, som for øvrig er oppdrettet av tidligere championjockey Espen Ski.

Aiden har flyttet tilbake til Newmarket og jobber nå for John Gosden. Han tok en liten tur til Øvrevoll for å ri Bartat 5. november, som igjen fikk ham på pallen som tredjehest i mål.

Aiden er en rytter vi fort kan se mer til de neste årene, da han drømmer om å komme tilbake med lærlinglisens.

Glad gjeng i vinnerpaddock etter Aidens seiersritt på Karen From Finance, oppdretter og jockeycoach Espen Ski er også på plass. Foto: Hestefoto.no

KRAV TIL AMATØRLISENS

- Kondisjonstest – 3 km løping på maksimalt 15 minutter for jenter og 14 minutter for gutter. Kondisjonstest må gjennomføres hvert år før lisens innvilges.
- Styrketest – Statisk knebøy: Utøver skal senke rumpa og bøye i knærne til disse har tilnærmet 90 graders vinkel, samtidig som at ryggen støttes inntil en vegg eller liknende. Posisjonen skal ikke opprettholdes ved at utøver har støtte under rumpa eller tar støtte i fast instans med armene. Posisjonen skal opprettholdes i minimum 2 minutter for å få godkjent. Planke: Utøver plasserer kroppen i posisjon for pushup, men med albue i gulvet. Kroppen skal være strak, og knærne skal ikke berøre gulvet. Posisjonen skal holdes i minimum 2 minutter for å få godkjent.
- Test på mekanisk hest, der det blir kontrollert at rytteren har korrekt balanse, tilfredstillende teknikk og er sterk nok i kroppen til å ri løp.
- Gjennomgang av hvordan man forholder seg i vektrommet inkludert opplæring i å pakke klar en løpssal.
- Kostholdskurs.
- Reglements kurs med påfølgende prøve som må bestås.
- Oppridning 1600 meter fra startboks.

Travjente i full galopp

Karoline Pedersen er en jente på 24 som har stå-på-vilje og satser virkelig på hest.

Hun har allerede tatt både amatørrytter- og amatørtrenerlisens. Hun trener familiens egen hest, Away Wit Da Fairys, som Karoline også har ridd sine tre løp på i år. Hennes første start var 8. juni der de avsluttet sterkt til en 2. plass.

Karoline har drevet med både trav og ponnigalopp, så det er ekstra stas for oss i NoARK at hun har tatt steget videre som både rytter og trener av egen galopphest. Hun er en flott ambassadør for sporten, og er flink til å dele på sosiale medier fra både hverdag, trening og løp.

Travkusk Geir Vegard Gundersen er hennes mentor, og hun har fått med seg flere tips om trening av hest igjennom årene. Karoline rir også for Cathrine Erichsen når hun kan, så der har hun fått en annen god læremester innen galoppfaget.

Vi gleder oss til fortsettelsen, og seieren er nok ikke langt unna for denne unge damen.

Hardt pullende Away Wit Da Fairys og eier/trener Karoline i sitt første løp.
Foto: Hestefoto.no

Hovslager
Danny Patil

Telefon
918 04 290

Foto: Sara Tjanić

Fra starter til startboks

Russell Masset tok ut lisens rett før årets Derby-dag. 41 år gamle Russell, tidligere starter på Øvrevoll, kommer opprinnelig fra Manchester, men har jobbet i Norge siden tidlig på 2000-tallet.

Russell har tidligere hatt både amatør- og lærlinglisens. Han har ridd over 350 løp på Øvrevoll og står med 27 seire.

I år red han fire løp med en 4. plass som beste plassering på Tina Smith trente Steely Queen.

Russell bor og jobber på Øvrevoll galoppbane der han rir ut én til to hester om morgenen før han starter jobben som banemannskap.

Russell og Trust Me på oppløpet i Ladies and Gentlemen Cup på Derby-dagen. Foto: Hestefoto.no

Norok og Malin i vinnerpaddock sammen med trener og eier Åge Mathisen. Foto: Hestefoto.no

Tollef på vei inn til en 2. plass på en sølete sandbane med Moonflash. Foto: Hestefoto.no

Totens nye håp

Malin Østby er 21 år og er årets debuterende «totning».

Fem starter på Øvrevoll og ett ritt på Göteborg galoppbane har hun fått med seg.

Malin red for Åge Mathisen og har naturlig nok flest ritt på hans hester. Det første løpet hun red, kom hun på en hederlig 4. plass. En drøy måned senere red hun samme hest igjen, Norok, og da vant hun sitt aller første løp.

Legende tilbake i løpssalen

Tollef Langvad er en veteran på Øvrevoll. 65 år gamle Tollef red sitt første løp på Øvrevoll i 1983 og har vært jockey og trener i mange år. Han red sitt siste løp med jockeylisens i 2017.

Tollef trener sine egne hester, og har i dag to hester på treningslisten sin. Over 1240 starter bare på Øvrevoll og 123 vinnere kan man trygt si at Tollef vet hva han driver med.

Det ble kun to ritt på Tollef i høst, men hvem vet, får vi se legenden Tollef Langvad tilbake i løpssalen i 2024?

Tiny Dancer med Wilfredo på vei til start. Foto: Hestefoto.no

Ny sør-amerikaner

Wilfredo Vargas på 23 år kommer fra Venezuela og jobber til daglig hos Knut O. Arnesen som treningsrytter.

Wilfredo har ridd ett løp i år på Tiny Dancer.

Vi håper og tror han kommer sterkere tilbake i 2024 med flere ritt og vinnere.

Ponnirytter tar steget opp

Jannicke Pedersen Kårstad på 24 år rir hos fremadstormende trener, tidligere amatørrytter, og lærling, Silja Støren.

Jannicke har vært flere år i sporten. Hun har ridd ponniløp og hjulpet til hos flere trenere med å blant annet leie hester til løp. Vi vet at Jannicke har jobbet hardt for å få tatt lisensen i år, og vi håper og tror at vi får se henne i løp i 2024.

Jannicke ute på treningslot for trener Silja Støren en fin sommerdag på Øvrevoll. Foto: Hestefoto.no

Vi har hatt en god blanding av nye ryttere i alle aldre, med forskjellig bakgrunn og erfaring. Felles for alle er at de har samme mål; ri løp – og vinne løp!

Har du en jockeyspire i deg? Ta kontakt med NoARK så hjelper vi deg i gang!

Vi utfører alt innen turer, innenlands og utenlands
Telefon: 97 01 67 15 • pa@paminibuss.no • www.paminibuss.no

PA minibuss
P.A minibuss

Født med ride- støvler på beina

I de siste sekundene av årets siste amatørlop avgjorde hun amatørchampionatet til sin fordel. I tillegg ble hun nummer to sammenlagt i årets Fegentri-serie. Selvfølgelig er Ida Tandberg årets profil.

Ida Tandberg har navlestrengen i galoppporten, men det var først etter endt skolegang at interessen for galopp tok av. Ida har hatt flere gode sesonger som løpsrytter etter dette, og i år toppet det seg med fire seire, seks 2. plasser og fem 3. plasser – hele 58 prosent på trippelen på Øvrevoll. Noen av plasseringene kom i profflop, men med fire seire i amatørlop og flest 2. plasser av amatørerne med fire seire, holdt det til å bli amatørchampion.

I tillegg har Ida fått med seg to seire i Fegentri og sanket mange pallplasseringer i turneringen, noe som resulterte i en sterk 2. plass sammenlagt. Vi har tatt en prat med Ida, slik at vi alle kan få ta del i historien på veien til hennes største år som amatørtrytter.

Født inn i galoppporten

Når og hvordan fikk du hest som hobby?

– Mamma (red. Lise Tandberg) har alltid drevet med hest, og som liten lå jeg i barnevogna, mens mamma underviste og drev rideskole på Tangen Gård i Sørkedalen. Mamma flyttet etter hvert til Tangen, og drev gården i store deler av min oppvekst. Den første hesten jeg satt på var fullblods, Vikodden, da han var åring i 1998, så det lå i kortene at jeg også skulle drive med hest. Som 3-åring red jeg Stjarni, en gammel islandshest, rundt på ridebanen alene mens mamma føret hestene. Når Stjarni var forsynt tok han porten over nakken og gikk hjem til boksen sin, enten jeg ville eller ikke.

Tangen Gård er ikke kjent for galopphester. Hvordan kom du inn i galoppporten?

– Mamma var også amatørtrener, og vi hadde ganske mange fullblods hjemme da jeg var liten. Jeg red mest sprang på mine ponnier, men jeg red også

fullblodsene på tur og på ridebanen fra jeg var 8–9 år gammel.

Etter en tur på Oslo Horse Show innså jeg at ponnigaloppen der så fryktelig gøy ut og maste meg derfor til å få en shettis, så jeg kunne delta året etter. Til min store glede så fikk jeg en fryktelig rampete, men lynrask liten shetlandspionni, som het Viktoria, som jeg red mye på ponnitreninger og i ponnilop på Øvrevoll.

Etter hvert som jeg ble større, fikk jeg også en 2'er ponna, Blue Bird. Det var utrolig gøy da vi startet i Skandinavisk Ponnimesterskap både i Sverige og Danmark sammen. Vi vant også sammenlagtserien på Øvrevoll et år.

Etter dette red jeg mer sprang igjen, før jeg hadde et lite opphold fra hest etter videregående. Da friåret mitt var over, begynte jeg å studere til barnehagepedagog, samtidig som jeg jobbet for trener Cathrine Erichsen på Øvrevoll. Da ble jeg for alvor bitt av galoppbasillen. Jeg følte jeg måtte lære meg å ri på nytt, da det å ri galopphester i banen på Øvrevoll er ganske annerledes enn å ri sprang, dressur og på tur. Jeg lærte heldigvis fort hos Cathrine som ga meg muligheten til å ri mange hester, samtidig som gode kollegaer, blant annet Nelson de Sousa og Raphael Freire, lærte meg mye på kort tid. Etter dette har Øvrevoll blitt mitt andre hjem, og det trives jeg veldig godt med.

Veien til løpsstøvlene

Når red du ditt første løp? Hvordan var det?

– Jeg red mitt aller første løp på hesten Luisia i 2016. Jeg var fryktelig nervøs, og hun var litt stresset. Hun bukket seg gjennom store deler av løpet og hang utover i banen hele veien. Jeg husker godt at jeg tenkte at jeg ikke trodde det

Ida jubler på vei inn i vinnerpaddocken sammen med Diggit etter å ha vunnet årets siste amatørlop og sikret seg amatørchampionatet.

Foto: Hestefoto.no

IDA MARIE TANDBERG ELLEFSEN

- 28 år
- Antall seiere: 13
- Antall ritt: 110
- Største seier: Fegentri-løp med Ira Degli Dei i Pisa og med Klint på Bro Park i Sverige 2023. Longines Ladies Cup Øvrevoll Derby-dagen 2020 med Buffalo Soldier.
- Favoritthest: Oui Je Veux

Vikodden og Ida – begge som 8-åringer. Dette var den første hesten Ida satt på da hun var ett år.
Foto: Privat

var mulig og bli så sliten som jeg ble den dagen, og at det å ri løp var veldig mye tøffere enn det å ri i trening.

Når visste du at du var klar til å ri løp?

– Jeg hadde ridd mye i trening, og var ivrig etter å ri mitt første løp. Jeg vet ikke om jeg selv var sikker på at jeg var så klar for å ri løp, men jeg hadde bestått alle prøvene i forkant og fått tildelt amatørlicensen. Jeg følte jeg måtte begynne et sted, og sa ja til alle rittene jeg fikk.

Du tok pause fra løpsridningen noen år. Når var det du forstod at du ønsket et «comeback»?

– I 2017 fikk jeg datteren min, Helena, og i permisjonstiden red jeg åtte løp bare noen måneder etter at jeg hadde født, så det var ikke det som stoppet meg. Det var kombinasjonen av å

være fulltidsstudent og småbarnsmor i 2018. I 2019 brukte jeg mye energi på å være nyutdannet i en jobb som barnehagelærer som jeg jo aldri hadde hatt før, så tiden strakk ikke til. Jeg red likevel i trening, men det var litt vanskelig å få ridd og trent nok til å være i form til å ri løp med en liten frøken, som også krevde mye tid og oppmerksomhet.

I 2020 bodde jeg på Øvrevoll, og jeg var så heldig at Annie De Mora hadde hestene sine rett bak hagen min. Jeg kunne ri hestene hennes på ettermiddagen etter jobb, mens hun passet Helena, om det var behov for det. Det var også lett å jogge et par runder på gressbanen noen ganger i uken, og etter hvert kom formen jeg trengte for å ri løp.

Buffalo Soldier, som alltid var pigg og glad, ga meg også mye av formen min ved å dra jernet stort sett hver dag vi var ute og cantret. Annie og jeg hadde en strålende sesong det året, og selv om jeg ikke red løp før i slutten av juni, så klarte jeg å få tre seiere og mange fine plasseringer. Min første seier kom på akkurat Buffalo, så det var en perfekt start. Nervene og hodet fulgte også bedre med i løp enn tidligere år jeg hadde ridd løp.

Livet som amatørrytter

Hvordan er du kommet dit du har i dag når det gjelder løpsridning?

– Jeg har sett mange løp, egne og andres. Jeg gikk også gjennom løpene mine med Raphael Freire, som alltid ga meg gode tips og feedback på alt jeg gjorde i både løp og trening. Veldig mye av det jeg har lært, har jeg lært av Raphael og Nelson De Souza. I trening red de ofte *upsides* med meg og kom med tips til hva jeg burde gjøre annerledes.

Jeg har også stort sett ganske god bedømming av tempoet i løpene, og kjenner om det går for fort eller for sakte. Det tror jeg kommer med erfaringen og mengdetreningen i løp. Jeg har også blitt mer ambisiøs og sulten med tiden, og ønsker alltid å bli bedre. Jeg brukte lang tid på å «få det til» i løp og var absolutt ikke noe naturtalent. Men jeg har jobbet hardt og hørt etter når jeg fått tips. Jeg er selvsikker, men også ydmyk, som jeg tror er en viktig faktor for å kunne bli bedre. Jeg kan fortsatt gjøre veldig mange ting mye bedre, men så lenge jeg øver og fortsetter å prøve, så er progresjonen der.

«Jeg husker godt at det å ri løp var veldig mye tøffere enn å ri i trening. Var det mulig å bli så sliten?»

Du pleier å ri både hesten du er medeier i, Bobby The Brown, og andres hester i løp. Er det noe spesielt når du rir din egen hest i løp?

– Hver morgen før jobb har jeg i år ridd for Knut Arnesen, som har hatt stall på toppen av «stallbakken» i tillegg til Bobby, som står hos Hallvard Soma. Det er ganske likt å ri min egen hest som å ri andres hester i løp, men det er litt ekstra stas når det går bra, og litt ekstra kjipt når det går dårlig. Jeg har stort sett ridd løp for de jeg har ridd for i trening, så jeg har kjent de fleste hestene jeg har ridd i løp her på Øvrevoll.

Hva var målet ditt for 2023-sesongen?

– Det var å bli amatørchampion på Øvrevoll. Det har vært målet mitt i et par år nå, så det var veldig deilig å endelig få det til. I tillegg var det et mål å få til en god Fegentri-sesong både når det gjelder min ridning og selve resultatene. Jeg føler at jeg har fått til begge deler, og er utrolig glad og stolt over å bli nummer to sammenlagt i Fegentri.

En lykkelig Ida etter hennes første seier på ryggen av Buffalo Solider trent av Annie de Mora.
Foto: Hesteguiden.com

Ida og Klint cruiser inn til en overlegen seier i Fegentri-løpet på Bro Park i Sverige. Foto: Svensk Galopp

Hva er ditt beste minne fra 2023-sesongen?

– Det er veldig mange gode minner fra denne sesongen. Fegentri har vært et fantastisk eventyr fra ende til annen, og seieren på Bro Park i Sverige var utrolig deilig. Min første seier utenfor Skandinavia i Pisa i høst, setter jeg nok aller øverst. Gode plasseringer på lite betrodde hester i både Tyskland og Spania er også minner jeg setter høyt denne sesongen. Det aller beste var å krysse mållinjen først på hjemmebane siste løpsdag og bli amatørchampion, mens jeg hørte venner og familie rope: – Kom igjen, Ida!

«Vær ydmyk
og ta til deg de tipsene
og den konstruktive
kritikken du får med
godt mot.»

Det er første året du har ridd Fegentri, hvordan har det vært?

– Det har vært utrolig kult! Jeg har sett og opplevd så mange forskjellige land, baner og hester. Jeg har vært på utallige flotte, store, små og slitne hoteller og steder sammen med en fantastisk gjeng med jenter, som jeg har blitt veldig glad i. Alle de som rir i Fegentri er også ganske erfarne amatørryttere, så løpene er stort sett ryddige og rettferdige. Jeg føler meg veldig heldig som har fått denne unike muligheten.

Hva er forskjellen på å ri i utlandet versus på Øvrevoll?

– De fleste banene jeg har ridd på er flatere enn Øvrevoll og har videre svinger. Det er også flere «høyrekjørt» baner enn venstre, som Øvrevoll er. Det er godt å være vant til smale Øvrevoll, de gangene vi har besøkt mindre baner som Bad Harzburg eller Magdeburg, hvor det både er krappe svinger og mer bakker enn det vanligvis er på en løpsbane. På alle banene utenfor Skandinavia rir man også med pisk, som vi jo ikke gjør hjemme.

Du nådde også ti seiere denne sesongen, noe som betyr at du har lov til å ri proffløp. Hvordan har det vært å ri mot jockeyene?

Det er relativt likt å ri i proffløp som amatørlop. Den største forskjellen er at det er stort sett stille rundt deg, da amatørerne lager litt mer lyd. Det er også gjerne et mer samlet felt gjennom hele

løpet, til forskjell fra amatørløpene som kan få mer spredte felt. Jeg føler meg fortsatt litt som om det er første dag på skolen når jeg rir med proffene, så jeg prøver å holde lav profil. Jeg har stor respekt for de som har dette som jobb og som rir mange flere løp enn meg i løpet av en sesong.

En fremtid med mange muligheter

Hva drømmer du om?

– Min største drøm er å vinne Fegentri-serien. Nå kan det se ut som jeg får muligheten til å drømme om dette til neste år igjen, så da skal jeg gjøre alt jeg kan for å nå den drømmen. Da har jeg også mer erfaring med å ri i utlandet i bagasjen. Jeg har også veldig lyst til å vinne proffløp, og gjerne på min egen hest. Det siste føler jeg at er et litt mer oppnåelig også. Ellers ønsker jeg å utvikle meg mer som rytter og fortsette å reise rundt i verden for å ri løp og

Ida og Raphael Freire da de jobbet hos Cathrine Erichsen i 2015. Raphael var en god mentor for Ida. Etterhvert ble de også kjærester og fikk datteren Helena. Foto: Privat

En av årets seiere kom på ryggen av Bobby The Brown, som Ida er medeier på sammen med Team Bobby (Camilla Høvding Blom, Sissel Tangen og Svein Feragen). På bildet jubler også trener Hallvard Soma og Idas datter Helena, sammen med Gabriel da Silva. Foto: Hesteguiden.com

i trening. Det er utrolig hvor mange steder, både nært og langt unna, man kan dra når man kan ri galopphester. Mulighetene er utallige.

Hva er planene dine for vinteren?

I januar har jeg, som i fjor, tenkt til å legge ned mye tid på løpingen, da det er noe jeg liker godt. Kanskje skal jeg også prøve å forbedre langrennsteknikken om skiføret blir bra. Jeg syns det er gøy med ski, men jeg er ikke noe særlig god. I tillegg skal jeg nok ri i skogen og noe på banen, men ikke i like stor grad som jeg har gjort i sesongen. Når hestene som er på vinterferie i Enebakk kommer tilbake til banen, kommer jeg igjen til å ri hver morgen før jobb.

Hva er målene dine for 2024-sesongen? Og hva er ditt mål med ridningen? Hvor langt vil du nå?

– Jeg sikter mot ti seiere til. Jeg har veldig lyst til å runde 20 seiere.

Mitt mål med ridningen er å alltid være sulten på å lære, bli bedre og ha noe å bli skikkelig god i. Det er utrolig hvor mye glede, mestring og fellesskapsfølelse det er i denne sporten. Jeg skal fortsette å oppsøke utfordringer og motivere meg selv, så jeg kan oppleve det sporten bringer med seg.

Hva er det som gjør galoppsporten så spesiell for deg?

– Det er ubeskrivelig deilig å sette seg på hesten og bare være i nuet. Tankekjøret stopper opp. Alle bekymringer, tanker og gjøremål settes på pause, og det er kun meg og hesten. Det er mye av grunnen til at jeg er så glad i å ri. Hesteryggen er mitt fristed. Farten, seirene og konkurransen sørger i tillegg for masse herlig adrenalin. Jeg hater å tape, og jeg elsker å vinne.

«Mitt mål med ridningen er å alltid være sulten på å lære, bli bedre og ha noe å bli skikkelig god i.»

Hva gjør du når du ikke rir?

– Jeg har verdens kuleste datter. Vi liker godt å svømme og finner på mye gøy. Ellers så er jeg glad i å løpe, så det brukte jeg mye tid på før jeg skadet meg i vår. Jeg har også en tidskrevende jobb som pedagogisk leder i Stabekk barnehage, som jeg er glad i, så der går resten av tiden.

Hvilke tips har du til andre som ønsker å komme inn i galoppsporten og andre amatørryttere?

– Spør en trener, liten som stor, om du kan komme og hjelpe til og etter hvert få ri. Stallene har ofte behov for hjelp. Noen trenere er flinke til å gradvis gi deg større utfordringer, og til å hjelpe deg til å bli en kapabel treningsrytter i første omgang. Vær tålmodig, det tar tid og mengdetrening skal til for å bli klar til å ri amatørlop. Vær ydmyk og ta til deg de tipsene og den konstruktive kritikken du får med godt mot. Lytt til de rundt deg og ikke lag unnskyldninger for deg selv. Vær selvsikker, men ikke kjepphøy.

ÅRETS PROFIL – 10 SISTE ÅR

År	Navn
2022	Finn Kristiansen
2021	Mai Elin Fjellheim
2020	Emilie Finckenhagen
2019	Mina Haug
2018	Willa Schou
2017	Kaia Ingolfslund
2016	Ina Veronika Toverud
2015	Dina Heggum
2014	Silja Støren
2013	Thea Hofossæter

En uke i Newmarket – galoppens mekka

I år fikk NoARK igjen muligheten til å sende norske amatørryttere til British Racing School for å lære mer om løpsridning, teknikk, balanse, trening av løpshest og mye annet.

TEKST: KAROLINE PEDERSEN, FRIDA SANDBRAATEN OG BENEDIKTE RÅNES

Veldig spente og motiverte satte Frida Sandbraaten, Karoline Pedersen og Benedikte Rånes kursen mot England og Newmarket i midten av juli. De var takknemlige for å bli valgt ut av Norsk Amatørrytterklubb.

Tiden i Newmarket gikk veldig fort. Jentene fikk ri ut for trenere og hadde fem flotte dager på BRS. Hovedfokuset var utvikling av rytterferdigheter. Det ble undervist teoretisk og praktisk i blant annet på hestesimulatore, hvordan ri en hest i trening og i et jobb, *pace awareness* (fartsbedømming), startbokstrening og *fitness* (kondisjon og styrketrening). I forbindelse med reisen fikk alle tre muligheten til å ri ut for forskjellige trenere.

Fikk mulighet for å ri ut hos toptrenere

Benedikte fikk muligheten til å jobbe en uke som treningsrytter for trenerne Simond and Ed Chrisford før kurset på BRS.

– Det var utrolig lærerikt og gøy å få ri på en stall med langt over 100 hester og mellom 20 og 30 hester i lot'en, sier Benedikte om oppholdet.

Hun ble svært godt tatt imot av både trenere, ryttere og alle involverte i Chrisford sitt team. Spesielt stas var det å få ri gressgalopper på July Track og å ri flotte og gode hester som avkom etter den legendariske Frankel.

Karoline og Frida ankom dagen før kurset startet. Før skoledagen startet på BRS red de ut to-tre lotter for trener Roger Varian mandag til fredag. Roger Varian er en av trenerne i Newmarket med flest hester i trening. Han har rundt 200 hester i trening og nærmere 40

Hele den skandinaviske gjengen samlet foran BRS med Richard Perham. Foto: Privat

hester i hver lot.

I november 2022 kjøpte Karoline hesten Away Wit Da Fairys av Walter Buick og har hatt hyppig kontakt og samarbeid med ham siden.

Under oppholdet i England viste han blant annet frem Newmarket, fikset billetter til løpsdag på July Course og satte jentene i kontakt med treneren Kevin Philippart de Foy. KPF racing er organisert i to avdelinger med ca. 40 hester oppstallet på hver av stallene. Den ene avdelingen er rett ved Warren Hill og den andre like ved July Course.

Både hos Varian Stable og KPF racing ble jentene møtt av veldig hyggelige og blide hestefolk, som genuint brenner for sporten og vil det beste for hestene. Jentene fikk ri mange flotte hester i forskjellige aldre, blant annet opp den berømte bakken Warren Hill.

BRITISH RACING SCHOOL

- The British Racing School er et spesialbygd kurssenter etablert i 1983 i utkanten av Newmarket, hovedbase for britisk hesteveddeløp.
- Galoppporten i Storbritannia trenger arbeidskraft. BRS tilbyr kurs og opplæring av høy standard for å møte behovene i alle deler av galoppporten.
- Man kan utdanne seg til trener, rytter, ponnirytter, stallansatt eller administrative racing-relaterte yrker.
- Mange starter på rytter/stallarbeiderkurs uten å ha kjennskap til hester og ridning fra før.
- Les mer på www.brs.org.uk

Det var en stor opplevelse å få ri på disse stallene, noe vi ikke kommer til å glemme, forteller jentene stolt.

Skandinavisk samling på topp

Kurset i år var lagt opp til at amatører og lærlinger fra Skandinavia skulle trene og lære sammen, samt spille hverandre gode og utveksle erfaringer. Jentene var på BRS sammen med den norske lærlingen Silje Strand, som tidligere har deltatt på kurset som amatør, den danske lærlingen Viktoria Larsen, som var der for andre gang, og de to lærerlignene Angelica Berg og Rebekka Stålhandske fra Sverige. Det var en blid og positiv gjeng som fort ble kjent. Alle bidro å løfte og utfordre hverandre.

Kurset startet med en introduksjon til hva som skulle foregå resten av uka, og med omvisning til stallene og andre fasiliteter på området. Tidlig i uken ble det også en omvisning i Newmarket av forskjellige treningsfasiliteter og løpsbanene.

Benedikte og Karoline øver finish og balanse på mekanisk hest. Foto: Privat

«Det var utrolig lærerikt og gøy å få ri på en stall med langt over 100 hester og mellom 20 og 30 hester i *lot'en*.»

Variert trening gjennom en hel uke

Simulatortrening: Hver dag hadde de flere økter på mekanisk hest, og gjennomføring av diverse balanseøvelser. Teknikk ble finpusset og forbedret med verdifulle tips fra Richard Perham.

Pace awareness: De lærte om tempo og lengder, hvor fort en normal canter skal være over en distanse på 200 meter. Neste dag fikk vi konkurrere om hvem som kunne ha den nærmeste og jevneste tiden til hva som var normal canter. Etter hver økt på hesteryggen fikk rytterne også tilbakemeldinger om hva de kunne gjøre annerledes for å forbedre seg selv. Ridningen ble også stort sett filmet så de kunne se på det i ettertid sammen med Richard og forstå bedre hva som kunne forbedres.

Startbokstrening: Jentene ble videre trent i startboks av tidligere jockey Michael Hills.

Både Karoline og Frida fikk møte toppjockeyen Hollie Doyle – et stort forbilde! Foto: Privat

Fitness – kondisjon og

styrketrening: Litt ut i uken var det også tid for de anerkjente fysiske testene. Dette er tester som alle ryttere i England må bestå for å få lov til å ri løp, både som proff og amatør. Testene var hardere enn i Norge, men overkommelige. Jentene var alle flinke til å motivere hverandre til å gjøre det best mulig på testene. Treneren Richard Perham var positivt overrasket over resultatene.

«Det ble lagt mye vekt på at den fysiske formen til en jockey er utrolig viktig for at man skal kunne prestere og yte maksimalt på hesteryggen.»

Senere i uken fikk de også en treningsøkt med en som demonstrerte en rekke gode øvelser for jockeyer gjennom sirkeltrening. Det var en morsom økt med mange store smil, litt latter og svette. Det ble lagt mye vekt på at den fysiske formen til en jockey er utrolig viktig for at man skal kunne prestere og yte maksimalt på hesteryggen.

Under oppholdet på BRS var Richard opptatt av at deltakerne skulle få mest mulig ut av kurset. Han ville vite om det var noe spesielt noen hadde lyst til å gjøre eller gå gjennom, som ikke allerede sto i planen.

Flertallet ville snakke om hvordan man best forbereder seg til løp, stress før eller etter løp og hvordan man skal håndtere det hvis man føler man har ridd et dårlig løp. Noen ville også hoppe hekk. Dette tok han på strak arm og lagde plass i den ellers tette timeplanen til begge deler. Forholdene på gresset var for dårlige til å hoppe en normal hekk, men de som ville fikk hoppe på ridebanen.

Karoline trener spensthepp med medisinball. Foto: Privat

Benedikte på vei opp "upsides" med Frida i en jobb på BRS. Foto: Privat

ORDFORKLARINGER**Pace awareness**

Evnen til å bedømme hvilken fart hesten beveger seg i, og å beregne den over en gitt avstand.

Tactical riding

Taktisk ridning i dag, med tanke på fart og plassering i forhold til reglementet.

Wattbike

En moderne spinningsykel som kan beregne din fysiske form ut ifra vekt og prestasjonsevne under øvelsen.

Oppsummering ved ukens slutt

Alt i alt en svært lærerik, hyggelig og morsom tur. En stor takk til alle deltakere og lærere for initiativet til å lære bort og hjelpe. Ikke minst en stor takk til NoARK for muligheten til å få reise og oppleve British Racing School, dette ga mersmak og er en tur vi sent kommer til å glemme, avslutter de.

Karoline og Silje i farta. Foto: Privat

Har du forsikret løpshesten din?

Forsikring er en viktig trygghet i hverdagen. Skulle hesten din bli syk eller skadet kan vår Løpshest Veterinærforsikring hjelpe deg med å dekke undersøkelse og behandling hos veterinær.

Gå inn på agria.no, eller kontakt en av våre forsikringsagenter!

Agria

Woody- og ridekurs med Espen Ski

Det er gøy å se mange ivrige ryttere som ønsker å forbedre seg som ryttere ved å delta på kurs. I år har vi til og med hatt gleden av å ha tre ryttere fra travet som har vært med på kurs for å se og sammenligne galoppsporten med sin egen gren.

I 2023 ble det avholdt to ridekurs i forbindelse med lisensprøvene vår og høst og en rekke treninger på simulatorhesten, *Woody*. Alle med Espen Ski, som fortsetter som vår trofaste og dyktige instruktør.

Ridekurs

Ny sesong betyr nye ridekurs og 16. april var det igjen klart for ridekurs og lisensprøver, en dag forsinket på grunn av store nedbørmengder som førte til dårlig bane. Espen var som vanlig instruktør, og seks ekvipasjer skulle være med på kurs. Karoline Pedersen og Malin Østby skulle ta amatørrytterlisens for første gang denne våren og var med på kurs. Alle som skal ta lisensprøve må være godkjent som gode nok til å ri i banen før de kan ri opp i et prøveløp, som er det siste som må bestås før amatørrytterlisens innvilges. I tillegg var August Rzewuski, Tonje Sørvang, Viktoria Hughes og Poul Laursen med på kurset.

Etter sommeren gjennomførte vi to ridekurs. Det første 12. august og og i forbindelse med lisensprøvene 2. september. Det siste skulle egentlig vært avholdt 26. august, men igjen var ikke været på vår side og vi måtte utsette grunnet fare for flom. På det første kurset var Jannicke Pedersen, som skulle ta lisens denne høsten med, og i tillegg var August Rzewuski og Selma Tærum med, alle fra trener Silja Støren. Silja, som selv startet som amatør, er flink til å gi nye unge ryttere mulighet til å lære. Vi hadde også med Tonje Olin, som var ny eier på La Michabel og Ann-Magrit Drivenes på Diggit med på dette kurset. På det siste ridekurset for sesongen var det bare Jannicke og Selma som deltok.

Espen kjører samme opplegg på alle

Karoline Pedersen på Away Wit Da Fairys og Tonje Sørvang på Warning Shot får terpet på finishridningen. Foto: Hestefoto.no

August Rzewuski på Klint i fin stil. Foto: Hestefoto.no

Poul Laursen på Honorah, August Rzewuski på Klint og Viktoria Hughes på Bartat får tilbakemeldinger av Espen Ski. Foto: Hestefoto.no

kursene. Først instruerer han rytterne på travvolten, de traver sammen i samlet gruppe, og terpes på å ha korrekt kontakt med hestens munn, å stå balansert på hesten og å følge gruppen. Dette er gode øvelser for rytterne.

Etter dette går de ut i banen. De fleste gikk først en runde rolig i banen og så red de en jobb der de pushet hestene opp oppløpet. Dette krever god tempobedømming og godt samarbeid underveis. Noen red alene og andre gikk to og to sammen. Det er her viktig at man klarer å holde korrekt tempo

Malin Østby på Jennoye cantrer før de skal gå jobb. Foto: Hestefoto.no

Jannicke Pedersen på Corazon de Leon før de skal ut i banen for å jobbe. Foto: Privat

Ann-Magrit Drivenes på Diggitt og Tonje Olin på La Mischabel øver på sits i trav før de skal ut i banen. Foto: Hestefoto.no

underveis og har korrekt tempo inn i jobben. Til slutt oppsummerer Espen med gruppen, samt snakker med hver enkelt deltaker om hva som har gått bra og hva de må øve på fremover.

Ridekursene er lærerike kurs for alle deltagerne, og vi oppfordrer amatørryttere på alle nivåer om å bli med på disse kursene.

Kurs på simulatorhesten Woody

Woody-kursene er en fin måte å øve inn korrekt teknikk for å ri finish. Det er ikke så ofte de fleste får mulighet til å ri finish på hest i trening, da mange trenere kun jobber hest «i hånd». *Woody* er derfor perfekt for å øve inn dette før man skal ri løp. Tøylebytte er en annen ting man kan øve på når man rir på *Woody*, noe som er viktig å ha nesten mekanisk innøvd før man rir løp. *Woody* er også bra for å finpusse stilen sin, og ikke minst god trening for å øke styrke og utholdenhet. Etter å ha finpusset stilen, blir det ofte ridd et imaginært løp over 1600 meter på *Woody*, fra startboks, gjennom to svinger og til mål med nedtelling av distanse med tilhørende oppgaver underveis.

Espen har holdt alle årets kurs på *Woody*, som til sammen ha blitt syv. Han har vært flink til å ta seg tid til hver enkelt og sett på hva de må jobbe med. Vi har hatt mange ulike deltagere, fra erfarne løpsryttere til de som akkurat skal i gang.

Kursene er gratis for alle NoARK's medlemmer. Er du ikke medlem, men ønsker å delta på kurs? Det er da bare å melde seg inn eller å betale kun for kurset man er med på.

Espen viser korrekt pushing og tøylebytte til August Rzewuski og Benedikte Rånes. Foto: Hestefoto.no

Espen terper på posisjonen til Ann-Magrit på Woody. Foto: Hestefoto.no

Trening på mekanisk hest

NoARKs medlemmer kan trene på mekaniske hester på Øvrevoll. Følg med på NoARK.info for informasjon om treninger.

Stor interesse på AgriaOslo Horse Show

Norsk Galopp og NoARK sto hånd i hånd med Det Norske Travelskap (DNT) under årets Oslo Horse Show i Telenor Arena på Fornebu. Travet hadde lånt med seg simulatorhest til standen. Vi kan vel trygt si at vi var den standen som hadde flest besøkende.

Trav og galopp er to forskjellige sporter. Vi bruker forskjellige hesteraser, utstyr, tempo, gangart osv. Men det er noe vi har til felles. Vi trenger begge sårt rekruttering til sporten vi elsker. Derfor var det veldig gøy og interessant å dele tanker om hva vi kan, og burde, gjøre for å vise frem sporten vår til flest mulig.

Under Agria Oslo Horse Show 2023 var Norsk Galopp og NoARK godt representert gjennom hele helgen. Standen vi delte med DNT var pen, romslig og moderne. Vi viste film fra løp og trening på storskjerm, ponnigalopp, reklamefilm for Norsk Galopp og ikke minst løpsfilm filmet fra jockeyens perspektiv med kamera på hjelmen.

Norsk Galopp og NoARK stilte med rykende ferske roll-ups og flyers. Vi fikk laget en flott del i den store standen med brosjyrer, Veddeløperen 2022 og sist, men ikke minst en flott *full-size* jockey stående i fullt utstyr inklusive løpsal. Løpssalen, eller retttere sagt størrelsen på den, fikk mye oppmerksomhet.

Simulatorhesten skapte interesse

Travet hadde lånt simulatorhesten *Monte Python* fra Sverige, og den skapte engasjement og glede for alle små og store som prøvde ham. Simulatoren kan man kjøre travløp med, og den kan sales om så den gikk som montéhest/ galopphest. Da sulkyen ble byttet ut med sal ble det metervis med kø! Stor suksess! Representanter fra galoppen benyttet muligheten til å vise og forklare hvordan man står i korte bøyler, bruker dobbelt tøyletak og andre ord og uttrykk som vi ellers bruker innenfor sporten vår. Dette synes ungene var gøy og flere kom tilbake både tre og fire ganger. Den mekaniske hesten var uvurderlig for å skape interesse for både trav og galoppporten.

Vi ønsker at flest mulig skal få oppleve og kjenne på spenningen, gleden og kjærligheten til sporten vår. Hvordan kan vi få til dette på best mulig måte? Dette er et spørsmål vi som

jobber med rekruttering stiller oss selv mange ganger. Vi vet at hvis vi klarer å formidle sporten og fullblodshesten på riktig måte, så er sjansen stor for at vi får fanget inn nye mennesker.

Plass til alle

Galoppporten har så stor bredde, og vi har et kjempepotensial til å kunne få mange flere inn. Vi har et sport som passer for alle. Vi har rom og behov for alle slags mennesker og yrker.

Vi er så mye mer enn ryttere og trenere. Vi trenger alt fra hesteeiere, til bonden som produserer høyet for hestene våre. Det er så lett å glemme alle de som jobber i kulissene for at en galopphest i det hele tatt skal komme til start, og ikke minst komme til

verden! Oppdrettere, eiere, stallansatte, hovslagere, ryttere, banemannskap, leiere, publikum, fotografer, og mange, mange flere.

Vi trenger dere alle sammen, og vi skal gjøre vårt beste for fremtiden når vi skal satse mer og friskere på rekruttering til sporten og hesten. Vi håper du som leser dette også gjør en liten innsats i din hverdag når du snakker om galoppporten og forteller andre om hvor fantastisk gøy og fin denne sporten er.

Det å stå på felles stand med travsporten var en flott opplevelse, som vi tror gavnet begge sportene. Vi tror og håper vi skal få til minst like fin stand til neste år.

Fellesstand for travet og galoppen var en populær nyvinning som vi håper å gjenta.
Foto: NoARK

Standen var godt besøkt hele helgen. Mange hadde lyst til å både kjøre og ri på simulatorhesten. Ekstra populært var det når en av montérytterne Maja viste frem ridning. Foto: NoARK

Stor suksess i Fegentri

Allerede i det tredje rittet i Fegentri-serien gikk Ida Tandberg til topps i Sverige. Sesongens høydepunkt var seier i Pisa. Det har i tillegg blitt mange gode plasseringer på henne denne sesongen, og hun kom på pallen med 2. plass i serien sammenlagt.

TEKST: IDA TANDBERG

Da jeg sist høst fikk spørsmål om jeg ville ri Fegentri, var jeg ikke sen med å si ja. Dette er en unik mulighet, og jeg gledet meg masse gjennom vinteren. Jeg brukte også ventetiden frem til sesongstart med å forberede meg fysisk, slik at jeg skulle være så godt trent som mulig før sesongen kom i gang.

Fegentri-debut med myggvekt

Årets første Fegentri-løp, som jo var mitt første noen gang, ble avholdt i Magdebourg i Tyskland. Jeg hadde fått hesten Summerwind, en 4 år gammel maiden hoppe, som ikke var mye betrodd og som skulle gå med en av de laveste vektene i løpet, 52,5 kg. Jeg ankom Magdebourg dagen i forveien og spiste middag med de andre rytterne og Katja Warmbier fra amatørrytterklubben i Tyskland og generalsekretæren i Fegentri, Charlotte Rinckenbak.

På løpsdagen gikk vi banen før løpene startet. Magdebourg er en spesiell bane, nesten som en firkant, med fire ganske krappe svinger og veldig raskt underlag. Vi ble også fortalt at det var en «fast running track». Det var ekstremt mye publikum den dagen. Bilder ble tatt, autografer skrevet og vi følte oss litt som kjendiser. Løpet, som gikk over 2050 meter, var amatørlop nummer fire denne dagen.

Hesten min hoppet dårlig ut av boksene, og da jeg forsøkte å legge den på rail oppdaget jeg at den var veldig vår i munnen og bremsset ganske mye i prosessen. Jeg lå 10–15 lengder bak resten av feltet store deler av løpet, men like før siste sving fikk vi opp farten og hentet igjen mye av det tapte på oppløpet. Det var allikevel for langt opp

Ida vinner enkelt sitt første Fegentri-løp på Klint på Bro Park. Foto: Svensk Galopp

til de i ledelsen, og jeg måtte ta til takke med 6. plass, kort slått av hesten foran. Det var fantastisk å ri løp med så mye publikum og jubel. Det er vi ikke vant til hjemmefra.

Dagen endte med en veldig fin middag på hotellet vi bodde på. Det viste seg å være en super gjeng med kvinnelige ryttere, som skulle bli gode venner i løpet av de neste månedene. Katja tok godt vare på oss, og det ble en strålende tur til Tyskland.

Lite betrodd hest i Frauenfeld

Det andre Fegentri-løpet mitt var i Frauenfeld i Sveits. Jeg hadde fått hesten Fleur d'Ipanema, en ti år gammel hoppe som ikke hadde gått løp siden februar. Den var ikke mye betrodd av spillerne. Da vi ankom galoppbanen på løpsdagen gikk vi som vanlig banen. Det var en fin gressbane med to store og en litt mindre

sving, og et relativt kort oppløp. Løpet vårt gikk over 2400 meter, som var ca. 1,5 runde. Hesten jeg satt på var veldig snill og kjentes bra ut på vei til start. Vi fikk et fint løp, men endte i litt drøye spor hele veien rundt. Fleur d'Ipanema ble sliten før vi traff oppløpet, og vi måtte se langt etter de fremst i feltet og ta til takke med en 5. plass.

Kremritt på Bro Park

Neste Fegentri-løp ble avholdt på Bro Park i Sverige. Jeg fikk rittet på Klint, som bor og trenes hjemme på Øvrevoll av Silja Storen. Klint hadde en 2. plass og en 4. plass i sine siste starter, og var tippet favoritt i et ganske jevnspilt felt med hester.

Jeg ankom Arlanda på onsdag morgen, som var samme dag som løpet skulle gå og fikk slappet av en god stund på hotellet før vi skulle dra til banen.

Denne gangen ble det også avholdt løp for de mannlige Fegentri-rytterne, samt løp for Fegentri-ponnirytterne.

Bro Park er en stor bane, flat med store svinger og langt oppløp. Det er en veldig fin gressbane, som virket å være rask for dagen. I Sverige får man bære pisk, men absolutt ikke bruke den, så det ble gjennomgang av dette, da mange av rytterne er vant til å bruke pisk.

Klint er en gentleman, som oppførte seg eksemplarisk. I paddocken var han pigg, og han var sterk på vei til startboksene, uten å skape noe trøbbel for det. Lastingen tok litt tid, da ikke alle hestene var like enkle å få inn. Klint virket noe trøtt der han sto i startboksene, før vi skulle av gårde. Jeg prøvde mitt beste for å holde ham litt våken, så vi skulle få en god start. Klint hoppet til min store glede strålende ut, og vi tok teten direkte ut av boksene. Han virket fornøyd med å ligge i front, og jeg satt relativt stille opp til svingen og gjennom første del av den. Mot slutten av svingen kom det to hester litt opp og forbi oss, og jeg måtte holde meg litt igjen for å ikke begynne og pushe allerede da.

Vi ble fortalt flere ganger gjennom dagen, at det stort sett lønte seg å vente litt, da oppløpet på Bro er langt, og hestene ofte blir slitne for tidlig om man begynner og «ri» allerede i utgangen av svingen. Men Klint svarte opp uansett, og vi lå på railen alene ut på oppløpet. Da jeg begynte å ri finish, kjente jeg at han hadde mye igjen. Han suste komfortabelt i fra konkurrentene, og vi vant enkelt til slutt. Det var en fantastisk følelse etter to litt labre prestasjoner i Fegentri til da. Ekstra hyggelig var det da alle de andre rytterne ropte «Well done, Ida!», da vi «pullet opp» etter løpet. Nasjonalsangen vår ble spilt i

vinnerpaddocken, og jeg fikk veldig mange gratulasjoner, noe som alltid er veldig goy og hyggelig.

Fine turer til mellom-Europa

Det ble flere fine turer til forskjellige land i løpet av sommeren. Etter Sverige og min første seier i Fegentri-serien, gikk turen til Budapest. Der ble jeg dessverre bortvist fra startboksene, etter at hesten min steilet opp og jeg falt av.

Deretter var det et lite opphold, før jeg tok turen til Praha i midten av juli. Jeg hadde med meg en venninne på turen, og jeg fikk se og oppleve en fantastisk by, noe som gjorde det hele til en liten ferie. Hesten jeg red i Praha var en tre år gammel hoppe med få starter bak seg. Hun gjorde en god figur gjennom løpet, men ble veldig sliten mot slutten, og vi havnet langt bak i feltet til slutt.

Overraskende bra resultat i Bad Harzburg

Etter et par litt labre turer resultatmessig gikk turen til Tyskland og Bad Harzburg i slutten av juli. Der hadde jeg fått rittet Ooh La Belle, en 3-årig hoppe, som sto uten plasseringer i sine siste starter før denne. Hun var lite betrodd, men hadde til vår fordel gått et løp på samme bane en uke i forveien. Bad Harzburg er en litt spesiell bane, med mye nedoverbakke og litt brå svinger, så jeg så det som en fordel at hun allerede hadde vært rundt banen før løpet, og tenkte selv at jeg skulle gjøre det jeg kunne for å ligge litt lengre fremme, enn hun hadde gjort i sine tidligere starter. Hun hadde ofte ligget litt bak eller i bakre del av feltet, og det virket som om hun ikke klarte å komme noe lengre frem før mål.

Hun hoppet veldig fint ut av boksene

Ida klar for start i Firenze. Foto: Visarno

og vi fikk ganske enkelt fronten, og der ble vi værende til litt ut på oppløpet. Ooh La Belle kjempet hele veien til mål, og vi fikk en fin 3. plass, noe jeg kjente meg veldig godt fornøyd med på en lite betrodd hest. Eiern og trener var også veldig fornøyde, noe som alltid er hyggelig.

Bad Harzburg ble selvfølgelig en strålende fin tur. Katja som ordner middag, hotell og alt annet vi trenger på turene til Tyskland, er en fantastisk vertinne og det er alltid like hyggelig og bli invitert. Vi bodde på et kjempefint hotell, og jentenes selskap var supert.

Fantastiske Deauville

Ikke mer enn en knapp uke senere, gikk turen til fantastiske Deauville i Frankrike, der vi skulle ri på banen Clairefontaine. Vi bodde på Hotel Barriere Le Royal Deauville, et majestetisk, vakkert og eksklusivt hotell, med utsikt til havet. Jeg hadde blitt trukket til å ri Life's a Breeze, som var nestfavoritt på forhånd. Den hadde gode plasseringer i forkant av løpet, og jeg hadde en god sjans for dagen.

Clairfontaine er en vakker bane, stor og flat med store svinger og et langt oppløp. Life's a Breeze var en usedvanlig rolig og snill hest. Vi cantret til start på lange tøyler, og jeg hadde en god følelse før vi skulle inn i boksene. Jeg hadde fått beskjed om å forsøke å ta fronten, så det var planen i forkant av løpet. Det gikk dessverre ikke helt som planlagt. Vi

På vei til start i Budapest på en ganske så uregjerlig hest, som av den grunn ble strøket før løpet. Foto: Karlovics Timea photo

hoppet litt tregt ut, før vi ble dyttet litt utover i banen av hesten ved siden av, men siden alle valgte å gå på ytterrail var det enkelt og passere gradvis opp på innsiden av feltet. Da vi traff oppløpet, hadde vi god fart, og hesten kom jevnt lengre og lengre frem. Det var dessverre ikke noe å gjøre med vinneren, som allerede lå et godt stykke foran ut på oppløpet, og vi endte på 2. plass. Treneren virket likevel fornøyd siden løpsopplegget ikke ble som planlagt, men resultatet enda var godt.

Etter løpene og tilbake på hotellet, var det duket for gallamiddag i den vakre spisesalen på hotellet. Det var seiersseremoni for vinneren av Gentlemen og Ladies Fegentri-løpene, samt en del taler jeg dessverre ikke helt fikk med meg hva handlet om, siden alt var på fransk. Alle var nydelig kledd, og det ble en staselig kveld, som endte på en nattklubb, der vi hadde egen lounge for oss som red Fegentri den dagen. Dette ble desidert et av mine beste minner fra Fegentri-året, og jeg følte meg ekstremt heldig hele helgen, som fikk oppleve alt sammen.

Bra plassering i Belgia

Neste tur gikk til Ostende i Belgia. Vi ble innlosjert på et hotell ved flyplassen i Brussel, og fikk middag der før vi skulle lade opp til løpet dagen etter. Vi dro av gårde tidlig, da jentenes løp var det første løpet for dagen. Jeg hadde fått hesten Ivishak River, en av de mer betrodde hestene i feltet. Den hadde gode resultater i forkant av dette løpet. Jeg hadde sett på løpene den hadde gått de siste tre startene, og det så ut som en fin hest og et fint ritt ut fra det den hadde vist senest.

Ivishak River virket som en stødig og kul hest på vei til start. Banen hadde vi blitt fortalt at kunne by på utfordringer i svingene da det var litt vått på toppen av gresset, men den var relativt hard under så vi skulle holde godt på hestene gjennom svingene så ingen skulle skli. Vi fikk en helt ok start, og fikk lagt oss på railen før første sving. Den posisjonen holdt vi hele veien rundt banen. Distansen var 2100 meter, og det gikk i akkurat passe tempo med et godt samlet felt hele løpet. Ut på oppløpet fikk vi klar bane og Ivishak River spurtet bra. Det var dessverre ingenting å gjøre med storfavoritten som vant løpet, men det ble en fin 2. plass og gode poeng.

Flotte Baden Baden

Vi skulle nå igjen til Tyskland og til velkjente Baden Baden. Dette var en flott bane, og løpet vårt skulle gå på en litt større løpsdag. Det var mye publikum

Charlotte Rinckenbak og rytterne før løpet i Magdeburg. Foto: Galoppfoto.de

Alle samlet til gallamiddag i Deauville. Foto: APRH - Quentin Bertrand

og fine løp skulle avholdes. Vi gikk som vanlig banen før løpene, og den eneste svingen vi skulle ri i løpet var noe spesiell. Vi fikk beskjed om og gå mot midten av banen for så å treffe railen i svingen, da railen gikk i bue mot venstre rett etter start.

Jeg satt på Wirrwarr, som ikke var mye spilt, men den hadde gått gode løp med greie plasseringer i forkant, så jeg var optimistisk. Jeg fikk beskjed om å ligge i front eller som andre eller tredje, men det gikk ikke helt etter planen. Hesten min hoppet utrolig raskt ut av boksene, og vi fikk et altfor høyt tempo. Den var vanskelig å roe tempo på, og var utslitt da vi nådde oppløpet. Dette var ikke min beste ridning i Fegentri, men turen var allikevel fin. Katja tok som vanlig veldig godt vare på oss alle sammen, og vi bodde på et staselig og flott hotell.

Mixed-løp på hjemmebane

Etter dette var det et lite opphold, før det var tid for Fegentri på hjemmebane. Det var to «mixed» løp denne dagen, som vil si at vi red sammen med Fegentri-gutta i begge løpene. Jeg hadde ritt på Hope And Glory og på min egen Bobby The Brown. Alle rytterne syntes vi hadde en artig galoppbane, som hadde litt mer bakker enn det de var vant med. I det første løpet, som var 900 meter gress, ble jeg kort slått til 2. plass med Hope And Glory. I det andre løpet ble jeg en god nummer to på min egen Bobby. Det ble en strålende dag, og jeg fikk sanket mange gode poeng. Vi spiste mat på Café Hygge etter løpene og hadde en strålende kveld. Jeg har fått høre av flere at de hadde en av sine beste turer i Fegentri-serien til Norge, så jeg tror vi tok godt vare på gjestene vi også.

Fin helg i Firenze

Nå var det Italia og Firenze som stod for tur. Opplegget var litt mer fritt og lite planlagt, som man kanskje kunne forventet i Italia, men vi fant veien til galoppbanen og fikk gått banen akkurat i tide før vi skulle ordne utstyret og komme oss av gårde ut i banen for å ri løp. Jeg hadde hesten So Smooth, og hadde fått beskjed om å gå for fronten. Hesten virket veldig kul på vei til start og så flott ut. Det var et jevnspilt felt, og min hest var ikke mye, men heller ikke lite betrodde og hadde gått et greit løp før dette. Vi fikk en helt ok start, men litt drøye spor inn i første sving. Vi lå som nummer to gjennom store deler av løpet, siden hesten innvendig av meg ikke ville gi fra seg fronten. So Smooth kjempet hele veien til mål, men ble tatt igjen av et par hester på oppløpet, og vi fikk en 4. plass til slutt. Treneren virket godt fornøyd etter løpet.

Vi utforsket byen, og koste oss på egenhånd i Firenze resten av helgen, og fikk se alt det vakre den hadde å by på. Igjen ble det en liten ferie. Dette var også desidert det varmeste løpet jeg har ridd noen gang. Gradestokken viste 30 grader og svetten rant godt hele helgen.

Fordel med myk bane

En strålende helg i Madrid i starten av november endte med en fin 2. plass kort slått av Spanias representant Claudia Tena. Hesten min Aries, gikk med tre kilo overvekt, siden minstevekten i løpet var satt til 59 kg. Jeg var litt pessimistisk i forkant. Madrid har fantastiske fasiliteter og en flott bred gressbane med store gode svinger. Da vi gikk banen før løpet, fikk vi vite at det sjeldent er så myk bane som det var denne helgen, da det ikke regner stort når det er løpssesong i Madrid. Jeg snakket med treneren i forkant av løpet, og han virket mye mer optimistisk enn det jeg hadde sett for meg. Jeg ble fortalt at hesten var en skikkelig fighter, selv om den ikke var så rask. Han presiserte flere ganger at jeg ikke skulle gi opp, og at han trodde den myke banen ville være en fordel.

Aries var supergrei på vei til start, selv om han var litt svett og stresset. Før løpet fikk vi også beskjed av voldgiftens at banen hadde blitt opptråkket av løpene før, og at vi derfor ikke skulle ligge på rail, men heller holde oss i midtre del av banen. Jeg syntes banen virket god på vei til start, og tenkte med meg selv at Øvrevoll sin gressbane ofte er mye tyngre enn denne.

Aries hoppet fint ut av boksene, og jeg fulgte ordren om å ligge litt midt i banen gjennom den første svingen. Aries

Ida cantrer til start på So Smooth i varmen i Firenze. Foto: Visarno

håndterte underlaget godt, og vi fikk fronten. Selv om vi ble presset på den borte langsiden, beholdt jeg roen og la Aries på rail inn i siste svingen, da jeg følte han ville takle den litt opptråkkede og myke banen fint, noe han også gjorde. Vi sparte mange lengder på dette, da de andre beholdt posisjonen midt i banen gjennom svingen, og vi kjempet om seieren hele veien til mål. Det var veldig tett, og jeg var faktisk usikker på om vi vant eller ble nummer to, men jeg måtte takke meg til med en andreplass. Eierne og treneren av hesten var likevel strålende fornøyde, noe som var veldig hyggelig. Jeg var også godt fornøyd med egen og hestens innsats i løpet vårt.

En annerledes opplevelse i Casablanca

I midten av november dro Frida Sandbraaten og jeg til Casablanca i Marokko. Vi dro grytidlig på fredag morgen og ankom tidlig på ettermiddagen. Vi ble losjert gjennom sikkerhetskontroll og passkontroll av vår helt egne sjåfør, som deretter kjørte oss til hotellet. Vi bodde på et veldig fint hotell, bare noen minutter unna galoppbanen. Vi spiste middag på hotellet, før vi gikk og la oss, så vi skulle være klare for dagen etter.

Det ble en rolig morgen før vi kom oss av gårde til banen. Det var fint vær og alt gikk rutinemessig for seg, helt til vi for første gang i Fegentri måtte sale hestene vi skulle ri selv. Det første vi måtte gjøre var å finne den rette hesten,

Ida på Aries blir kun slått med kort hode i Madrid. Foto: HZ Photography

og alle hestene hoppet og spratt og var høyt og lavt, men vi fikk det overstått til slutt.

Jeg satt på Hellspeed Fal, som var en fire år gammel hingst. Både Frida sin og min hest hadde gått distanser fra 1000 til 2200 meter uten noen særlige gode resultater på en stund, men til forskjell fra mange av de andre hestene, var i hvert fall våre relativt snille og greie. Vi gikk en halv evighet bak startboksene, og alle hestene gikk heldigvis rett inn, og sto der pent før det bar av gårde. Jeg fikk drøye spor, og hesten kjentes ut som om den skulle hatt et par hundre meter til da den kom raskt på oppløpet, men langt i fra raskt nok til å ta igjen mange av de foran.

God trekning og seier i Pisa

I det nest siste løpet å årets serie, var vi tilbake i Italia. Denne gangen var det Pisa som stod på programmet. Jeg hadde trukket hesten Ira Degli Dei, som hadde gjort det veldig bra i Fegentri i løpene før

jeg skulle ri den. Så sent som et par uker før, vant den guttenes Fegentri-løp, og da vi var i Firenze i starten av oktober, ble kom den på 2. plass i løpet vårt med den franske rytteren. Så det var et veldig bra ritt, på papiret i hvert fall. Jeg skulle ri 70,5 kg, så det skulle være mye bly, men den hadde gått med rundt den samme vekten i de andre løpene sine også, så jeg trodde den skulle bære vekt godt.

Etter en trøblete reise med både kansellerte og forsinkede fly, ankom jeg Pisa bare noen timer før løpene. Ira Degli Dei viste seg å være en sann gentleman, og var superkul på vei ned til startboksene. Vi fikk en grei start, men jeg mistet den ene bøylen akkurat da vi sprang av og brukte et par steg på å hente den igjen. Vi skulle

i utgangspunktet til front, men den franske rytteren dro godt av gårde og jeg kjente at tempoet var såpass høyt at jeg heller la meg ved siden av og en halvlengde bak. Der lå vi fortsatt gjennom siste sving og ut mot oppløpet, før vi tok over fronten. Den italienske Fegentri-rytteren kom med en kjempespurt, men hesten min kjempet på da han så konkurrenten, og vi vant greit til slutt. Det var utrolig gøy å endelig vinne et Fegentri-løp utenfor Skandinavia.

Den franske rytteren, som ledet Fegentri ganske klart sammenlagt før dette løpet, ble uplassert i dette løpet, så jeg hadde fortsatt en teoretisk mulighet til å vinne Fegentri-serien.

Stjerner i paradisi

Den siste Fegentri-turen for året gikk hele veien til Mauritius, en afrikansk øy utenfor Madagaskar. Jeg fløy natt til onsdag uken før jul og landet på Mauritius rundt klokken to torsdag formiddag. Jeg fant en taxi og dro rett til leiligheten vi skulle bo i, som var rett ved stranden. Der møtte jeg jentene som allerede hadde ankommet, og vi slappet av på stranden før vi ble hentet for å dra på middag på en restaurant. han som hentet oss hadde arrangert med sponsoren av løpet vårt at vi skulle på båttur dagen etter, og vi la planer for dette under middagen.

Tidlig neste morgen dro vi av gårde til stranden vi skulle ta båten fra. Alle koste seg på dekket, vi solte oss og hørte på musikk. Vi kjørte innom en øy der vi fikk se fossefall og masse aper. Til slutt tok vi turen innom en kjempevakker liten øy hvor vi badet og drakk en kokosnøtt hver. Vi dro så hjemover igjen,

Ida tar årets andre Fegentri-seier i Pisa. Foto: Enrico Querci

RESULTAT SAMMENLAGT

Pl.	Rytter	Land	P.
1	Margaux Collomb	Frankrike	84
2	Ida Tandberg	Norge	70
3	Marie Gast	Tyskland	56
4	Claudia Tena Coello de Portugal	Spania	54
5	Ella Muntwyler	Sveits	42
6	Alice Keighley	England	41
7	Tereza Grbavcicova	Tsjekkia	39
8	Elin Ahlin	Sverige	31
9	Elizabeth Scully	USA	23
10	Ruth Dudfield	Irland	21

og spiste middag på en restaurant bare 100 meter fra leilighetene vi bodde i.

Dagen etter dro vi tidlig til galoppbanen for å rekke og gå den før dagens første løp. Det var litt kaos på banen, da de ikke hadde helt bestemt seg for hvor de skulle plassere oss jentene, da de bare hadde jockeyrom for menn der. Men vi fikk til slutt være i et siderom sammen med et par av de mannlige jockeyene, som alle var både hyggelige og hjelpsomme. Banen var fin og rask for dagen, da det ikke hadde regnet like mye som tidligere. Det var en liten bane med store, litt harde overganger, noe som gjorde den spesiell, og den var beryktet for å være vanskelig å ri på. Uncle Franck, som jeg skulle ri, var en av de lavest rankede hestene i feltet og var dønn sistevalg i odds, men jeg var likevel forsiktig optimist før løpet.

Atmosfæren på banen var annerledes enn jeg har opplevd tidligere, og på Mauritius er galoppsporten verdsatt høyt. Det å være jockey er litt som å være fotballspiller på høyt nivå. Vi hadde snikfotografer som fulgte oss over alt, og publikum ville snakke med oss og ta bilder sammen med oss hele dagen. Jeg må innrømme at det holdt å være kjendis for en dag, og jeg var utslitt av å smile da det siste bildet ble tatt.

Vi ble alle leid ned til startboksene, og hestene oppførte seg pent. Jeg fikk en skikkelig dårlig start, var litt for passiv og vi kom aldri ordentlig med i feltet og avsluttet sist. En litt kjøp slutt på en ellers strålende sesong. Alice fra England vant løpet. Margaux fra Frankrike ble nummer to og ble derfor verdensmester med god margin. Jeg hadde uansett sikret meg 2. plassen etter seier i Pisa i nest siste løp og det kjentes godt. Tyske Marie ble nummer tre i løpet og tok da igjen Claudia fra Spania på sammenlagt bronseplass. Margaux har ridd veldig godt hele året og fortjente virkelig sammenlagtseieren.

Etter løpene var vi på restaurant før noen av oss dro ut for å feire. Det var god stemning og en veldig fin kveld. Den siste dagen gikk med til sol, sightseeing og avslapning. Vi spiste middag på restauranten like ved leiligheten, og det ble en kveld fylt med glede, tårer og latter. Vi fikk også en fin strandtur mandag morgen før det bar hjemover.

Takk til NoARK

Jeg er ufattelig takknemlig overfor NoARK, Fegentri og alle landenes amatørrytterklubber som har organisert løp, middager, hotell og event for oss i hele år. Charlotte, generalsekretær i Fegentri, har vært en bauta og tatt vare

Starten i Fegentri-løpet på Mauritius Foto: Richard Cadou – RC7 Horse Racing Photography

Ida mottar premie etter årets siste Fegentri-løp på Mauritius. Foto: Richard Cadou – RC7 Horse Racing Photography

på oss gjennom hele året. Jeg har møtt noen fantastiske mennesker, som alltid vil ha en stor plass i hjertet mitt. Jeg må takke mamma, familie og venner som har passet på min datter, Helena, når jeg har vært på tur. Dette hadde aldri vært mulig uten dere. Og sist, men ikke minst tusen takk til Helene i NoARK, som ordner, fikser, ringer og støtter meg gjennom alle opp og nedturer. Det hadde aldri gått uten en pådriver som deg. Jeg er stolt av meg selv og for 2. plassen jeg har fått, og gleder meg til premieutdeling i Irland på nyåret. Tusen takk for i år!

TIDLIGERE FEGENTRI-RYTTERE

2022	Emilie Finckenhagen (3. plass)
2021	Ingen sendt grunnet COVID-19
2020	Ingen sendt grunnet COVID-19
2019	Willa Schou (2. plass)
2018	Willa Schou
2017	Nora Hagelund Holm (2. plass)
2016	Silja Støren
2015	Dina Heggum og Philip Scott Sønsteby (Begge 3. plass)
2014	Silja Støren
2013	Silja Støren

Fegentri junior – et mål for fremtiden

En tidlig morgen i slutten av juni satte Kjetil Kjær og Anne Petterøe fra NoARK seg på flyet til Frankrike og en helg i Chantilly i ponnigaloppens tegn.

Fredag var det generalforsamling i European Pony Racing Association (EPRA) og lørdag løp, både for små og store. Etter litt sightseeing på formiddagen og en hyggelig lunsj, hadde vi en gåtur under mottoet «ikke vet vi hvor vi er og iallfall ikke hvor vi skal». Med puls et par hakk over hvilemodus og nesten tomme mobilbatterier fant vi dog frem til France Galops lite prangende lokaler og der møtet skulle være. Selve møtet gikk rolig for seg med representanter fra England, Sverige, Italia og så klart Frankrike, samt at Belgia, Ungarn og Slovakia var med på halvdårlige internettlinjer.

Vi snakket om hvordan ponning galoppen gikk i de respektive landene. Vi har en felles utfordring med å øke deltagelsen, og vi fikk høre litt om de enkelte landenes spesifikke utfordringer. Det ble diskutert hvilke krav som bør stilles til deltagelse og hvordan trening og løp avvikles. Det er veldig spennende å høre hvordan andre land gjør det. Her har alle noe å lære av hverandre, selv om vi er på veldig forskjellige stadier. Det kom frem at Norge er det eneste landet som også har løp for ridehester. Det var vi tydelige på at vi skulle fortsette med. Felles for alle landene er at ponnigaloppen er en fin og morsom måte å vise frem galoppporten på, og at flere nasjonale toppjockeyer har startet med ponnigalopp.

Fegentri junior

I år har det for første gang vært avholdt en «Fegentri junior» serie som har gått med løp i Italia, Frankrike, Sverige og Ungarn. Det er samme opplegg som for amatørernes Fegentri-løp hvor vertsnasjonene stiller med ponnier for deltagerne. For å kunne sende en

Chantilly – slottet og veddeløpsbanen. Foto: NoARK

rytter, må det også kunne avholdes løp i hjemlandet. Her har vi en liten vei å gå her hjemme, men hvorfor ikke ha det som mål?

På kvelden var det middag for oss som hadde deltatt på generalforsamlingen, Fegentri junior-rytterne med foreldre, leder i Fegentri samt en representant fra vertskapet France Galop. Det ble en veldig hyggelig kveld med god mat, litt mimring om gamledager samt mye diskusjon om galoppens fremtid.

Ikke helt hjemlige forhold

Lørdag morgen var det fine været borte, men det stoppet ingen fra en tur for å se på treningsbanene. Det var jo bare en liten del av treningsområdet vi fikk se, men fy så fine treningsbaner i skogen og store gressområder der de merker opp for gressgalopper.

Flotte forhold på treningsbanen i Chantilly. Foto: NoARK

Den svenske representanten Amanda Söderman med Korona des Vallons kom i mål som nummer fem. Foto: France Sire for Poneys au Galop

«Ponnigaloppen er en fin og morsom måte å vise frem galoppsporten på.»

Kjetil Kjær, NoARK

Mens vi tørket opp etter regnet som beleilig kom da vi var ute og gikk, fikk vi hilse på et par av ponnierne som skulle være med i løpene senere på dagen. Her snakker vi løpshester i miniformat.

På ettermiddagen var det endelig løp, og vi ble henvist til baksiden av banen for å komme inn der ponnierne var. Her kjente vi oss fort igjen i stemningen med mange spente barn og foreldre og ponnier i forskjellige sinnsstemninger. For en utenforstående virket det hele rimelig kaotisk, men det er kanskje sånn det også er hos oss? Da ponnierne begynte å gå til start (de måtte faktisk gå et langt stykke), ble vi kjørt til publikumsområdet og så kunne løpsdagen begynne for vår del. Dessverre gikk ponniløpene før de vanlige løpene begynte, samt at de heller ikke var via noen visningspaddock, så det var lite med publikum som hadde kommet og de som var der registrerte

Kjetil Kjær gir instruksjoner om dobbelt tøyletak til Leah Horten hjemme på ponnitrenings på Øvrevoll. Foto: Hestefoto.no

vel knapt nok at noe skjedde. Det var tre ponniløp som alle besto av en blanding av kategori 1 og 2 (som gikk mot hverandre på lik linje) og distansene var fra 800 til 1600 meter. Da løpsdagen var i full sving ble det premieutdeling for rytterne i vinnerpaddocken, som ligger inne i visningspaddocken. Så den biten fikk tilskuerne med seg. Resten av løpsdagen ble for oss en litt halvkald fornøyelse med nordavind fra alle kanter, men gøy å få oppleve det som er sett på

så mange bilder – galopphester i full fart med slottet i Chantilly i bakgrunnen. Det var veldig fint å kunne snakke med andre land om hvordan ponnigaloppen er hos dem og hvordan de jobber med sine utfordringer. Vi har fått flere gode idéer om hva vi kan gjøre (og ikke gjøre) hos oss. Drømmen må jo være at vi kan få en så stabil base med ponnier og ryttere at vi kan arrangere internasjonalt ponniløp. På veien dit skal vi ha mye moro.

Dina fikk drømmeturen til Breeders Cup

Norske Dina bor i Newmarket og jobber for en av verdens største galopptrenere, Charlie Appleby, som er trener for Godolphin. Hun får reise til verdens flotteste galoppbaner og har akkurat kommet hjem fra selveste Breeders Cup i California.

TEKST: DINA HEGGUM

Nyttårsaften 2016 hadde jeg pakket alle baggene mine og var på vei til England for å følge hjertet og starte et liv sammen med min engelske kjæreste, Dan.

Livet hos Godolphin

I desember 2018 begynte jeg i jobben hos Godolphin for Charlie Appleby på Moulton Paddocks. Godolphin er synonym for Sheik Mohammed, Emir av Dubai, som er en av Englands største hesteeiere. Han eier flere treningsanlegg i England og andre steder rundt i verden.

Stallen jeg jobber på ligger fem minutter utenfor Newmarket. Deler av stallen dateres helt tilbake til 1800-tallet, men i dag er det topp treningsfasiliteter til ca. 200 hester. Det er ni private treningsbaner med flere forskjellige underlag som gress, *woodchip* og *all-weather*. Det er også maskin med vann opp til hestens knær, vanlig skrittemaskin, tredemølle og svømmebasseng.

Godolphin eier også flere privatfly, så vi kan lett fly hester verden rundt til forskjellige løp. Charlie Appleby har trent for Godolphin siden 2013, og har i England trent mer enn 1300 vinnere. Han var championtrener i England i 2021 og 2022. Førstjockey for Charlie Appleby, er norske William Buick, som jeg jobber sammen med til daglig.

En normal dag for meg er start ca. kl. 05.45, og da rir jeg tre hester. Det er ca. 50 ryttere på stallen, så vi har veldig store lotter. Som oftest er man delt i grupper, fordelt på eldre hester og 2-åringer, samt at hopper og hingster alltid er separert. Ettermiddagsstallen vår varer fra kl. 15.45–17.15, og vi har to til tre faste passhester, som vi pusser og møkker ut for.

Dina med William Buick og Charlie Appleby etter en av Siskany's seire. Foto: Hoycubed Photography

Passhestene er også de hestene man reiser på løp med. Jeg elsker denne delen av jobben. Vi er så heldige å ha så mange ansatte at man virkelig kan bruke tid og få et sterkt bånd med egne passhester. Mine to passhester for øyeblikket, er en tre år gammel vallak som heter Military Order og en to år gammel hingst, som ikke har fått navn enda. Da kaller vi dem bare for navnet til moren, så akkurat nå heter han Evita Peron. Begge to er etter superhingsten Frankel. Military Order hadde en veldig god start på sesongen og var til og med favoritt i det Engelske Derby.

Dessverre så gikk det ikke like bra på den store dagen, og drømmen om å vinne Derby lever videre. Min første passhest, Royal Crusade, som ankom stallen som åring, bare noen få dager etter at jeg begynte i jobben, ga meg mange gode turer og store drømmer.

Siskany er min absolutte favoritthest. Han er en litt «gammel» gretten mann, men han elsker mest av alt å trene og få kos.

Dina og Siskany i en rolig canter på flotte Santa Anita utenfor Los Angeles i California. Foto: Shamela Hanley Photos

Han viste veldig sort potensial som toåring, og som treåring var han den første hesten jeg tok til et gruppeløp på selveste Royal Ascot.

Vi hadde en fantastisk dag på Royal Ascot, den dagen, med fire hester til start, som resulterte i tre vinneren og en tredje. En av vinnerne var Pinatubo. Dette er en av de beste hestene vi har hatt på stallen så lenge jeg har jobbet hos Appelby. Han var ubeseiret som toåring og vant to Gruppe 1-løp, som treåring vant han enda to Gruppe 1-løp. Pinatubo er nå avlshingst, og vi venter hans første åringer til stallen nå i høst.

Royal Crusade ble pensjonert i 2022 og ble sendt til Godolphin sin «rehoming» stall. Han lever i dag et fantastisk liv der som ridehest.

Fantastiske Royal Ascot

Tilbake til Royal Ascot, som er den mest fantastiske banen og det beste arrangement jeg har vært på noen gang. Det er mer enn 300 000 besøkende hvert år. Det avholdes åtte Gruppe 1-løp med noen av verdens beste hester. Dette er en absolutt hovedattraksjon i den engelske racing-kalenderen.

Jeg var så heldig å få være med til Royal Ascot igjen i fjor. Det var ingen av mine passhester som skulle gå løp, men jeg var en del av teamet som gjorde

klar hestene til løp. Vi passer da på alle er børstet ordentlig og ser fine ut, får på hodelag og sender dem av gårde fra stallområdet på riktig tid. Vi hadde en fantastisk uke med tre vinnere, to av dem i Gruppe 1-løp, og tillegg en vinner i et Gruppe 3-løp. Lite slår følelsen av å ha en vinner på Royal Ascot, det gir god stemning på stallen.

En annen hest, som jeg har hatt mye med å gjøre de siste årene, er Siskany. Han er min absolutte favoritthest. Han er en litt «gammel» gretten mann, men han elsker mest av alt å trene og få kos. Jeg begynte å ri ham som toåring, og jeg rir ham fortsatt i dag, nå når han er fem. Siskany har aldri vært «min» passhest, men jeg har vært så heldig å få ta ham til nesten hvert løp han har gått.

Som treåring ble Siskany plassert i flere store handikapløp på både Royal Ascot og Glorious Goodwood, før han vant et stort handikapløp på Newmarket på høsten. Dette var også Charlie Applebys 100'ende vinner på denne historiske banen, så det var stor stas. Over vinteren var Siskany i Dubai, hvor han vant et listedløp og han ble i tillegg plassert i et stort løp i Saudi Arabia.

Siskany hadde en roligere sesong som fireåring, og avsluttet den med å vinne et listedløp i Newmarket på høsten. Etter dette reiste jeg med ham til München,

der han gikk et Gruppe 1-løp. Dessverre så var banen utrolig våt og klissete, noe som ikke passet ham så godt, men han endte fortsatt som nummer tre. Vi fløy med Siskany, som eneste hest, på et av privatflyene til Sheik Mohammed, og hele turen var en veldig kul opplevelse.

Siskany dro til Dubai igjen forrige vinter og gjorde det veldig bra. Han vant et Gruppe 3-løp og ble så vidt slått i Gruppe 2-løpet Dubai Gold Cup på World Cup kvelden. Resten av sesongen i år har han heller ikke skuffet oss. Han ble ikke mye slått som femte mot de beste stayerne i England. Etter dette reiste han for første gang til Belmont i USA der han vant Gruppe 2-løpet Belmont Cup. Dessverre så fikk ikke jeg reist med ham denne gangen, fordi min passhest Military Order gikk engelsk Derby samtidig.

Drømmen om Breeders Cup

I høst fikk jeg endelig drømmeturen til Amerika, og til selveste Breeders Cup i varme California. Siskany ble invitert til å gå i ett av rammeløpene på Breeders Cup dagene. Det var et Gruppe 2-løp over 2800 meter på dirttrackbanen. Dette var et underlag han aldri hadde løpt på før, men sjefen ville ta sjansen og prøve.

Vi hadde totalt fire hester som skulle

På vei ned til banen på Santa Anita. Foto: Privat

dit for å starte, to av dem i hovedløpene. With The Moonlight i Gruppe 1-løpet Breeders Cup turf Fillies and Mares Mile (kun for hopper) og Master Of The Seas i Breeders Cup Turf Mile.

Vi reiste ned dagen før hestene ankom Amerika, for vi måtte gjøre klar karanteneområdet, som de måtte være på i 48 timer. Vi delte karantenestall med John og Thady Gosden, og deres to superstjerner Inspiral og Mostahdaf, som begge har vunnet flere Gruppe 1-løp. Hestene ankom sent lørdag, en uke før løpene etter over 24 timers reise. Normalt sett så reiser de på ett av flyene til Sheik Mohammed, men dette var ute av drift akkurat da, så de måtte reise sammen med resten av hestene fra Europa. På flyene har de egne «flying grooms», som passer på dem hele veien. Hestene fløy først til Belgia, så til Irland før de kom til USA.

De første 48 timene kan vi bare være inne i stallen, og vi leier hestene rundt

to ganger om dagen. Hestene fikk også en del veske intravenøst etter en så lang reise. Det var seks dyrleger, som jobbet for Breeders Cup, og de skulle alle sjekke hestene på et tidspunkt i løpet av uka. Så det var mye frem og tilbake og venting på dyrleger. Men de er utrolig strenge og skal passe på at alt skal gå bra og at ingen blir skadet.

Tirsdag morgen kunne vi endelig ta hestene ned til banen for en rolig canter. Det var veldig gøy å ri på en rund bane igjen, da alle våre treningsbaner i Newmarket er rette strekker. Dette føltes som å kjøre på en motorvei, da det kommer hester forbi på både innsiden og utsiden. Heldigvis tok Siskany det bra og oppførte seg pent. Etter en rolig runde canter, måtte vi inn i startboksene. Dette var noe alle de internasjonale hestene skulle gjennom for at startboksmannskapet skulle bli kjent med hestene.

Resten av uken frem til løpet, var det

cantring på banen hver dag. William kom inn en morgen og red Siskany, for å kjenne hvordan han føltes på sandbanen. Vi har mange forskjellige underlag i Newmarket, men sandbane har vi ikke. William var litt bekymret, og det hadde han dessverre rett i.

Løpsdag på Santa Anita

Løpsdagen på Santa Anita startet tidlig, og Siskany gikk i det første løpet kl. 10.10. De hadde et veldig praktisk opplegg, da alt på banen lå veldig nært hverandre. Alle hestene i løpet møttes først i ett område, der Siskany ble veid og tatt blodprøver av. Dette er noe alle hestene gjør før løp. Etter dette bar det over til stallen der man saler opp hesten. Så var det en kjapp runde i visningspaddocken før Siskany og William ble fulgt ned til start av en pony.

Siskany var kjapp fra start og hadde en god posisjon, men dessverre rundt siste sving da tempoet økte, viste han at han ikke taklet i underlaget i det hele tatt. William passet godt på ham og la ham ikke under noe press. Vi var selvsagt skuffet, for man håper virkelig at man kan gjøre det bra. Men det viktigste er at Siskany kom trygt hjem, og det gjorde han i hvert fall. Sandbanen var dyp og utrolig tung, og underlaget var bare ikke for ham. Vi kom oss vel tilbake til stallen, og etter en lang kald dusj var Siskany god som ny.

Vi hadde også Silver Knot i et av rammeløpene, et Gruppe 2-løp over 1600 meter på gresset. Han gikk et strålende løp og ble akkurat slått til 2. plass. Etter dette var det With The Moonlight sin tur i et av hovedløpene. Hun har vært plassert i flere Gruppe 1-løp, men dette så tøft ut. Hun hadde et godt startspor som nummer tre, men det gjorde også at hun ble litt innelåst på innsiden og hadde ikke mange steder å gå på oppløpet. Hun kom på 6. plass, slått litt over tre lengder, noe som absolutt var godkjent.

Breeders Cup-vinner

Vår siste hest til start var Master of The Seas. Han var tredjefavoritt i spillet og hadde på papiret en veldig god sjanse. Han hadde allerede vunnet et Gruppe 1-løp i Canada tidligere i år. Men dessverre hadde han et håpløst startspor som nummer 12. Favoritten i løpet var Mawj, også en Godolphin-hest, trent av Saeed Bin Suroor. Hun vant 1000 Guineas i Newmarket i vår, og kom fra en god seier på Keeneland i USA for bare noen uker siden.

William plasserte Master of The Seas bakerst i feltet og måtte gå veldig vidt

rundt siste sving. Vi hadde alle gått ned til banen for å se på løpet, og vi trodde helt ærlig vi ikke hadde noe sjanse, da han var på vei inn i siste sving. Mawj var i front, så vi heiet alt vi kunne for at i hvert fall en Godolphin-hest skulle vinne. Plutselig kom Master of The Seas flyvende på utsiden. William kalkulerte løpet helt perfekt, og han klarte akkurat å ta igjen Mawj på målstreken og vi vant!

Det var en helt fantastisk følelse å være der og være en del av teamet som vant selveste Breeders Cup. Det føltes så fortjent fordi Master of The Seas har vært en så ærlig og tøff hest, men med mange problemer og skader. Men hver gang kommer han bare tilbake enda sterkere. Vi hadde en super kveld med feiring av vinneren vår, før det bar hjem til England igjen på mandag. Hestene hadde en lang reise, men alle kom trygt hjem.

Breeders Cup var noen av de første internasjonale løpene jeg husker at jeg så på hjemme i Norge, og på den tiden føltes det så langt unna og veldig fjernt. Jeg er utrolig takknemlig for alle muligheten jeg får i jobben min, og gleder meg til hva fremtiden kan bringe.

Etter at Master of The Seas vant Breeders Cup Mile. Foto: Privat

«Det var en helt fantastisk følelse å være der og være en del av teamet som vant selveste Breeders Cup.»

Dina med Siskany etter en seier på Newmarket. Foto: Hoycubed Photography

Living The American Dream

I 2013 ble han amatørchampion på Øvrevoll, i 2015 representerte han Norge i Fegentri og ble nummer tre sammenlagt. Nå er han travtrener i Kentucky med suksess.

Philip Scott Sønsteby er kjent for å være en «handy» hestemann. Han kan sko, han kan ri og han kan kjøre hest.

Hvor kommer hesteinteressen fra?

– Jeg er oppvokst på gård, og har holdt på med hest siden jeg var liten. Hesteinteressen kommer fra mamma og pappa, som har hatt både trav- og spranghester. Jeg har to eldre søstre, som begge drev med sprangridning i barndommen. Selv startet jeg å ri på rideskole da jeg var rundt syv år gammel, og begynte med ponnitrav da jeg var ti.

Det ble mye hest for meg på den tiden. Jeg var generelt veldig aktiv, spilte fotball på sommeren og gikk på ski om vinteren, men hest var min «calling». Allerede fra jeg var liten, hadde jeg lyst til å bli travkusk og trener. Som 14-åring begynte jeg å ri galopphester, og jeg ønsket å få konkurrere i både trav- og galopplop.

Fortell litt om din tid som ponnikusk

Det var en fin tid, det! Ponnitrav er en fin måte å lære seg å kjøre hest på, da ponnier ofte er litt vanskelige å håndtere. Man har også samme reglement som med store hester, så når man gjør overgangen fra ponni til travhest har man allerede den kunnskapen. Jeg tror jeg kjørte rundt 100 løp og vant cirka 20.

På den tiden tror jeg at jeg var den nest raskeste kusken som hadde kjørt shetlandspinni. Jeg kjørte løp både i Norge og Sverige, og en sommer var jeg nesten litt *catchdriver* på ponni i Sverige, der ponnitravet er mye større og ponnierne faktisk konkurrer om penger

Philip spesialiserer seg på å kjøpe inn gode unghester i USA. Foto: Privat

Philip kjørte selv Caviart Gwen til seier i et 3-årsløp på Shenandoah Downs i West Virginia. Foto: Shenandoah Downa

Når tok du trenerutdanning?

– Jeg fullførte trenerstudiet på Starum og fikk norsk trenerlisens høsten 2017. Planen var å starte en trenerkarriere hjemme i Norge høsten 2018, men før jeg kom ordentlig i gang, reiste jeg til Sverige og så videre til USA. Jeg jobbet hos tre ulike trenere i USA, og lengst hos den norske treneren, Trond Smedshammer i New Jersey. De fleste store trenerne i USA holder til i denne delstaten.

I oktober 2022 tok jeg ut min amerikanske trenerlisens, og jeg valgte starte opp som trener i staten Kentucky. Dette er en stat på vei oppover i travsporten med tanke på pengepremier og løp. Det er også rimeligere å drive med hest i og rundt Kentucky, enn i mange andre stater i USA. Hestesporten er stor i Kentucky, både innenfor trav og galopp, og kalles ofte for hestenes mekka.

Hvorfor flyttet du til USA?

– Det var egentlig en tilfeldighet at jeg flyttet til USA. Høsten 2018 reiste jeg til Kentucky med en venn av pappa for muligens å kjøpe en hest som skulle hjem til Norge. Da jeg var der fikk jeg et jobbtilbud fra Lindy Farm, som driver en av de største stallene i USA.

Philip poserer i paddocken med Caviart Gwen. Foto: Privat

Philip mottar premien etter at familiens travhest, Tangen Scott, har vunnet Ole Uttidsrud minneløp i 2008. Foto: Hesteguiden.com

Lindy Farm er også medeiere på No Nay Never, som vant et stort løp på Royal Ascot og som nå er avlshingst på Coolmore Stud i Irland.

«Jeg har alltid vært flink til å komme i kontakt med mennesker.»

Fortell om dine første hester i trening

– I USA er det mest penger å kjøre om i løpene for unghestene, altså 2- og 3-åringer. Det er store åringsauksjoner på høsten, der de fleste amerikanskfødte hestene blir solgt. Her gjelder det å prøve og finne de rette hestene til riktig pris, i håp om at en eller flere kan bli fremtidige stjerner.

Det er mange som meg på disse auksjonene, som ikke har de største eierne eller lommebøkene med seg, så det er stor konkurranse i dette markedet. Dog endte jeg opp med å kjøpe tre hester den høsten, og i tillegg fikk jeg en hest fra en allerede etablert hesteeier. I starten fikk jeg også god hjelp av en australsk trener som heter Noel Daley. Han sendte meg to 2-åringer, som han hadde trent det året. Jeg fikk da trene dem som 3-åringer. Til sammen ble det da seks hester for meg å trene over vinteren, noe som la grunnlaget for min karriere som trener i USA.

Hvordan er livet som trener i USA?

– Det har vært en tøff reise med mye arbeid, men det har også vært veldig givene. Det å føle at jeg jobber for å lage en best mulig fremtid for meg selv, er en fin motivasjon å ha med seg på tøffe vinterdager.

Det er ikke lett å skaffe hesteeiere, og spesielt ikke for en «fersk» trener. De fleste eiere vil gjerne at du har vist at du kan skape gode resultater, før de vil satse på deg. Men jeg har alltid vært flink til å komme i kontakt med mennesker og jeg er uredde som person. På denne måten klarte jeg å få flere større eiere til å sette hest i trening hos meg, og det første året som trener har gått veldig bra. Vi har kjørt inn over \$ 250 000 på under 50 starter den første sesongen, og vi vant også flere «stakes løp» med flere ulike hester.

Resultatet av et bra første året som trener, er at vi nå har mer enn doblet antall hester i trening. Vi har nå ti

åringer og fire 2-åringer på stallen. Den beste hesten på stallen, Caviart Gwen, er kun tre år, men skal bli avlshoppe allerede neste år. Jeg mister da den beste hesten på stallen, men det blir spennende å se henne i avlen, og det kommer flere muligheter. Målet er å få flere av de nye unghestene på stallen til å bli like gode eller bedre enn henne.

Liker du å kjøre egentrente hester i løp?

– Jeg syntes det er veldig spennende og morsomt å kjøre løp. Det er spesielt og fint å trene hestene selv hjemme, og så kjøre dem i løp. Ekstra stas er det når vi får gode plasseringer. I USA er det ofte en liten gruppe kusker som kjører de største løpene. Når det er større løp med premier på flere millioner, vil eierne ofte at hesten skal ha best mulig forutsetninger for å lykkes, og da er det de etablerte toppkuskerne som kjører. Eierne har også ofte tilknytning til en eller flere av de beste kuskene. Det har gått greit for min del, da mesteparten av mitt fokus har vært på å gjøre hestene så godt forberedt til løp som mulig. Etter hvert satser jeg på å kjøre flere løp selv, for jeg føler meg trygg på å kunne gjøre en god jobb med denne delen av sporten også.

Fortell oss om din største seier.

– Min største seier for året var nok faktisk ikke en seier, men 3. plassen vi fikk i Kentucky Sire Stakes på travbanen Red Mile. I finalen var førsteplassen verdt 2 millioner kroner, og vi ble nummer tre i dette løpet med Caviart Gwen. Hun travet 0,3 tiendeler unna verdensrekorden for 3-årige hopper. Grunnen til at dette betydde så mye for meg, var at jeg hadde planlagt for dette løpet i lang tid. Vi jobbet hardt for å få hesten i toppform, akkurat til dette løpet. Hun gikk også løp senere på året, og vant en finale med meg som kusk i et løp med over 400 000 kroner til vinneren.

«Full Eagle» ved målpassering i Delaware var ikke spesielt populært, men så glad blir man med seier nummer to i USA i 2015.

Philip vinner løp på Øvrevoll med den gode hesten Backcountry. Foto: Hesteguiden.com

«Jeg lærte utrolig mye, så mange forskjellige steder, og ikke minst så fikk jeg venner for livet.»

Fortell om din galoppkarriere?

–Jeg red mye i trening hos Rune Haugen både før og etter skolen, og jeg lærte mye den første tiden. Det ble en bratt læringskurve, men når det er noe man vil og ønsker, så går alt lettere. I 2013 red jeg mine første vinnere på Øvrevoll, og jeg ble også amatørchampion det året med tre vinnere og seks andreplasser.

De påfølgende tre sesongene red jeg flere vinnere hvert år og til sammen ble det 13 vinnere på ca. 100 ritt på Øvrevoll, samt noen seire i Sverige. I 2015 fikk jeg muligheten til å representere Norge i Fegentri. Den største suksessen det året, og grunnlaget for sammenlagt pallplass i serien, var nettopp i USA. Der ble det hele to seire, en 3. plass og en 4. plass på fire ritt. Etter endt sesong ble det totalt en fin 3. plass på meg.

Det ble mye galopp og ridning frem til 2016, men etter dette ble fokuset

I sluttspurt med Mr. Timberlake på Øvrevoll. Foto: Erling Sæthre Hansen

mer rettet mot travsporten. Jeg ønsket å fortsette og ri, men jeg kunne ikke ri de lave vektene i proffløp, så da ble det ikke like fristende å fortsette med livet som jockey. Dette er en periode i livet jeg er veldig takknemlig for, der jeg fikk oppleve mye. Jeg lærte utrolig mye, så mange forskjellige steder, og ikke minst så fikk jeg venner for livet.

Hva er dine mål for fremtiden?

– Målet mitt for fremtiden er å øke antall hester i trening gradvis, og samtidig opprettholde og øke standarden og kvaliteten på de hestene vi allerede har i trening. Jeg ønsker å konkurrere på det høyeste nivået i USA, med de beste trenerne og de beste hestene. Vi har startet veldig bra, men fra nyttår er det blanke ark og da må vi ut og vinne nye løp.

Positiv utvikling i ponnigaloppen

Årets ponni- og ridehestgalopp ble et år med spennende forandringer og utfordringer for både store og små. Mye moro på både treninger og i løp. Vi har hatt solskinn som regn, og vi har kost oss med gamle og nye, store og små ekvipasjer.

FOTO: HESTEFOTO.NO

Det hyggelig å se at både nye og gamle fjes har funnet veien til Øvrevolls og ponni- og ridehestgalopp. Og at når man først er hekta på galoppen, så kommer man tilbake. I år har vi gjort noen ting litt annerledes enn tidligere, og det har gitt positive utslag. Vi kan bare oppsummere med at vi har hatt en fantastisk ponnisesong i 2023.

Ponni- og ridehestgalopp kan kombineres med alle andre grener og er en super miljøtrening for store og små. Allsidig hestehold og variert bruk er positivt, det har vi mange eksempler på i ponnigaloppen på Øvrevoll.

I år har vi hatt to familier som har deltatt på samtlige ponniløpsdager og mange som har deltatt på nesten alle treningene og løp. Det har kommet langveisfarende og kortreiste to- og firbente. Vi har hatt flere nye ekvipasjer i alle kategorier, vi har hatt svensker på besøk og vi har gjennomført PonniDerby. Det er en fantastisk fin gjeng med barn, unge og foreldre, som stiller opp og gleder seg over store og små seire, og ikke minst ekstremt mye hesteglede. Dette er det gøy å drive med!

Øvelse gjør mester

På Øvrevoll er alle velkomne uansett erfaring eller nivå. Noen er helt ferske, og noen har vært med tusen ganger før. Det er også ofte stort spenn i erfaring, fart og størrelse på ponnier og hester. Vi legger derfor opp treningen etter gruppen som deltar, og rytterne blir utfordret på å trene på forskjellige ting. Vi vet også at det er en del som ligger i hardtrening hjemme mellom treningene. Det er stas! Vi ser at det virker, og er så stolt av utviklingen på rytterne som deltar.

Tre gottlandsruss og en shetis på trening. Iselin Dahl Hansen/Lustig Kurre, Zacariah Horten/Benjamin, Leon Sommerud Breiby/Zaldi og Jeremiah Horten/Eddie.

I året som har gått, har vi også tatt med noen opp på Woody, den mekaniske treningshesten vår, så vi har kunnet trene på både stil og balanse i korte bøyler. Dette er noe vi vil videreutvikle og jobbe for at treningene skal inneholde så de blir enda mer kvalitetsfylte og artig for både liten og stor.

Hjemmelekser er det også noen som får. Det kan være alt fra å trene på dobbelt tøyletak, korte opp bøyler, trene kondisjon, samt trene på ord og uttrykk vi bruker i galoppen.

Fokus på mestring og hesteglede

Alle har forskjellig utgangspunkt. På trening er fokus på at alle føler de mestrer det de skal gjøre og får oppgaver som passer til nivået. Dette gjelder både liten og stor. Noen trives best med å være på midtbanen den første gangen og andre får i oppgave å gå «upsides» i banen. Uansett, poenget er at alle

PONNI- OG RIDEHESTTRENINGER

Alle er velkomne på ponni/ridehestgalopp. Det passer for alle ponnier og ryttere uansett erfaring. Rytter fra kan starte med trening og løp fra det halvåret de fyller 7 år. Ingen aldersgrense oppover. Minstealder på ponni/hest er 4 år.

Trening er gratis, men for å starte i løp må rytter være medlem av NoARK.

VAKSINERING

Samme regler gjelder som for ridesporten (grunnvaksine og så hver 12. måned) for deltagelse løp/trening.

Skal det lånes boks på området kan ikke vaksinen være eldre enn 6 måneder.

skal trives med det de gjør, og det tar stort sett ikke lang tid før det er full fers rundt banen og store smil. For hva er vel morsommere enn å føle på mestringsen av å fly oppover oppløpet i full fart så sanden spruter?

Rekordoppmøte og utprøving av nye rutiner

Vi hadde lagt opp til hele 15 treninger i år og satt opp trening på noen hverdager for første gang. Noen ganger var det fullt hus, og noen ganger måtte vi avlyse trening pga. for få deltagere. Det varierte ganske mye fra gang til gang, men de aller fleste prøvde å få med seg mange treninger i løpet av sesongen. Men til sammen har vi hatt nesten 70 ekipasjer registrert til trening i løpet av sesongen. Litt uflaks med været hadde vi også, så det ble noen endringer i siste liten, men det tok alle på strak hov. Ni ponniløpsdager ble gjennomført med rekordfelt på flere av løpsdagene. Vi prøver alltid å være så fleksible som mulig for å få med alle.

Alle er enige om at ponniløpene er fantastisk moro for både ryttere og publikum. I år har løpene vært lagt enda tettere opp til «de store» løpene og flere løpsdager gått mellom de vanlige løpene. Det har ført til mer publikum og mer synlighet. Ponniryttere har vært intervjuet både i vinnerpaddocken og på Rikstoto Direkte. Flere av våre minste ponniryttere fikk sin tv-debut i løpet av sesongen til kanskje litt skrekkblandet fryd.

Det er ikke til å komme fra at inndeling i kategori etter ponnistørrelse ikke gir de beste forutsetningene for jevne løp. Innenfor en kategori kan det være stor variasjon i raser og dermed i naturgitte forutsetninger for å løpe fort. I år har vi derfor i en del av løpene delt opp ponnierne etter fart og ikke etter bare etter størrelse på ponnierne. Det har blitt positivt mottatt, og er noe vi kan bygge videre på til neste sesong.

Familien Horten er trofaste gjengangere på ponni-galoppen. Her familiens tre gutter i ponniløp.

PonniDerby 2023. Svenske Qrispy og Inna Smedberg vant med god margin.

Vienna Seljevold Hegre og Molina's Allegro leder an på vei til oppvarming til ponniløp.

Oda Hermine Eiken og Paintet Chocolate vant kostymepremie på Halloweengaloppen.

INNDELING PONNI- OG RIDEHESTLØP

Kategori	Høyde på hest/ponni	Distanse	Alder på rytter
Kategori 4	Opptil 107 cm	350–450 meter	Fra 7 år
Kategori 3	107,1–130 cm	700–900 meter	Fra 8 år
Kategori 2	130,1–140 cm	800–1100 meter	Fra 8 år
Kategori 1	140,1–148 cm	900–1600 meter	Fra 8 år
Ridehester	Fra 148,1 cm	1000–1600 meter	Fra 10 år

PonniDerby 2023

På selveste Derbydagen var det et storslagent felt med hele 12 ponnier i tre kategorier til start. Ekstra stas var det at løpet skulle gå midt i den store løpsdagen, slik at ponnigaloppen og ekvipasjene fikk vist seg skikkelig frem. Det ble satt pris på av både ryttere og av publikum.

Dessverre var det ekstremvær under Derbyhelgen, så i siste liten ble løpet flyttet over til sandbanen, og rytterne fikk noen ekstra oppgaver, men det la ingen demper på stemningen. Det ble et flott løp og det var stor jubel på publikumsplass da feltet kom dundrende oppover mot mål. I løpet ble det dobbeltseier til svenskene etter imponerende ritt. Tett etterfulgt av de norske ponnierne, som viste seg godt frem med mange flotte prestasjoner. Litt action ble det også, da ponnien Emil bestemte seg for å ta en liten matpause underveis i løpet. Rytter Vilja var supertøff og kom dundrende i mål, med det som ble et av årets kuleste ponnibilder.

PonniDerby 2023 ble en suksess. Vi er veldig takknemlig for at Ponnihjelpen fra Rikstoto sponset flotte premier fra Høymyr Hestesport.

Nordhagens Manwe (Odd) og Sebastian Kvåle Sæther vant både løpet og kostymepremie i sin debut i ponnigaloppen på Øvrevoll.

Iselin Dahl Hansen og Lustig Kurre i fint driv.

Emilie Fredrike Hynne Larsen Gårder's Champion.

Emma Horten og Pasqita på trening.

Josefine Knudsen og Buster Amadeus vant sitt debutløp på Halloween.

Maiken Rønningen og Pasqita koste seg i sin løpsdebut sammen.

Ine Marie Nielsen og Dalai debuterte i 2023.

Aurora Knudsen og Hagans Alvin i løp.

Fin stil på ponnitrening.

Les mer om ponnigaloppen på NoARK.info/ponnigaloppen

Leah Horten/Pasqita og Malin Rausand/Mighty Spirit i oppløpsstrid.

De svenske gjestene hadde pyntet seg til Ponni-Derby. BW Spiderman er kjendis i Sverige og hadde løpets fineste ponnirumpe.

Uttak til Agria Oslo Horse Show

Ponnigaloppen på Oslo Horse Show er et av showets absolutte høydepunkter. Ikke til forkleinelse for World Cup rytterne i sprang, men ponnigaloppen er en nesten like stor publikumsfavoritt. En av de nye tingene vi var med på i år var at uttaket til Oslo Horse Show ble delvis gjort på Øvrevoll. Det skjedde i forbindelse med ponnigalopp treningene våre. To lørdager i høst var det ekstra full fres på treningen, når en haug med nye shettis-ekvipasjer kom på trening og uttak. Dette er noe vi håper vi kan gjøre til en tradisjon, da dette er med på å sikre både kvalitet og sikkerhet for deltakerne som deltar under Oslo Horse Show. Vi får også vist oss frem, og spredd det glade galopp-budskap til ponni-Norge.

Leah Horten og Tornerose debuterte i årets Hal-loweingalopp.

Maria Michelsen og Castiel debuterte i 2023.

Amina Capjon og Krem får velfortjent premie.

Svarten/Sofie Sørsum Hansen og Krem/Amina Capjon i strid på oppløpet.

Ferry Canyon og Tuva Wien holder god fart på oppløpssiden.

Er dere en rideskole, en gjeng på en stall eller hva som helst som har lyst til å se nærmere på hva ponni- og ridehestgaloppen er, så ta kontakt med oss så ser vi hva vi får til av introduksjonskurs.

Sesongavslutning og Halloween-galoppen

Halloweengaloppen ble en strålende avslutning på sesongen. Det var hele 20 ekvipasjer til start. De viste seg frem i visningspaddocken under det siste løpet, og stjal nok litt oppmerksomhet fra de store løpshestene, for det var utrolig mange fine kostymer. Det ble tre spennende løp, der vi hadde gjort en liten vri og satt sammen løpene basert på tidligere resultater og ikke holdt oss strengt til størrelsen/kategori på ponnien. Det resulterte i jevnere løp, noe som så ut til å fungere godt.

Etter løpene var hele gjengen samlet Derbystuen. NoARKs ponnitanter og onkel tryllet frem kaker, smågodt og brus til avslutningsfest og utdeling av premier for beste kostyme. Øvrevolls nye direktør Bente Rosenlund deltok også på festen og fikk hilse på store og små galoppkrutter. Det var et

supert oppmøte og en veldig hyggelig avslutning på en fin ponni- og ridehestsesong.

Klare for neste år!

Med et stigende antall deltagere og med rykter om flere nye som ser frem til å prøve seg, tar ponni- og ridehestgaloppen nå vinterferie med vind i manen. Vi gleder oss til 2024 og all moroa vi skal få til da!

Er det ønsker og/eller forslag til hva vi kan gjøre så ta kontakt med oss. Vi lover å gjøre så godt vi kan for å oppfylle alle ønsker.

KOSTYMEVINNERE HALLOWEENGALOPP

Nordhagens Manwe/Sebastian Kvåle Sæther
Benjamin/Zachariah Horten
Pippino/Vienna Seljevoll Hegre
Paintet Chocolate/Oda Hermine Eiken

Thyra Fjeldstad Moen og Sol Villemo debuterte i ponnigaloppen i år. Det endte med seier og intervju på Rikstoto Direkte. Ponnionkel Kjetil passer på i vinnerpaddock.

TAKK

En veldig stor og spesiell takk til Marek og August Rzewuski fra hestefoto.no som har tatt fantastiske bilder og videoer gjennom sesongen. De tar flotte bilder som viser hestegleden og er blitt lagt merke til langt utover landets grenser!

Rebekka Jakobsen og Sjøvoll Gulliver kjemper på oppløet foran Oda Hermine Eiken på Fighter og Aurora Knudsen på Buster Amadeus.

Ponni Emil tok seg en matpause underveis i PonniDerby, tøffe Vilja Spørck fikk ham på bedre tanker og de fullførte i fin stil.

Snusmumrikken med Thea Oppsahl og Zacariah Horten på Benjamin løper det remmer og tøy kan holde.

Sandra Horten og Capitan i fin stil på oppløpet.

Har du spørsmål vedrørende ponni- og ridehestgaloppen kan du sende en e-post til NoARK@NoARK.info

RIV DEG LØS FRA FLOKKEN

BRUK BILDER FRA HESTEFOTO.NO

.....
hestefoto.no

Ride like you stole it

Kjærlighet og glede i hvert eneste klikk

WWW.HORSERACING.NO

Hvorfor velge våre kalendre og bilder? **Perfekt gave til hesteelskere:** Enten det er en bursdag, jubileum eller bare for å vise noen at du bryr deg, er våre kalendre og bilder den perfekte gaven for hesteentusiaster. Gi dem gaven av galoppverdenens skjønnhet og lidenskap. **Enkelt kjøp online:** Vi leverer til de fleste land i Europa, slik at du kan begynne å glede deg over hesteverdenens magi på kort tid.

WWW.HESTEFOTO.NO

Hvorfor velge galoppbilder fra oss? **Høy kvalitet:** Våre bilder er nøye utvalgt for å sikre skarphet, detaljer og farger av høyeste kvalitet. **Unikt utvalg:** Vi tilbyr et variert utvalg av galoppbilder, fra intense løpsøyeblikk til roligere øyeblikk av samspill mellom hest og rytter. **Pris:** Våre priser er for alle tommebøker.

Resultater – Ponni- og ridehestsesongen

4. MAI

Løp 1 Kategori 1 og ridehest ca. 900 m

1 (1)	Edel (h)	Leah Horten
2 (3)	Capitan (h)	Sandra Horten
1 (2)	Diva (1)	Ine Marie Nielsen

Løp 2 Kategori 2 og 3 ca. 900 m

1 (1)	Bjeregårds Fighter (3)	Oda Hermine Eiken
2 (3)	Buster Amadeus (3)	Aurora Knudsen
1 (2)	Emil (2)	Vilja Owren Spørck
2 (4)	Sjåvoll Gulliver (2)	Rebekka Jakobsen
3 (5)	Molina's Allegro (2)	Vienna Hegre Seljevoll
s	Ferry Canyon (3)	Tuva Wien

Løp 3 Kategori 4 og fjording ca. 300 m

1 (1)	Snusmumrikken (F)	Thea Opsahl
1 (2)	Benjamin (4)	Jeremia Horten
s	Krem (F/is)	Marie Wien

25. MAI

Løp 1 Ridehest ca. 900 m

1	Edel	Leah Horten
2	Capitan	Sandra Horten

Løp 2 Kategori 2 og 3 ca. 800 m

1 (1)	Emil (2)	Vilja Owren Spørck
2 (3)	Molina's Allegro (2)	Vienna Hegre Seljevoll
1 (2)	Buster Amadeus (3)	Aurora Knudsen
2 (4)	Björksta Eddie (3)	Jeremia Horten

8. JUNI

Løp 1 Alle skal med løp

1	Sjåvoll Gulliver (2)	Rebekka Jakobsen
2	Capitan (h)	Sandra Horten
3	Molina's Allegro (2)	Vienna Hegre Seljevoll
4	Eddie (3)	Jeremia Horten

24. JUNI

Løp 1 Ridehestløp ca. 900 m

1	Pasqita	Maiken Rønningen
3	Edel	Leah Horten
2	Capitan	Sandra Horten

Løp 2 Kategori 2 ca. 800 m

1	Sjåvoll Gulliver	Rebekka Jakobsen
2	Molina's Allegro	Vienna Hegre Seljevoll

Løp 3 Kategori 3 og 4 ca. 350 m

3	Björksta Eddie (3)	Jeremia Horten
1	Benjamin (4)	Zachariah Horten
2	Zaldi (3)	Leon Somrerud Breiby

20. AUGUST – PONNIDERBY 2023

Kategori 4*

1 (1)	Qrispy	Inna Smedberg
2 (3)	Nordanåkers Broder Tuck	Isolde Karlsson
3 (5)	BW Spiderman)	Wilma Hamngren
4 (6)	Benjamin	Zakariah Horten
5 (7)	Sol Villemo	Thyra Fjeldstad Moen

Kategori 3*

1 (2)	Ferry Canyon	Tuva Wien
2 (4)	Bjeregårds Fighter	Oda Hermine Eiken
3 (8)	Björksta Eddie	Jeremiah Horten
4 (9)	Zaldi	Leon Somrerud Breiby
5 (11)	Lustig Kurre	Iselin Dahl Hansen

Kategori 2*

1 (10)	Molina's Allegro	Vienna Hegre Seljevoll
2 (12)	Emil	Vilja Owren Spørck

*Alle kategoriene gikk sammen i ett løp.

7. SEPT

Løp 1 Ridehest ca. 1000 m

1	Mighty Spirit	Malin Rausand
2	Dalai	Ine Marie Nielsen
3	Capitan	Sandra Horten
4	Edel	Leah Horten

Løp 2 Kategori 1 og 2 ca. 900 m

1	Emil (2)	Vilja Owren Spørck
2	Sjåvoll Gulliver (2)	Rebekka Jakobsen
3	Molina's Allegro (2)	Vienna Hegre Seljevoll
4	Hagans Alvin (2)	Aurora Knudsen
5	Castiel (2)	Maria Michelsen
6	Krem (1)	Amina Capjon
7	Svarten (2)	Sofie Sørsum Hansen

Løp 3 Kategori 3 ca. 800 m

1	Ferry Canyon	Tuva Wien
2	Lustig Kurre	Iselin Dahl Hansen
s	Björksta Eddie	Jeremiah Horten

Løp 4 Kategori 3 og 4 ca. 400 m

1	Sol Villemo (4)	Thyra Fjeldstad Moen
2	Benjamin (4)	Zachariah Horten
3	Zaldi (3)	Leon Somrerud Breiby

Der flere kategorier startet sammen er faktisk rekkefølge i mål vist i parentes.
s: strøket m: mistet rytter u: utenfor konkurranse b: brøt

1. OKTOBER**Løp 1 Ridehest ca. 1000 m**

1	Proud Cash Flow	Ann-Magrit Drivenes
2	Pasqita	Leah Horten
3	Mighty Spirit	Malin Rausand
4	Capitan	Sandra Horten
5	Edel	Leah Horten

Løp 2 Kategori 1 og 2 ca. 800 m

1	Emil (2)	Vilja Owren Spørck
2	Pippino (2)	Vienna Hegre Seljevold
3	Krem (1)	Amina Capjon
b	Castiel (2)	Maria Michelsen

Løp 3 Kategori 3 ca. 800 m

1	Ferry Canyon	Tuva Wien
2	Joe from Raphoe	Aurora Knudsen
3	Björksta Eddie	Jeremiah Horten
4	Lustig Kurre	Iselin Dahl Hansen
5	Gårder's Champion	Emilie Fredrike Hynne Larsen
6	Zaldi	Leon Sormerud Breiby

Løp 4 Kategori 4 ca. 400 m

1	Angel Baileys	Johanna Skaarer
2	Benjamin	Zachariah Horten
3	Dino	Julie Preus Næss
s	Fiona	Verena Thon Rindorff

19. OKTOBER**Løp 1 Ridehest ca. 1000 m**

1	Pasqita	Emma Horten
2	Mighty Spirit	Malin Rausand
3	Capitan	Sandra Horten

Løp 2 Kategori 1 og 2 ca. 800 m

1	Emil (2)	Vilja Owren Spørck
2	Castiel (2)	Maria Michelsen
3	Hagans Alvin (2)	Aurora Knudsen
4	Pippino (2)	Vienna Hegre Seljevold
5	Krem (1)	Amina Capjon
6	Svarten (2)	Sofie Sørums Hansen

Løp 3 Kategori 3 og 4 ca. 400/800 meter

1	Ferry Canyon (3)	Tuva Wien
2	Benjamin (4)	Zachariah Horten
3	Björksta Eddie (3)	Jeremiah Horten
4	Gårder's Champion (3)	Emilie Fredrike Hynne Larsen
5	Lustig Kurre (3)	Iselin Dahl Hansen
6	Zaldi (3)	Leon Sormerud Breiby

5. NOVEMBER – HALLOWEENGALOPPEN**Løp 1 Draculashettisene ca. 400 meter**

3	Nordhagens Manwe	Sebastian Kvåle Sæther
1	Birk	Oda Hermine Eiken
2	Sol Villemo	Thyra Fjeldstad Moen
4	Benjamin	Zachariah Horten

Løp 2 Gresskargaloppen ca. 800 meter

1	Buster Amadeus	Josefine Knudsen
2	Hagans Alvin	Aurora Knudsen
3	Castiel	Maria Michelsen
4	Pippino	Vienna Hegre Seljevold
5	Björksta Eddie	Jeremia Horten
6	Gårder's Champion	Emilie Fredrike Hynne Larsen
7	Lustig Kurre	Iselin Dahl Hansen
8	Junior	Amina Capjon
9	Zaldi	Leon Sormerud Breiby

Løp 2 Fantomhestene ca. 900/1000 meter

1	Mighty Spirit	Malin Rausand
2	Pasqita	Emma Horten
3	Tornerose	Leah Horten
4	Emil	Vilja Owren Spørck
5	Ferry Canyon	Tuva Wien
6	Paintet Chocolate	Oda Hermine Eiken
7	Capitan	Sandra Horten

Slik ble jeg galoppfrelst med Fighter

Galoppponnien min, Bjerregårds Fighter, er en 16 år gammel vallak som vi kjøpte sommeren 2021. Med 128 cm i mankehøyde er Fighter en kategori 3-ponni som tidligere har konkurrert i ponnitrav og jobbet som rideskoleponni.

TEKST: ODA HERMINE EIKEN

Som minstemann i en hestefamilie fikk jeg første ponni før jeg var født. Både pappa og min storebror Storm rir begge to aktivt sprang, mens mamma er HMS- og logistikkansvarlig. Vi bor på et lite småbruk med egen ridebane og har plass til 5 hester. Vi har Fighter, Sjoko, åringen Charlie og spranghesten Cornelius. I tillegg har vi av og til noen ponnier i trening. Jeg begynte med ponnitrav og kjørte mitt første løp da jeg var to år gammel. Både jeg og minishettisene Bruno og Elvis var så små at pappa måtte spesiallage egen minisulky med smokkholder i. Under løpene jogget han ved siden. Heldigvis for pappa trenger han ikke lenger å løpe ved siden av! Fighter løper nemlig veldig fort.

Etter ponnitravkarrieren var over begynte jeg med sprangridning, og ponniene ble gradvis større og sprekere. Denne sommeren red vi feilfritt gjennom Norgesserien, og vi gjennomførte vår første feilfrie 90 cm sammen og vi vant LA på L-stevne. Jeg bruker Fighter til sprang og galopp. Galopp er noe han virkelig elsker.

Galopp ved en tilfeldighet

At jeg skulle begynne med galopp-ridning er litt tilfeldig. Vi bor rett ved siden av travbanen til Lillesand og Birkenes Travklubb, som hver pinse arrangerer travløp. I fjor så hadde de også galoppløp, og da tenkte jeg at det kunne være gøy å prøve. Vi visste ikke da at Fighter var utrolig rask og han slo alle de topptrente travponniene. Den seieren ga mersmak og vi tenkte at dette måtte vi gjøre mer. Etter litt googling fant vi ut via NoARK at ponnigalopp er en «greie». Vi tok kontakt med Anne

På vei ut på tur med pappa Torstein og storebror Storm. Foto: Privat

Minishettisen Bruno og jeg fikk være maskott under NM for ponnitrav i 2016. Da var jeg 4 år gammel. Foto: Privat

PonniDerby 2022 ble avgjort med målfoto hvor vi trakk det korteste strået. Tuva Wien og Ferry Canyon i grønn drakt vant løpet med en kort nese. Foto: hestefoto.no

Birk og meg fra Agria Oslo Horse Show. Foto: Privat

og Camilla i NoARK og fikk supergod hjelp til veien videre. Vi rakk akkurat å være med på vårens siste galopp trening og et løp på Ørevoll før sommeren. Da lå også veien åpen for Derby-dagen 2022. Det var litt av en opplevelse å få ri på gresset. Tenk at ponnierne får komme inn på en sånn dag på Ørevoll. Da det kryr av folk og politihester. Det er bare den beste følelsen.

Fighter og jeg har nå ridd mange galopp løp de siste to årene, mye takket være de flotte galopp løpene som de lokale klubbene arrangerer. Vi har ridd ca ti galopp løp og vunnet åtte av dem. På et av løpene tok de tiden på Fighter til 1:28 og da gikk han fort i tet og han løp en runde alene, midt i banen. Det føles som om Fighter fløy!

Fighter og Oda fra JMG Cup i 2021. Foto: Privat

Litt av alt

Fighter er en ganske giret ponni, men etter et galopp løp er han alltid roligere og bedre på de neste sprangstevnene. Han er lykkelig når han får ut overskuddet i galopp løp. I hverdagen så har jeg med Fighter på sprangtreninger for Per Bjørnstad, og ellers så trener jeg og pappa litt galoppintervaller på travbanen og da slår jeg alltid pappa. Ellers klatrer vi i skogen og rir mye bakkearbeid med markbommer hjemme på ridebanen.

Årets høydepunkter har vært Norsk Derby-dag med Fighter og at vi også i år klarte å kvalifisere oss til Top-Spec-finalen. Ponnigaloppen på Agria Oslo Horse Show er også et minne for livet. Under AOHS fikk jeg låne Birk. Han er shettisen til læreren min Irene. Etter løpet kom til og med Jens Fredrikson og spurte om å ta en selfie med meg!

Mens jeg skriver dette nå så er jeg på vei til Ørevoll og Halloweengaloppen. Der skal jeg ri første galopp løp med storebror sin Sjoko (Paintet Chocolate), han er en kategori 1. Jeg skal også ri Birk. Det blir en spennende dag!

Takk for at jeg fikk skrive her!

«Heldigvis for pappa trenger han ikke lenger å løpe ved siden av. Fighter løper nemlig veldig fort.»

Foto: Privat

ODA HERMINE EIKEN

- 11 år.
- Bor på Birkeland i Birkenes.
- Er hestegal!
- Drømmer om å bli proffjockey.
- Har vunnet galopp løp med brukket arm.
- Har et eget rom fylt til randen med Schleich-hest.
- Hver dag etter skolen fører jeg alle hestene og møkker stallen.

Følg oss på Instagram:
@team_eiken

Den firbeinte 18-årsgaven

Pensjonisten er den spalten jeg gleder meg til hver gang jeg åpner Veddeløperen! Så da jeg fikk forespørselen om å skrive om min egen «pensjonist», så var det bare å ta frem forfatteren i meg.

TEKST: CECILIE CLAUSEN

Hovedpersonen, eller hesten, er den lille brune hoppa Killer Queen, som tidligere stod i trening hos Gina Mathisen. Også er det meg, Cecilie Clausen, som nå er både liksomforfatter, amatørtrener og rytter på Killer Queen.

Neste i rekka er min kjære mor, Pia Clausen, som i alle år har kjørt rundt på meg til gud og enhver stall i hele nærområdet, sånn at jeg skulle få dekket lysten til å ri. I tillegg er det verdens mest støttende, herligste og staeste «ekstra-bestefar» Anders Bager, som har vært med oss og støttet oss på reisen.

Starten på det hele

Som nevnt, så gjorde min mor alt for at jeg skulle få lov til å sanke erfaring innenfor ridning, men «hestebasilusken» var visst ikke helt fornøyd med å bare ha en eller to hester å ri på daglig. Mamma har brukt flere titusentalls timer av livet sitt på og enten 1: kjøre meg til en stall 2: stå og fryse i en stall mens jeg saler opp, 3: Stå på en ridebane og fryse mens hun filmer meg ri eller 4: endt opp som min personlige slave, fordi «NÅ, er jeg lei av å stå her og du bruker unødvendig lang tid».

En dag fikk mamma en kommentar på en video på Facebook, om at hvis jeg trengte mer hest å ri på så var det bare å si ifra. Mamma nølte litt, for den var fra Gina, og Gina hadde jo masse «gjerne» galopphester. Det var tilbake i 2016/2017 at denne kommentaren kom. Etter tre år så tok jeg selv kontakt med Gina, og lurte på om hun trengte hjelp med ridning av noen hester, og jaggu så gjorde hun det!

Jeg var heldig og fikk ri på Twisted første gang, noe som ga meg en god

Killer Queen kan gå ganske fint i dressur. Foto: Privat

Killer Queen i jobb på sporet hos Gina med Linda Dahl på ryggen. Foto: Privat

følelse for disse fullblodsene. Månedene gikk og jeg utviklet meg. Jeg tror at på det meste så red jeg fem hester på én dag, både på ridebanen og nede på Ginas flotte treningsspor.

I 2022 red jeg aktivt hos Gina, startet sprangstevner med både Twisted og Perfect Illusion, men jeg klødde i fingrene etter mer. Jeg maste dag inn og dag ut etter å få lov til å prøve meg på en av hennes to 3-åringer. I juli gadd ikke Gina høre mer på masingen min, så da fikk jeg lov til å starte med å ri Killer på tur, bare skrittetur. Etter hvert utviklet skritteturene seg til å bli cantring på sporet og ridning på ridebanen. Noen ganger så tror jeg at jeg kan takke meg selv for at jeg er så sta som jeg er, ellers tror jeg ikke jeg hadde hatt den hesten jeg har nå.

En STOR hemmelighet

Mamma var jo som alltid med i stallen og hang, og hun visste veldig godt at Gina skulle kvitte seg med noen hester før vinteren. Og det er jo som regel de som presterer dårligst som blir solgt som ridehester. Killer har aldri vært en super løpshest, hun har alltid gått superbra i trening, men hun har aldri fått vist det i løp. Den største prestasjonen hennes er en 2. plass i debuten, hvor hun ble plassert foran superhoppa Semper Fi. Bortsett fra dette så har hun tre 5. plasser, på 17 starter. Altså ingen superhest.

Mamma hadde sett hvor mye jeg hadde strevd for å få lov til å ri denne hesten, og hvor mange timer jeg brukte på å bare sitte inne i boksen hennes. Hun funderte, luftet tanken med Anders, luftet tanken med Gina, og funderte litt til. Killer hadde hatt en pause pga. en hovknusning, jeg hadde hatt noen dårlige stevner, og skole var en stor ting som dro ned motivasjonen min for hest. Jeg hadde sagt til mamma flere ganger at så snart sesongen var over så kom jeg til å slutte å ri. DET skulle mamma og Gina sørge for at ikke kom til å skje.

KILLER QUEEN

- Hoppe født 2019 e. Giant Sandman u. Lariyda
- Eier: Stall Ådne
- Høyeste hcp: 64
- Aktuelt hcp: 46
- Karriere: 17 starter
- Beste plassering: 2. plass
- Pensjonist fra juni 2023

Killer Queen og Cecilie koser i boksen. Foto: Privat

Killer Queen kan også hoppe, når hun vil... Foto: Privat

En sen kveld fikk jeg denne meldingen av Gina; «Kan du sende meg noen fine bilder du har av Killer og Speedy (den andre 3-åringen)? Jeg tenker jeg skal legge dem ut på «finn.no» ila. uka». Motivasjonen min dalte etter den meldingen. Annonseren til Speedy ble lagt ut, og jeg tror jeg våknet flere ganger i løpet av natta bare for å sjekke om Killer sin annonse også var lagt ut. Søkefeltet stod i hvert fall på «Flblotts» da jeg skulle åpne Finn.no på morgenen, jeg tror det skulle stå «Fullblods» der.

«Det har alltid vært drømmen og få en hest i bursdagsgave.»

Den er deres, hvis dere vil ha den

7. september 2022 stod jeg og skulle sale opp Twisted for en økt på ridebanen. DA klarte ikke mamma å holde seg lengre, hun hadde nemlig tidligere samme dag fått servert leietauet til Killer Queen, med ordene «Den er deres, hvis dere vil ha den selvfølgelig». Mens jeg gikk og surret med mitt eget og var i gang med å sale opp, så hadde mamma på et eller annet magisk vis klart å liste seg rundt med et gavebånd, og fått det på Killer Queen inne i boksen. Mamma ropte meg bort og sa, med noe av det dårligste pokerfjeset jeg har sett, «Neimenn, hva er det du har på deg?».

Det har alltid vært drømmen å få en hest i bursdagsgave, men med alt som hadde gått mot meg det

året, så klarte jeg liksom ikke helt å stole på magefølelsen min. Jeg runda bokshjørnet, og skjønte virkelig ikke at det var sant! MIN helt egen hest! Jeg hadde stått uten egen hest ca. like lenge som jeg hadde ridd hos Gina for jeg måtte dessverre avlive drømmeponnien min på den tiden. Den dag i dag, så tror jeg fortsatt at det er han som har sendt Killer til meg, at det er han som har oppdratt henne, og i hvert fall at det er han som har fortalt henne hvordan man sniker seg inn i hjertet til både Anders og meg!

Ridehest eller løpshest

Vi fikk Killer Queen i håp om at hun kunne bli en fin ridehest. Hvis vi ville, så kunne vi prøve henne i løp også, men Gina ville ikke garantere at det ville bli en suksess. Hun ønsket at hvis hun ikke funket som ridehest eller som løpshest, at vi i hvert fall skulle få muligheten til å få et avkom på henne. Så i tillegg til hesten, så fikk vi også lov til å bruke Ginas hingst, Quarterback, om vi en dag bestemmer oss for å bedekke henne.

Killer Queen flyttet inn hos oss dagen etter at jeg fikk henne, og man skulle trodd at hun aldri hadde vært et annet sted. Hun valset rett inn i paddocken sin på 2–3 mål, og følte seg helt hjemme. Den første tiden gikk til å fete henne opp. Hun hadde stått ute noen netter den sommeren og ikke tålt det så bra, dessverre. Gina så det fort og prøvde å fete henne opp, men hun er absolutt ikke en hest det er lett å holde vekten på. Det ble lite ridning de første månedene, men mye bakkearbeid og leieturer.

Anders har, fra den dagen hun flyttet inn, hatt et stort håp om at en av hestene fra «ønne», som han kaller stallen, skal komme ut og gå på en ordentlig bane.

Han har alltid vært inne i travet, leser Trav- og Galoppnytt og har snakket om Gina hver gang hun har vært i bladet. Så han var klar på at Killer Queen skulle tilbake på banen, om det så bare ble ett løp, så var han fornøyd. Fra september og ut året så ble hun ridd litt på ridebanen, og hadde en god del fri. Over nyttår så startet jeg opp med å ri på tur, skritteturer, travturer og til slutt galoppeturer. På stallen vår har vi ikke et eget treningsspor, så jeg har brukt utallige timer på den lille grusveien til og fra stallen. Hacke den ene veien, og så den andre veien – igjen og igjen. Da våren kom, og veien begynte å bli bar, så sa vi at nå var vi klare til å reise til Gina for å teste kreftene på sporet.

Gina selv var veldig busy med å få sine egne hester klare til start, så vi hørte med hennes høyre hånd Linda Dahl, om hun kunne ri henne der nede for å kjenne om det var lenge før hun var startklar. Linda hadde ja-hatten på (som alltid) og slengte seg på. Hun var positivt overrasket over hvor bra hun kjentes ut, og hvor mye bedre hun var å ri på, så det skulle ikke være for vanskelig å få den startklar. Vi fikk tatt et par jobber der nede og to jobber inne på Ørevoll. I mellomtiden fikk jeg også tatt amatørtrenerlisensen min, og kunne selv stå som trener i hennes første start hos oss.

Det første løpet hennes fikk jeg Willa Schou til å ri. Hun trengte løpet, men klarte å holde følge med feltet, og hele team Ådne var optimister. Willa red igjen i det andre løpet, og de endte på en 5. plass, og både jockey og trener var superfornøyd med prestasjonen.

Det tredje løpet var et amatørlop over 1100 meter dirttrack. Jeg følte det var distansen hennes. Frida Sandbraaten red, men hun fikk dessverre løpet ødelagt i starten, og hesten ga opp ut på

Nitti prosent av øktene fra bakken gikk sånn her til å begynne med. Foto: Privat

Killer Queen og Jan-Erik før start på 900 meter. Foto: Hestefoto.no

oppløpet da hun var langt bak.

Etter dette løpet fikk hun en liten pause, før jeg fikk melding fra Gina mens jeg var på ferie i Danmark; «Skal du ikke melde Killer Queen i 900 meter 5. juni?» Jeg ringte til Gina og spurte om hun hadde «tørna». 900 meter, rett frem, på gresset? Jaja tenkte jeg og meldte. Jeg fikk Jan-Erik Neuroth til å ri, for han kan VIRKELIG få frem det beste i en hest!

Selvbestemt pensjon

Lite visste jeg om at Killer Queen, før den siste jobben, skulle nekte å gå ned på sporet til Gina. Hun sa seg ferdig med løpskarrieren og pensjonerte seg selv. Som eier og trener var det min jobb og akseptere dette, når hun sa ifra så tydelig. Jeg sa til meg selv at hun skulle gå dette siste løpet, og så skulle hun slippe å gå flere løp. Til Anders sin store

ergrelse ble dette også til virkelighet, det ble ikke noe mer løp. Hun endte sist i løpet så lysten var nok borte.

Vi var da kommet til juni og det var for sent å bedekke henne. Hun hadde jo gått som ridehest mellom løpene sine, så vi fortsatte å ha henne som ridehest. Og bare siden da har hun utviklet seg enormt.

Planen nå, og planen videre

Killer Queen er den mest lærevillige hesten jeg noensinne har møtt, så jeg må klype meg selv i armen flere ganger mens jeg ri, for hun er fortsatt bare fire år gammel. Killer Queen og jeg har nå startet noen *pay and jump-stevner*. Hun er snill som dagen er lang, og jeg er ikke redd for å sette barn opp på henne på ridebanen. Vi har hatt barn helt ned til ni år, som har travet rundt på henne uten å bli leid.

«Jeg har brukt utallige timer på den lille grusveien til og fra stallen.

Hacke den ene veien, og så den andre veien – igjen og igjen.»

Hun skal etter planen bli værende hos oss for alltid. Vi ønsker å sette føll på henne våren 2024, og håper på et friskt og fint føll etter Quarterback. Etter dette så skal hun få nyte livet som ridehest, og hvem vet, kanskje få flere føll.

Øvrevoll Hesteeierforening

Øvrevoll Hesteeierforening arbeider for deg som hesteeier.
Meld deg inn på www.hesteeierforeningen.no

HJELPEMIDLER

Jordblender begrenser synsfeltet for hester. Kan hjelpe hester som bærer hodet for høyt, da hesten må senke hodet for å se over saueskinnet.

Ørepropper og **ørehetter** holder hesten roligere.

Tungestropp binder tungen fast slik at hesten ikke får tungen over bittet. Hjelper også hesten med å holde luftveiene frie.

Ørepropper/
Jordblender

Ørehetter/
Tungestropp

HJELM

Må være EU-godkjent. Hjelm regnes ikke inn i ridevekten.

BRILLER/GOGGLES

Tynne briller i plast. Flere par brukes gjerne på våt bane da sand og jord klitrer seg fast.

DRAKT/HJELMTREKK

Drakten og hjelmtrekket er i eiers farger og design. Laget av silke eller polyester for å veie minst mulig.

SIKKERHETSVEST

Godkjent sikkerhetsvest under drakten er påbudt. Jockey veier seg med vest, men får 1 kilo fratrekk for vesten.

STRIKKER

Strikker på ermene for å holde dem på plass så de ikke blåser opp.

TØYLER

Tøyler med gummi for godt grep, og irsk martingal som holder tøylenes sammen.

PISK

Pisk tillates kun i 2-årsløp og hinderløp. Brukes til korreksjon, ikke som fremdriftsmiddel.

BUKSE

Alltid hvite, laget av tynt og lett stoff.

STØVLER

Alltid svarte, men kanten kan være i farger; rød, brun eller blå er mest vanlig. Laget i tynt og lett plast.

BLINKERS

Blinkers brukes for å redusere hestens synsfelt og dermed hjelpe hesten å konsentrere seg bedre om løpet. Det finnes tre forskjellige typer blinkers: **Vanlige blinkers (B)** som finnes i både hel og halv kopp, **saueskinnsblinkers (S)** som er den mildeste varianten og **fleksible blinkers (F)** som kan dras ned under løpet av jockey.

Vanlige blinkers

Saueskinnsblinkers

Fleksible blinkers

BLYTEPPE

Ligger under salen og brukes for å tilpasse vekten til korrekt ridevekt.

FORTØY

Fortøy brukes for å hindre at salen sklir bakover.

BANDASJER

Bandasjer brukes for å beskytte hestens ben. Risikoen for at disse løsner fra hestens ben er minimal da de er klebrige.

SAL

Løpssalen er laget av syntetisk materiale eller lær, og veier fra så lite som 125 gram til 2–3 kilo. Stigbøyler er som regel laget av karbon, aluminium eller titan for å være så lett som mulig, og samtidig sterkt og solid. Gjorder er lette og elastiske for å passe flere typer hester.

Spørsmål og svar

Hvilken rase er galopphester og hvor gamle er de?

Hestene som går galopp er av rasen engelsk fullblods. Fullblodshestene kan begynne å gå løp fra de er to år gamle, og som regel går de løp frem til seks-syvårsalderen. Veldig mange galopphester blir flotte ride-/feltrittshester etter endt karriere. Mange av hoppene blir bedekket for å prøve å få frem en fremtidig vinner.

Hvor mange galoppbaner er det i Norge?

I Norge finnes det kun én galoppbane. Øvrevoll Galoppbane ligger i Bærum kommune utenfor Oslo.

Hva betyr formtall?

Formtall er galoppens måte å rangere hestene på. Alle hester som går løp får et tall mellom 40 og 100 som indikerer hvor god hesten er. I Skandinavia er det en person ansatt til å bestemme hvilket formtall en hest skal ha. Hesten flyttes både opp og ned i formtall etter hvert som den gjør gode eller dårlige løp. I de løpene som heter handicapløp bestemmes vekten hesten skal bære utifra formtallet og hvordan løpet er skrevet ut. Har løpet f.eks. proposisjon «formtall minus 10 kilo» skal hesten bære den vekten man får ved å trekke 10 kilo fra formtallet. Dermed har hester med lavere formtall like stor mulighet til å vinne som en hest som har bedre formtall.

Hva slags baner går galopphester på?

På Øvrevoll har vi en gressbane og en sandbane (dirttrack). Hvilket underlag løpet går på avhenger av årstid, klasse på løpet og distanse. Mange lurer på hvorfor ikke det kan gå galopp på travbanene. Dette er fordi galopphester trenger mye løsere underlag enn travhestene. Dette har med gangarten å gjøre, en galopphest treffer bakken med et ben av gangen mens i travet treffer de bakken med to ben av gangen. Dessuten er travbanenes svinger for krappe for galopp og banen er mye kortere, dvs. det blir for mange svinger for påkjennelsen på hestebena.

Hva er forskjellen på handicapløp og løp med faste vekter/aldersvektløp?

I handicapløp bærer hesten vekt etter hvilket formtall den har, dvs. etter hvor god hesten er. Dermed skal teoretisk sett

alle hestene ha like stor sjanse til å vinne. I løp med faste vekter bærer alle hestene samme vekt, bortsett fra hoppene som bærer 1,5 kilo mindre. I aldersvektløp bestemmes vektene av hestenes alder.

Hvorfor går hestene med forskjellig vekt?

Hestene går med vekt i løp etter hvordan formtall de har. Det vil si at de får vekt etter hvor gode de er. Dermed har mindre gode hester like stor sjanse til å vinne løpet som en bedre hest, fordi den dårligste av hestene har mindre vekt. Det blir litt som om du skulle gått skirenn mot Petter Northug – han må bære tyngre sekk på ryggen for at dere i teorien skal komme likt i mål.

Hvordan klarer en jockey å ri mange vekter på en løpsdag?

En jockey har som regel flere ritt på en løpsdag med flere forskjellige vekter. For å klare dette bruker jockeyene bly for å legge til vekt i salen. Alle jockeyer har satt en minstevekt de kan ri, f.eks. 54 kilo. For å ri 60 kilo legges det til den mengden bly som må til for at jockeyen med sal, gjorter, klær og sikkerhetsvest skal komme opp i 60 kilo. Noen ganger bruker de en tung sal, andre løp må de bruke den letteste de har. Salen og jockeyen kontrollveies før og etter hvert løp.

Amatørløp

Et løp der alle hestene ris av ryttere med amatørrytterlisens. Hestene er de samme som går i vanlige galopp. For å ri amatørløp må man ha amatørrytterlisens. Amatørløp er ikke det samme som ponni-/ridehestgalopp som rides av ryttere uten lisens. Ridevektene i amatørløp er høyere enn i vanlige løp. Dette gjør at også de som driver med galopp på hobbybasis, eller som ikke er bygd som små jockeys har en mulighet til å ri løp. I amatørløp er minimumsvekten 60 kilo, mens i vanlige løp er den 52 kilo.

Amatørrytter

En rytter som rir i trening og har det som hobby. Mange amatører rir i trening og eventuelt i løp bare for moro skyld ved siden av skole og jobb. Andre arbeider med hester, men vil ikke satse på en proffkarriere, eller er for tunge til å bli jockey. Amatørryttere kan kun ri amatørløp frem til de har 10 seire, etter det kan de også ri profesjonelle løp. Alle

med godkjent amatørrytterlisens kan ri hinderløp.

Amatørtrener

En amatørtrener trener kun sine egne hester. Som oftest holder de til hjemme på gårder eller i småstaller. Naturligvis får hestene deres komme inn og trenes på banen. Mange profftrenerer har startet sin karriere som amatørtrenere.

Hva slags utstyr bruker man i galopp – til trening og til løp?

Hester i trening blir som oftest ridd i treningssal og med vanlig hodelag med trinsebitt. I tillegg brukes det en halsring, eller vanlig martingal. I løp brukes den løpsal som jockey trenger avhengig av vekt. Jockeyen bruker sin egen sal, blyteppe, gjorter og pad. Dette for at rytteren skal kunne kontrollere vekten som han/hun skal ri. Jockeyen har på seg hesteeierens drakt. Hver eier har sine farger i motsetning til i travløp der kusken rir med sin egen drakt i hvert løp. Sikkerhetsvest og godkjent hjelm er påbudt.

Hvor gammel må jeg være for å bli treningsrytter?

Det finnes ingen øvre eller nedre grense for å bli treningsrytter. Det eneste kravet er at treneren finner deg god nok til å ri galopphester, fordi hvis det skjer noe er det han/hun som har ansvaret. De fleste begynner å ri galopphester når de er ca. 15 år gamle – dette avhenger selvfølgelig av størrelse, erfaring og styrke.

Hva må jeg gjøre for å kunne ri amatørløp?

For å kunne ri løp må man være over 15 år, og bli funnet tilstrekkelig dyktig nok av en galopp trener. I tillegg må man gjennomføre et kurs, en fysisk prøve og ri et prøveløp der en komité skal vurdere om du er skikket til å ri løp. Informasjon om prøvene legges ut på Norsk Galopp og NoARKs nettsider hvert år. Galopp treneren må attestere at en rytter er skikket til å gå gjennom prøvene.

Hvem kan være med på ponni-/ridehestgalopp?

Alle ponnier/hester og ryttere kan være med på ponni-/ridehestgalopp. NoARK arrangerer treninger på våren og høsten. Ta med vanlig utstyr (inkl halsring/martingal) og husk at det må vises vaksinasjonskort for å være

med på trening. For å starte i løp må ekipasjen ha vært på minst én trening og godkjennes av NoARKs instruktører, samt at ponni/hest må være minst 4 år. I tillegg må rytteren være medlem av NoARK.

Blinkers

«Skylapper» som brukes for å få hestene til å konsentrere seg. De hindrer hesten i å følge med på alt annet som skjer rundt den. De kan være store eller små, og det finnes forskjellige varianter slik at man bestemmer akkurat hvor mye hesten skal se.

Canter

En samlet galopp som brukes i hestens hverdagstrening. Når hestene galopperer til start i et løp, sier man at de «cantrer til start».

Dirttrack (dt)

Et baneunderlag basert på sand og grus. En av de to banene på Ørevoll galoppbane. Kommer opprinnelig fra USA, der de fleste løp rides på dirttrack.

Distanse

Vanligvis ligger distansene på mellom 900 meter og 2830 meter. Opp til 1370 meter regnes som sprinterdistanse, ellers snakker man om milerdistanse opp til ca. 2000 meter, og alt over regnes som stayerdistanse. En del hester er spesialisert på én distanse, mens andre greier å løpe på alle.

Drakt

Alle hesteeiere har en egen drakt registrert hos Norsk Jockeyklub. Denne består av skjorte og trekk til hjelmen. Jockeyene benytter drakten når de rir en hest eid av en gitt hesteeier.

Favoritt

Den mest spilte hesten i et løp, dvs. den hesten som spillerne og anmelderne tror skal vinne løpet.

Flatløp

Løp som går på en bane uten hinder. Hestene og jockeyene må kun konsentrere seg om å legge opp løpet på en bra måte (tempomessig), og komme først i mål.

Formtall eller handicap

Et tall som vurderer hestens prestasjoner. Det blir satt av banens «handicapper» for hver hest etter at den har gått sine første tre løp, eller har vunnet et av de to første. Formtallet justeres etter hver start hesten har. Jo høyere formtall jo bedre hest. De beste hestene i Skandinavia

ligger på omkring 90, og det laveste tallet som blir satt er 40.

Gressbane (gr)

En bane der hestene løper på gress. Kan variere i hvor hard eller myk den er, og dette er basert på hvor vått eller tørt været har vært. De fleste baner i Europa er gressbaner. Ørevoll har både dirttrack- og gressbane.

Hekkeløp

Løp som går på en bane med hinder. Hindrene, eller hekkene, er løse og gir etter dersom hestene treffer dem. I steeplechase, som er en form for hekkeløp, er hindrene faste og høyere enn de vanlige hekkene.

Jockey

Det engelske ordet for profesjonell rytter som også brukes i Norge. Jockeyene har lisens fra Norsk Jockeyklub. Før man blir jockey er man lærling. Både lærlinger og jockeyer får betalt for å ri løp. Dette er dels en fast sum per ritt og dels en prosentsats av premiebeløpet hesten løper inn.

Klassiske løp

Det er fem klassiske løp hvert år. De er for 3-årige hester og rides over hele verden etter modell fra England. Det er 1000 Guineas (kun hopper), 2000 Guineas, Norsk Oaks (kun hopper), Norsk Derby og St. Leger.

Leie

Å leie er å presentere hesten til løp. Man leier hesten i visningspaddocken før løpet, tar den i mot etter løpet og gjør den klar for kvelden. Rutinen er forskjellig fra stall til stall.

Lærling

En lærling er en rytter som er i utdanningsprosessen til å bli proffjockey. Før man kan få profflisens må man ha gjennomgått 4 år som lærling. Lærlinger får betalt for å ri løp, og de får også enkelte fordeler i løp, som en vektlettelse fra den ordinære ridevekten. Etter 70 seire mister lærlingen vektlettelsen og kan søke om jockeylisens selv om ikke de 4 årene er gått.

Maiden/Novise

Maiden er en hest som aldri har vunnet løp. En novise er en hest som bare har vunnet et løp.

Miler

En hest som har sin beste distanse over mellomlang distanse (egentlig en engelsk mile dvs. 1609 meter).

Proffløp

Et løp som rides av profesjonelle jockeyer. Her er minstevektene lavere enn i amatørløp, dvs. 52 kilo.

Profesjonell trener

En «profftrener» trener egne og andres hester. Antallet hester en profftrener er ansvarlig for varierer. Treneren har gjerne forskjellige hesteeiere som har én eller flere hester oppstallet hos seg.

Proposisjoner

Bestemmelsene for hvert enkelt løp. I en løpsproposisjon står betingelsene for løpet, dvs. hvilken type hest som får starte i løpet; alder, kjønn, formtall, antall seire og/eller inntjente penger. Den angir også distansen, om det er et amatør-, proff- eller hinderløp.

Pulle

Kommer fra det engelske ordet «pull», dvs. å dra. De fleste galopphester liker å løpe fort, og de har noen ganger veldig godt tak i bittet for å få springe fortere. Dette kalles å pulle. En hest som puller mye kalles en «puller».

Sprinter

En hest som løper best på korte distanser. Opp til ca. 1370 meter regner som sprinterdistanser.

Startbokser

Hestene lastes i «boksene» i bredden, side ved side, etter nummerordning, med det laveste nummeret på innerspor. Boksdørene åpnes samtidig når starten går. Startbokser brukes i flatløp, men ikke i hinderløp eller i ponniløp.

Stayer

En hest som løper best på lange distanser, dvs. omtrent 2000 meter og lenger.

Vektlettelse

For at ferske ryttere skal få mulighet til å ri og skaffe seg erfaring får de en vektlettelse som trekkes fra hestens opprinnelige ridevekt i et løp.

Visningspaddock

Det er plassen der hestene leies rundt og vises frem før løpene. I visningspaddocken setter jockeyene seg opp før hestene cantres til start.

**Har du spørsmål om galopp?
Send oss en epost – vi svarer
på alle spørsmål.
NoARK@NoARK.info**

Resultater amatørsesongen

4. MAI – PA MINIBUSS CUP I 1100 DIRT

1	Azure World (GB)	Benedikte Rånes	69	Are Hyldmo
2	How Dare You (SWE)	Charlotta Ericsson	66	Marie Lustig
3	Dark Money	Mai Elin Fjellheim	59	Ragnar Sørhaug
4	Norok	Malin Bekkelund Østby	67	Åge Mathisen
5	Bobby The Brown (SWE)	Mie Blichfeldt	68	Hallvard Soma
6	Danish of Course (DEN)	Tonje Sørvang	65	Åge Mathisen

11. MAI – PA MINIBUSS CUP II 2400 DIRT

1	Sir Walter (SWE)	Charlotta Ericsson	64	Susanne Sivrup-Rosenqvist
2	Dark Money	Mai Elin Fjellheim	62	Ragnar Sørhaug
3	Norok	Tonje Sørvang	69	Åge Mathisen
4	Airtrix (DEN)	Finn Kristiansen	73	Cathrine Erichsen
5	Famous Riff	Elin Ahlin	65	Are Hyldmo
6	Clauses Andy (DEN)	Emelie Gustafsson	65	Marie Lustig
7	Danish of Course (DEN)	Malin Bekkelund Østby	58,5	Åge Mathisen

25 MAI – PA MINIBUSS CUP III 1750 DIRT

1	Sir Benjamin (SWE)	Tonje Sørvang	66	Åge Mathisen
2	Hot Bubbles	Frida Sandbraaten	63	Steinar Holm
3	Bobby The Brown (SWE)	Ida Tandberg	58	Hallvard Soma
4	Airtrix (DEN)	Finn Kristiansen	63	Cathrine Erichsen
5	Norok	Malin Bekkelund Østby	62	Åge Mathisen

1. JUNI – HØYMYR HESTEUTSTYR CUP I 1100 DIRT

1	Machine Gun (IRE)	Ida Tandberg	58	Knut O. Arnesen
2	Legosoldat (IRE)	Charlotta Ericsson	67	Caroline Myrman
3	Azure World (GB)	Benedikte Rånes	58	Are Hyldmo
4	Titanium Carlrass (DEN)	Michelle Rosenqvist	65	Annette Stjernstrand
5	Black Power (IRE)	Thuva Hjalmarsson	69	Lenitha Adolfsson
6	Simmy's Copshop (GB)	Fernando Manzo	73	Hege Larsen Mjølvi
7	Zagora (DEN)	Mie Blichfeldt	5	Are Hyldmo

8. JUNI – NOARK VANDREPOKAL 2300 DIRT

1	Norok	Malin Bekkelund Østby	57	Åge Mathisen
2	Away Wit Da Fairys (IRE)	Karoline Pedersen	65	Karoline Pedersen
3	Sir Benjamin (SWE)	Tonje Sørvang	62,5	Åge Mathisen
4	Chizonwheels (SWE)	Charlotta Ericsson	60	Susanne Sivrup-Rosenqvist
5	Prince Field (IRE)	Frida Sandbraaten	62	Kjell Erik Swartling
6	Moonflash (IRE)	Jana Kolackova	60	Tollef Langvad

15. JUNI – HØYMYR HESTEUTSTYR CUP II 1100 DIRT

1	Bobby The Brown (SWE)	Ida Tandberg	62	Hallvard Soma
2	Imperial Dawn (GB)	Fernando Manzo	62	Knut O. Arnesen
3	Azure World (GB)	Benedikte Rånes	70	Are Hyldmo
4	Heia Pingu	Nicolas Vega	62,5	Hallvard Soma
5	Hope And Glory (IRE)	Mie Blichfeldt	65	Hallvard Soma
6	Dark Money	Mai Elin Fjellheim	58	Ragnar Sørhaug
7	How Dare You (SWE)	Charlotta Ericsson	63	Marie Lustig
8	Killer Queen	Frida Sandbraaten	61	Cecilie Clausen
s	Miss Devilicious	Tonje Sørvang	61,5	Åge Mathisen

29. JUNI – HØYMYR HESTEUTSTYR CUP III 1100 DIRT

1	Greycious Girl (IRE)	Frida Sandbraaten	66	Tina Smith
2	Azure World (GB)	Benedikte Rånes	66	Are Hyldmo
3	Black Million	Linda M A Dahl	69	Gina Mathisen
4	Legosoldat (IRE)	Malin Bekkelund Østby	70	Caroline Myrman
5	How Dare You (SWE)	Emelie Gustafsson	60	Marie Lustig
6	Norlando	Tonje Sørvang	63	Åge Mathisen
7	Bobby The Brown (SWE)	Ida Tandberg	60	Hallvard Soma
8	Danish of Course (DEN)	Mie Blichfeldt	59	Åge Mathisen
9	Heia Pingu	Jana Kolackova	60	Hallvard Soma
10	Clauses Manila (SWE)	Michelle Palmberg	56	Marie Lustig
11	La Mischabel	Linn Christine Arntzen	67	Tonje Guttulsrød

5. JULI – HØYMYR HESTEUTSTYR CUP IV 1730 GRESS

1	Gimme Love (SWE)	Thuva Hjalmarsson	63	Lenitha Adolfsson
2	Amzaan (IRE)	Ida Tandberg	66	Knut O. Arnesen
3	Moonflash (IRE)	Jana Kolackova	60	Tollef Langvad
4	Cat's Gambit (GB)	Jacob Kvisla	63	Tobias Hellgren
5	Started It All (GB)	Michelle Rosenqvist	61	Annette Stjernstrand
6	Norok	Tonje Sørvang	59	Åge Mathisen
7	Laoch Liath (IRE)	Charlotta Ericsson	60	Annette Stjernstrand
8	Gin (SWE)	Engla Tunmar	56	Henrik Engblom
9	Layton (GER)	Michelle Palmberg	59	Marie Lustig
10	Khurshed (IRE)	Emelie Gustafsson	66	Marie Lustig
11	Machine Gun (IRE)	Fernando Manzo	62	Knut O. Arnesen
12	Sunbreak (IRE)	Frida Sandbraaten	65	Nina Bakstad

20. JULI – AGRIA DYREFORSIKRING AMATØRLØP 1730 GRESS

1	Supremacy Quick (SWE)	Michelle Rosenqvist	64	Åsa Edvardsson
2	Lynghonning	Mie Blichfeldt	61	Hallvard Soma
3	Sir Aircross	Nicolas Vega	69	Are Hyldmo
4	Clauses Andy (DEN)	Emelie Gustafsson	60	Marie Lustig
5	Menada (SWE)	Charlotta Ericsson	60	Åsa Edvardsson
6	Diggitt	Tonje Sørvang	59	Tonje Guttulsrød
7	Airtrix (DEN)	Finn Kristiansen	68	Cathrine Erichsen
8	Hope And Glory (IRE)	Linn Christine Arntzen	65	Hallvard Soma
9	Dark Money	Mai Elin Fjellheim	59	Ragnar Sørhaug
10	Cincinnatus	Jana Kolackova	58	Tina Smith
s	Arkangel	Ida Tandberg	60	Silja Støren

27. JULI – HESTEFOTO.NO AMATØRLØP 1750 DIRT

1	Naasha (IRE)	Nicolas Vega	68	Hallvard Soma
2	Bobby The Brown (SWE)	Ida Tandberg	60	Hallvard Soma
3	Hot Bubbles	Frida Sandbraaten	64	Steinar Holm
4	Airtrix (DEN)	Finn Kristiansen	63	Cathrine Erichsen
5	Cat's Gambit (GB)	Fernando Manzo	71	Tobias Hellgren
6	Sir Anton	Jana Kolackova	59	Pål Jørgen Nordbye
7	Karen From Finance (SWE)	Michelle Rosenqvist	69	Sophia Andersson
8	Is What It Is (GB)	Elin Hedman	63	Annette Stjernstrand
9	Second Try (SWE)	Charlotta Ericsson	62	Annette Stjernstrand
10	Sir Benjamin (SWE)	Tonje Sørvang	67	Åge Mathisen

10. AUGUST – HØYMYR HESTEUTSTYR CUP V 1100 DIRT

1	The Singing Butler	Mie Blichfeldt	62	Hallvard Soma
2	Bartat (GB)	Aiden Jones	59	Viktoria Aurora Hughes
3	Desert Dust (DEN)	Emelie Gustavsson	63	Marie Lustig
4	Miss Percy (DEN)	Mille Gjerdalen	64	Tina Smith
5	Away Wit da Fairys (IRE)	Karoline Pedersen	62	Karoline Pedersen
6	Hadrian (SWE)	Engla Tunmar	62	Madeleine Wittgren
7	Point Boy (SWE)	Michelle Rosenqvist	66	Susanne Sivrup-Rosenqvist
8	Azure World (GB)	Benedikte Rånes	59	Are Hyldmo
9	Machine Gun (IRE)	Ida Tandberg	61	Knut O. Arnesen
10	Norlando	Tonje Sørvang	58	Åge Mathisen
11	Brazuca (IRE)	Fernando Manzo	63	Knut O. Arnesen
12	Queen Of Hearts (DEN)	Finn Kristiansen	6	Cathrine Erichsen

17. AUGUST – HOVSLAGER DANNY PATIL AMATØRLØP 1100 DIRT

1	Imperial Dawn (GB)	Fernando Manzo	67	Knut O. Arnesen
2	Titanium Carlas (DEN)	Nicolas Vega	70	Annette Stjernstrand
3	Hope And Glory (IRE)	Mie Blichfeldt	60	Hallvard Soma
4	Black Million	Linda M A Dahl	70	Gina Mathisen
5	Chizonwheels (SWE)	Michelle Rosenqvist	64	Susanne Sivrup-Rosenqvist
6	Norlando	Tonje Sørvang	69	Åge Mathisen
7	Bobby The Brown (SWE)	Ida Tandberg	66	Hallvard Soma
8	Charlie Boy	Finn Kristiansen	65,5	Cathrine Erichsen
9	Furious Ruby (IRE)	Frida Sandbraaten	63,5	Steinar Holm
10	Arwaag (IRE)	Emelie Gustavsson	61	Marie Lustig
11	Clauses Manila (SWE)	Michelle Palmberg	56	Marie Lustig

20. AUGUST – LONGINES LADIES AND GENTLEMEN CUP 1730 GRESS

1	Norok	Tonje Sørvang	60	Åge Mathisen
2	Steely Queen (GB)	Jana Kolackova	58	Tina Smith
3	Second Try (SWE)	Charlotta Ericsson	60	Annette Stjernstrand
4	Cat's Gambit (GB)	Aiden Jones	67	Tobias Hellgren
5	Red Valley (USA)	Fernando Manzo	67	Knut O. Arnesen
6	Trust Me (SWE)	Russell Masset	66	Tina Smith
7	Gin (SWE)	Michelle Rosenqvist	64	Henrik Engblom
8	Queen Of Hearts (DEN)	Finn Kristiansen	65	Cathrine Erichsen
9	Hot Bubbles	Frida Sandbraaten	61	Steinar Holm
s	Scytale (GB)	Engla Tunmar	65	Annette Stjernstrand
s	Bobby The Brown (SWE)	Mie Blichfeldt	58	Hallvard Soma
s	Moonflash (IRE)	Tollef Langvad	67	Tollef Langvad

31. AUGUST – ØVREVOLL HESTEEIERFORENINGS KLOKKELØP I 1750 DIRT

1	Lynghonning	Mie Blichfeldt	67	Hallvard Soma
2	Clauses Andy (DEN)	Emelie Gustavsson	63	Marie Lustig
3	Sweet Cake (SWE)	Michelle Rosenqvist	69	Sophia Andersson
4	Menada (SWE)	Charlotta Ericsson	60	Åsa Edvardsson
5	Dark Money	Mai Elin Fjellheim	63	Ragnar Sørhaug
6	Cincinnatus	Jana Kolackova	58	Tina Smith
7	Warning Shot	Tonje Sørvang	59	Åge Mathisen
8	Minas Tirith	Tollef Langvad	60	Tollef Langvad
m	Heia Pingu	Ida Tandberg	65	Hallvard Soma
s	Clauses Manila (SWE)	Michelle Palmberg	56	Marie Lustig

7. SEPTEMBER – ØVREVOLL HESTEEIERFORENGS KLOKKELØP II 1980 GRESS

1	Karen From Finance (SWE)	Aiden Jones	64	Sophia Andersson
2	Started It All (GB)	Thuva Hjalmarsson	65	Annette Stjernstrand
3	Sir Walter (SWE)	Michelle Rosenqvist	64	Susanne Sivrup-Rosenqvist
4	Lucky Diamond	Ida Tandberg	64,5	Gina Mathisen
5	Ede's Garrinchi (SWE)	Charlotta Ericsson	71	Tobias Hellgren
6	Norok	Tonje Sørvang	64	Åge Mathisen
7	Golden Song (USA)	Nicolas Vega	67	Annette Stjernstrand
8	Airtrix (DEN)	Finn Kristiansen	61	Cathrine Erichsen
9	Steely Queen (GB)	Jana Kolackova	60	Tina Smith
10	Clauses Sheik (SWE)	Emelie Gustavsson	64,5	Marie Lustig
11	Man Of Devotion	Linda M A Dahl	64,5	Gina Mathisen
12	SérAPHINE (SWE)	Frida Sandbraaten	68	Steinar Holm
13	Dusty Quickstep	Mie Blichfeldt	59	Åge Mathisen
s	Secret From Soa	Michelle Palmberg	56,5	Cathrine Erichsen

14. SEPTEMBER – FEGENTRI LONGINES WORLD CUP LADY AND GENTLEMEN RIDERS 900 GRESS

1	Titanium Carlas (DEN)	Alvaro Sainz	70	Annette Stjernstrand
2	Hope And Glory (IRE)	Ida Tandberg	54	Hallvard Soma
3	Imperial Dawn (GB)	Matthieu Havart	68	Knut O. Arnesen
4	Azure World (GB)	Fletcher Yarham	68	Are Hyldmo
5	Bartat (GB)	Elliot Öhgren	69	Viktoria Aurora Hughes
6	Jojo Trick	Matyas Luka	64,5	Annette Stjernstrand
s	La Mischabel	Sasha Stappaerts	63	Janne Mathisen

14. SEPTEMBER – FEGENTRI LONGINES WORLD CUP LADY RIDERS 1750 DIRT

1	Thunderboy (SWE)	Mie Blichfeldt	70	Annette Stjernstrand
2	Bobby The Brown (SWE)	Ida Tandberg	56	Hallvard Soma
3	Moonflash (IRE)	Tereza Grbavcicova	61	Tollef Langvad
4	Dragonfly (SWE)	Sasha Stappaerts	72	Tobias Hellgren
5	Red Valley (USA)	Elin Ahlin	65	Knut O. Arnesen
6	Ede's Garrinchi (SWE)	Matyas Luka	63	Tobias Hellgren
7	Is What It Is (GB)	Judith Dickson	59,5	Annette Stjernstrand
8	Chinese Emperor (GB)	Elizabeth Scully	65	Per Strømberg
s	Scytale (GB)	Amatør Rytter	62	Annette Stjernstrand

20. SEPTEMBER – ØVREVOLL HESTEEIERFORENING KLOKKELØP III

1	Lynghonning	Mie Blichfeldt	59	Hallvard Soma
2	Started It All (GB)	Thuva Hjalmarsson	68	Annette Stjernstrand
3	Sir Benjamin (SWE)	Tonje Sørvang	66	Åge Mathisen
4	Steely Queen (GB)	Russell Masset	65	Tina Smith
5	SérAPHINE (SWE)	Frida Sandbraaten	68	Steinar Holm
6	Sir Walter (SWE)	Michelle Rosenqvist	66	Susanne Sivrup-Rosenqvist
7	Diggit	Engla Tunmar	56	Tonje Guttulsrød
8	Punktum Finale	Aiden Jones	56	Tollef Langvad
9	Airtrix (DEN)	Finn Kristiansen	62	Cathrine Erichsen
10	Laoch Liath (IRE)	Charlotta Ericsson	66	Annette Stjernstrand
s	Hope And Glory (IRE)	Ida Tandberg	60	Hallvard Soma

5. OKTOBER – ØVREVOLL HESTEEIERFORENING KLOKKELØP IV 2400 DIRT

1	Diggit	Ida Tandberg	60	Tonje Guttulsrød
2	Airtrix (DEN)	Finn Kristiansen	69	Cathrine Erichsen
3	Sir Benjamin (SWE)	Tonje Sørvang	77	Åge Mathisen
4	Clauses Andy (DEN)	Emelie Gustavsson	64	Marie Lustig
5	Menada (SWE)	Charlotta Ericsson	60	Åsa Edvardsson
6	Sweet Cake (SWE)	Michelle Rosenqvist	65	Sophia Andersson
7	Dark Money	Mai Elin Fjellheim	61	Ragnar Sørhaug
8	Minas Tirith	Mie Blichfeldt	59	Tollef Langvad

11. OKTOBER – ØVREVOLL HESTEEIERFORENING KLOKKELØP V 1100 DIRT

1	Redneck	Frida Sandbraaten	68,5	Are Hyldmo
2	Azure World (GB)	Benedikte Rånes	67	Are Hyldmo
3	Oliver	Aiden Jones	56	Pål Jørgen Nordbye
4	Hope And Glory (IRE)	Ida Tandberg	60	Hallvard Soma
5	How Dare You (SWE)	Emelie Gustavsson	62	Marie Lustig
6	Lynghonning	Mie Blichfeldt	62	Hallvard Soma
7	Miss Percy (DEN)	Mille Gjerdalen	69,5	Tina Smith
8	Charlie Boy	Finn Kristiansen	63,5	Cathrine Erichsen
9	Legosoldat (IRE)	Charlotta Ericsson	69	Caroline Myrman
10	Away Wit da Fairys (IRE)	Karoline Pedersen	69	Karoline Pedersen
11	Norok	Tonje Sørvang	64	Åge Mathisen

26. OKTOBER – AGRIA DYREFORSIKRING AMATØRLØP 1750 DIRT

1	Laoch Liath (IRE)	Tonje Sørvang	70	Annette Stjernstrand
2	Airtrix (DEN)	Finn Kristiansen	68	Cathrine Erichsen
3	Diggit	Ida Tandberg	64,5	Tonje Guttulsrød
4	Oliver	Mie Blichfeldt	69	Pål Jørgen Nordbye
5	Clauses Andy (DEN)	Emelie Gustavsson	63	Marie Lustig
6	Zagora (DEN)	Frida Sandbraaten	68	Are Hyldmo
7	Menada (SWE)	Charlotta Ericsson	60	Åsa Edvardsson

5. NOVEMBER – HESTEFOTO.NO AMATØRLØP 1100 DIRT

1	Honorah (GB)	Tonje Sørvang	73	Viktoria Aurora Hughes
2	Rock Dancer (GER)	Mie Blichfeldt	65	Hallvard Soma
3	Bartat (GB)	Aiden Jones	59	Viktoria Aurora Hughes
4	Greycious Girl (IRE)	Frida Sandbraaten	59	Tina Smith
5	Redneck	Russell Masset	66	Are Hyldmo
6	Golden Ticket	Linda M A Dahl	64	Gina Mathisen
7	Tiny Dancer (DEN)	Wilfredo Vargas	61	Viktoria Aurora Hughes
8	Uppuppandaway (SWE)	Charlotta Ericsson	70	Tobias Hellgren
9	Machine Gun (IRE)	Fernando Manzo	64	Knut O. Arnesen
10	Brazuca (IRE)	Finn Kristiansen	66	Annette Stjernstrand

16. NOVEMBER – HESTEGUIDEN.COM AMATØRLØP 2400 DIRT

1	Diggit	Ida Tandberg	60	Tonje Guttulsrød
2	Sir Benjamin (SWE)	Tonje Sørvang	77	Åge Mathisen
3	Second Try (SWE)	Mie Blichfeldt	69	Annette Stjernstrand
4	Ede's Garrinchi (SWE)	Russell Masset	73	Tobias Hellgren
5	Airtrix (DEN)	Finn Kristiansen	63	Cathrine Erichsen
6	Clauses Andy (DEN)	Emelie Gustavsson	60	Marie Lustig

s: strøket m: mistet rytter

NoARK på Facebook - www.facebook.com/NoARK.info

HESTEUTSTYR

Høymyr Hesteutstyr har alt til hesten, jockyen og stallen

- Forhandlere for en rekke kjente merker
- 10 000 varer lagerføres til en hver tid
- Brodering gjøres i butikken
- Vask og tørk av dekken mm.
- Utleie hestebil
- Utkjøring av varer om ønsket

Du finner oss i 1. etg på tribunebygget på Øvrevoll galoppbane

Åpningstider:

Mandag til onsdag: 12.00–18.00

Torsdag: 12.00–20.00 (eller til etter siste løp)

Fredag: 12.00–17.00

Lørdag: 10.00–16.00

Telefon: 477 58 240 / 977 59 521 (utenom åpningstid)

E-post: butikken@stallhoymyr.no

Nettbutikk: www.stallhoymyr.no

**Gratis
parkering**

Startbokspersonalet er gode å ha når hesten steiler og man faller av. Foto: Hestefoto.no